

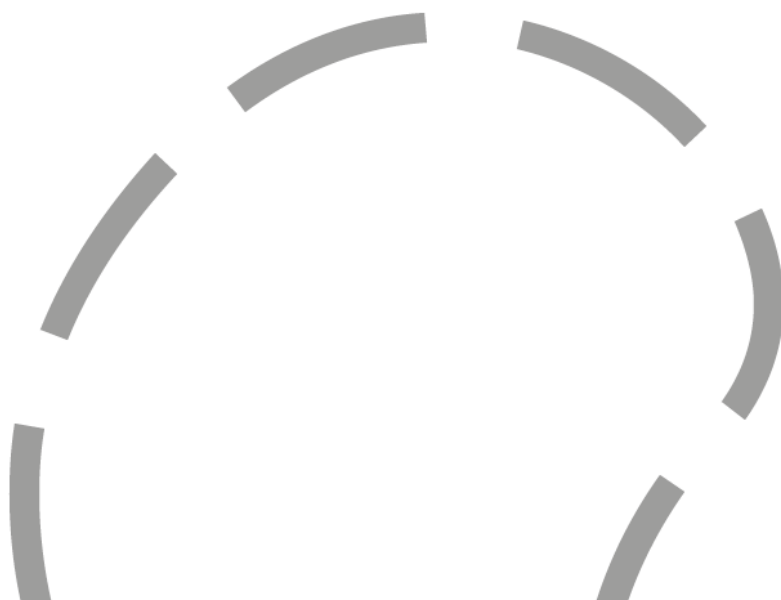
PSPV
PSOE

XIII
Congrés
Nacional

La via valenciana

Elx
28, 29 i 30
Juliol 2017

PONÈNCIA PSPV
13 CONGRÉS

ÍNDEX:

1.- Introducció

2.- Reparant i conquistant drets socials

3.- La reconstrucció econòmica de la Comunitat Valenciana

4.- Valencianisme i federalisme

**5.- El model de partit de la via valenciana. Un PSPV a la
vanguardia del PSOE**

1. **INTRODUCCIÓ**
2. **UN PARTIT DEMOCRÀTIC, D'ESQUERRES, VALENCIANISTA I FEDERALISTA**
3. **El PSPV és un partit democràtic, d'esquerres, valencianista i federalista.** Ho és des del seu naixement fa quasi 40 anys fruit de la convergència de les distintes forces polítiques que articulaven l'espai del socialisme democràtic al nostre país en el procés de transició de la dictadura a la democràcia. I ho continua sent hui amb la convicció que eixe espai polític, la seua vocació integradora, la seua creativitat i la seua passió compartida per la igualtat i la llibertat, és una força imprescindible en la transformació del País Valencià cap a una societat millor.
4. Cap d'eixes facetes (radicalisme democràtic, esquerranisme, valencianisme i federalisme) és renunciable per a nosaltres. Totes elles conformen la nostra forma de veure i entendre el món i el temps en què vivim, el mode com el País Valencià ha d'incardinar-se en el projecte comú d'una Espanya viable i d'una Europa reconeixible pels que creiem en el somni d'una Unió solidària i compromesa amb el progrés i la llibertat en el planeta.
5. Proclamem la vigència dels valors **socialdemòcrates i republicans** com a arguments essencials per a la construcció d'una societat més igual, més lliure, més responsable, més imaginativa i més solidària.
6. Una societat decent, en definitiva, que preserve la dignitat del treball, que garantisca la convivència d'identitats múltiples, que eradique tota forma de discriminació i sotmetiment, que empodere la dona i elimine el masclisme, que promoga un creixement raonable, just i sostenible, que faça de l'educació, la formació i la capacitat drets efectivament inalienables de tots i cada un de nosaltres.

7. La pervivència d'eixos valors exigix, al mateix temps, canvis **profunds en els modes de fer partit i en les formes de fer política** en un temps radicalment nou. Valors i accions perquè al País Valencià podem superar els efectes demolidors dels anys de la mala política i de la voracitat del capitalisme de casino abonat pels que han corromput tant durant tant temps.
8. Perquè esta ha de ser la principal ocupació dels i les socialistes valencians en este moment: projectar **la continuïtat en el temps d'una majoria social i política progressista que garantisca governs de les esquerres en la Generalitat i en els ajuntaments de la Comunitat**. La societat valenciana no pot perdre novament les claus del futur, com va ocórrer en els anys de la indecència transcorreguts entre 1995 i 2015. Ni ens ho podem permetre com a poble, ni ho anem a permetre com partit polític de l'esquerra valenciana.
9. Hui eixe compromís es concreta en l'Acord **del Botànic**, l'argument polític sobre el qual es construeix la recuperació de la dignitat de les institucions valencianes des de 2015. Un pacte que suma les voluntats de les ciutadanes i els ciutadans que van optar pel PSPV, Compromís o Podem per a impulsar polítiques de progrés des de la Generalitat centrades en les persones i en l'interés general.
10. Un acord per i des de la diversitat de mirades que conformen l'espai polític del progressisme al nostre país. Volem preservar el Botànic per allò que en si mateix representa de coresponsabilitat i implicació en la governació de la Comunitat d'eixa multiplicitat de sensibilitats. I també, per descomptat, per la possibilitat que ens ha donat de promoure polítiques públiques en favor de la igualació social, el respecte a la diversitat, la sostenibilitat econòmica i ambiental, la integració territorial i la reconstrucció reputacional.
11. No obstant això, més enllà del Botànic, el **PSPV té l'obligació i la vocació de liderar amb la major força possible els projectes de canvi polític i transformació social en les comarques valencianes.**

12. Per a això és imprescindible que el partit òbriga un procés de modernització profunda que adequi les seues estructures orgàniques, els seus procediments deliberatius, la seua forma de relacionar-se amb la societat i de generar idees al nou temps que vivim i a les aspiracions i necessitats de les valencianes i valencians de hui. Un procés creïble de renovació que, sense diluir els trets essencials de la socialdemocràcia valencianista que ens singularitza davant de la ciutadania, incorpore altres mirades, altres sensibilitats, altres actituds i altres polítiques per a generar una nova **agenda del socialisme democràtic al País Valencià**.
13. Volem ser més. Que hi haja més **persones que confien en el nostre projecte**. Que se senten representades per les nostres sigles. Que vullguen assumir el compromís de la participació política en la nostra organització. Que ens miren a nosaltres quan lluiten per protegir l'interés públic. Que ens troben en la construcció d'un país més just i menys desigual, més decent i menys insolidari, més laic i menys intolerant. Que ens senten parlar d'igualtat de gènere i ens vegem lluitar contra el masclisme; que ens senten cridar la joventut i vegem que són els jòvens els que impulsen, protagonitzen i lideren les polítiques socialistes en el País.
14. En definitiva, que confien en nosaltres perquè diem el que fem i fem el que diem. I que el que diem i fem s'identifique amb les aspiracions de la majoria social.
15. És la coherència i la **nitidesa** per a definir objectius, desafiaments, limitacions i aspiracions des **d'una òptica valencianista i d'esquerres**. Això és el que del PSPV s'espera i això és el que entre totes i tots hem d'oferir a la ciutadania.
16. Un projecte plural en el polític, inclusiu en la qüestió social i igualitari en com sàpia d'econòmic defensar i exigir el compliment dels drets que tenim els valencians i les valencianes col·lectivament i individualment.

17. **La democràcia és un valor suprem.** El nostre és un socialisme democràtic perquè per a nosaltres el com és tan important com el què. I no és només una qüestió de formes i de procediments; afecta també l'essència mateixa dels processos socials, a la com la ciutadania decidix sobre la seua vida quotidiana i projecta eixa decisió sobre el seu futur. Hem d'atrevir-nos, com deia Willy Brandt, a més democràcia.
18. La profunda transformació que el desenvolupament científicotècnic està provocant en la societat valenciana i mundial, la crisi de la intermediació i el canvi dràstic en la percepció del temps i de l'espai exigixen transformacions radicals en la concepció i la pràctica democràtiques.
19. No renunciem a la democràcia **representativa**, convençuts i convençudes com estem de la seua utilitat en la conformació del nostre projecte nacional i social de progrés.
20. Sabem, no obstant això, que ha de ser reforçada i enriquida amb més democràcia **deliberativa** propiciant nous i millors espais institucionals i ciutadans per a la codecisió i la fiscalització dels assumptes públics. I creiem, també, en una democràcia **de la quotidianitat** que desenrotlle espais de microdemocràcia en tots els àmbits de la convivència social. El desenrotllament **radical de la democràcia valenciana** és imprescindible per a alliberar al país del descrèdit imposat per la dreta durant el seu llarg període de governs i recuperar la confiança de la gent en les seues institucions i en la política.
21. Perquè la ciutadania valenciana assumisca el protagonisme real en la construcció de la nova societat que s'està gestant, necessàriament diferent, que no pot ser resultat de la deriva tecnològica o de la voluntat de les grans corporacions transnacionals o d'altres interessos aliens a l'interés general dels valencians i les valencianes. Perquè creiem en la força transformadora de la política en mans del poble i en la necessitat vital de què el polític i l'econòmic se subjecten als principis de l'ètica.

22. Som socialistes, som **d'esquerres**. Sí, eixe és el nostre espai polític natural. Per a nosaltres ser d'esquerres és, essencialment, estar **en contra siga com siga de privilegi**. El privilegi dels que tenen recursos enfront dels que no els tenen, el dels hòmens enfront de les dones, el dels que ja són o estan, enfront dels que aspiren a ser o a estar, el dels que hereten enfront dels que res han d'heretar, el dels privilegiats pel poder enfront dels que són víctimes dels poderosos...
23. Per això mateix el nostre adversari polític es troba en la dreta conservadora, recentralitzadora i corrompuda del Partit Popular i el seu menyspreu absolut cap als interessos col·lectius dels valencians i el nostre autogovern. També, essencialment, en el capitalisme neoliberal, la seua brutalitat descarnada i la seua insensibilitat social que tant dolor i tanta incertesa ha provocat entre les classes mitjanes i treballadores del nostre país.
24. Enfront del cànon neoliberal que promou la concentració, nosaltres creiem en la virtut de la redistribució **de la riquesa i del poder**; en l'impuls de polítiques **d'equitat i justícia social** per a lluitar contra la bretxa cada vegada major entre rics i pobres acrescuda per la crisi; en la inversió **en polítiques socials**, condició *sine qua non* per a abordar la competitivitat del nostre sistema productiu, prioritàriament en aquelles que se centren en la infància, **les habilitats, la formació i la joventut**; i en l'accés **distribuït al coneixement i a l'energia**, motor de modernització i democratització social i productiva.
25. Totes estes són polítiques d'igualació, però no sols: ho són també de generació de riquesa. Perquè sent essencial identificar els mecanismes més eficaços perquè eixa riquesa se socialitze en forma d'oportunitats iguals per a totes i tots, també ho és que sapiem entendre les noves formes de produir i distribuir béns i servicis i multiplicar el coneixement.
26. Volem una economia **basada en el coneixement, dinàmica, socialment inclusivament i ecològicament sostenible**. Una economia feta a mesura dels interessos i les necessitats de la ciutadania, però també una economia que continue mirant a l'exterior en busca de mercats. Som una societat de llarg recorregut exportador; per això creiem en la creació d'espais d'intercanvi multirregionals regulats que afavorisquen l'exportació dels nostres productes preservant els interessos laborals, culturals i econòmics d'este país.

27. Tenim la certesa que podem aconseguir més **junts que per separat**. L'economia **col·laborativa**, afavorida per la revolució tècnicocientífica, ofereix oportunitats de desenrotllament inimaginables fa a penes uns pocs anys. Les i els socialistes valencianes i valencians estem convençuts de la seua capacitat per a transformar la societat i alliberar el talent individual de la ciutadania. Li donem suport decididament i treballarem perquè eixa força cooperativa projecte també el seu caràcter social i solidari en benefici de la majoria.
28. Els i les socialistes continuarem lluitant en els carrers i treballant en les institucions perquè este nou temps no impose una nova realitat del treball basat en la precarietat, la pèrdua de capacitat negociadora i els baixos salaris. Estarem, junt amb els sindicats, en l'exigència **d'ocupacions decents i justament retribuïts** que garantisquen als treballadors i les treballadores autonomia i llibertat reals en la construcció del seu projecte de vida. Sabem, lluny de la candidesa que inspira altres visions de la realitat, que és este un dels reptes nuclears a què s'enfronta el pensament i la praxi socialista hui.
29. Estabilitzar i qualificar el nostre mercat laboral en un entorn tan volàtil, fer-ho en un marc geopolític i econòmic que obri sense parar escenaris nous i crega centralidades diverses és i serà tasca complexa que reclama molt compromís, molta pedagogia, molta exigència i molta empatia.
30. La disrupció provocada en el nostre marc de relacions laborals per les reformes introduïdes en els últims anys, lluny d'allò que s'ha proclamat pels seus instigadors, ha conduït a un mercat de treball insostenible. Creiem, clar, en el **valor de l'esforç i el mèrit** i en l'aliança entre treballadors i empresaris per a impulsar un creixement **intel·ligent** que permeta la societat valenciana alinear-se amb un futur més sostenible.
31. El nostre estat **del benestar**, les institucions i les polítiques que el fan possible, els recursos que el sostenen i els drets que el substancien, constitueixen el bastiment imprescindible que articula el nostre model d'organització social. Des de 2015 estem recuperant el temps perdut en la seua modernització i enfortiment després anys de desídia i hostilitat, però queda molt per fer per a garantir la seua viabilitat i preservar la seua potència transformadora.

32. Volem que els sistemes públics de sanitat, educació, innovació, dependència, pensions i seguretat confluisquen en la generació d'una ètica **de l'interés i la solidaritat públics** que blinde el pacte intergeneracional sobre el qual ha de construir-se un futur decent per a les valencianes i els valencians.
33. Eixe acord **de progrés polític, cultural i social entre generacions** és imprescindible per a abordar els grans reptes als quals ens enfrontem com a valencians i europeus: el canvi climàtic, els grans moviments migratoris, l'envelliment demogràfic i les distintes violències terroristes.
34. La culminació del nostre relat partidari, del nostre compromís amb la democràcia, la llibertat i la igualtat des de l'esquerra té un argument axial entorn del qual pivota l'essencial de la nostra estratègia política: un nou **pacte de gènere**. Un pacte per a la convivència de dones i hòmens radicalment iguals, que eradique la indignitat dels masclismes múltiples, que allibere en plenitud la força creativa de les dones sense encotillaments atàvics imposats per la neciesa de mirades patriarcales. Un acord social que trenque la capacitat intimidatòria del terrorisme masclista, també, però que en la seua radicalitat afronte sense major dilació les causes últimes i íntimes de la més aguda i indecent de les desigualtats.
35. Eixa mirada republicana, socialdemòcrata, modernitzadora, laica i feminista que sincretiza **el PSPV és necessàriament valencianista**. La societat valenciana és l'espai polític, cultural, econòmic i emocional que emmarca l'acció del nostre partit i determina les seues prioritats.
36. I això significa dissenyar **una via valenciana per a construir el futur dels valencians**. Significa més i millor autogovern per a afrontar des de la proximitat, la complicitat, l'exigència i el lideratge els reptes que té plantejat el nostre país per a segle XXI. Significa, també, amplificar amb força nostra veu a Espanya i a Europa per a influir en els processos de presa de decisions que incidixen en el compliment dels nostres interessos col·lectius.

37. Volem que el País Valencià, la seua ciutadania, siga reconegut i respectat com **un actor polític singular, solidari i coresponsable amb altres, però autònom** en la seua capacitat per a decidir sobre allò que li concierneix.
38. La nostra arquitectura institucional, el nostre sistema públic de benestar i innovació, la modernització del nostre sistema productiu, la sostenibilitat del nostre territori i del seu entorn natural, l'enfortiment de la nostra identitat cultural... són una quimera sense un finançament **just**. La lluita per aconseguir-la enfront de l'immobilisme del Govern del PP ha d'unir imperativament els distints agents socials valencians.
39. Si l'injust finançament estrangula les polítiques públiques i el sistema de benestar propi, la falta d'un compromís clar del Govern del PP amb el **Corredor mediterrani** asfíxia la capacitat productiva i exportadora de les nostres empreses. No podem permetre ja més renúncies ni més desprecis. El finançament o el Corredor com a evidències de tantes altres exigències insatisfetes.
40. Volem la **federalització d'Espanya**. Volem que el gran salt avant que va suposar la creació de les comunitats autònomes fa quasi 40 anys, i el seu desenrotllament institucional i polític posterior derive en la seua evolució natural cap a un Estat federal.
41. Ho volem així perquè només en eixe recorregut veiem possible l'articulació eficaç dels interessos valencians amb els del conjunt d'Espanya o amb els d'altres comunitats. I ho volem, també, perquè veiem en l'Espanya federal l'única forma viable de garantir en el temps la seua mateixa pervivència.

42. **REPARANT I CONQUISTANT DRETS SOCIALS**

43. **EDUCACIÓ**

44. Els i les socialistes sempre hem pensat que l'educació és la millor herència que els podem deixar a les nostres filles i als nostres fills. Eixa idea, cada vegada més generalitzada, encara és més certa en la societat del coneixement. Una persona sense una formació sòlida té clars riscos d'exclusió social.
45. L'educació ha sigut i sempre serà un element definitori del nostre ideari. Volem continuar impulsant el reconeixement de l'educació com a factor fonamental per a aconseguir una ciutadania democràtica, responsable, lliure i crítica. Per a aconseguir més igualtat, més llibertat, millors garanties de desenrotllament personal i professional, i com a garant, en últim terme, del benestar social col·lectiu.
46. L'educació és l'element fonamental per a aconseguir la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, és el gran element per a afavorir la mobilitat i la transformació social, i volem que seguisca sent-ho.
47. El dret a l'educació és un dret social. Reclama, per tant, dels poders públics les accions positives necessàries per al seu efectiu gaudi. El desenrotllament de l'anomenada societat del coneixement, exigix no sols ampliar els contorns d'eixe dret i la seua extensió, sinó també la seua forma i rerefons. El coneixement serà un element d'importància creixent per a assegurar el desenrotllament conjunt de la societat i l'accés al coneixement determinarà, en gran part, els nivells de cohesió social.
48. Els 20 anys de govern del PP han deixat la situació de l'educació a la Comunitat Valenciana en un estat deplorable. Aules massificades, barracons en centenars de centres, retallades de més de 5.000 professors en l'educació pública, mentres s'afavoria determinats sectors de la concertada, reducció de les ajudes i beques de menjador, de llibres de text, de transport, concentració de l'alumnat amb dificultats en determinats centres, especialment en els centres públics. Tot això acompanyat d'un enfrontament constant amb els diferents sectors de la comunitat educativa, deixant els consells escolars com a òrgans purament decoratius.

49. Des que es va constituir el nou govern de la Generalitat Valenciana, sota la presidència de Ximo Puig, els i les socialistes hem treballat, tant des del govern de la Generalitat com des de les administracions locals on s'han constituït governs progressistes, a revertir esta situació generada per les nefastes polítiques educatives aplicades pels governs del PP, i hem millorat de forma substancial i complit un ambiciós programa polític que vol reconstruir i recuperar progressivament les retallades sistemàtics dutes a terme pels governs del PP, però encara queda molt camí de per recórrer.
50. Més i millor educació per a totes les generacions
51. Tots els estudis educatius, així com la mateixa OCDE, demostren que en les pròximes dècades la correlació entre el nivell de benestar i el nivell educatiu serà cada vegada major, alhora que una proporció substantiva de l'ocupació exigirà un nivell creixent de formació. Així, una educació integral per a tota la població serà garantia d'un model sostenible de desenrotllament econòmic i d'una major integració i cohesió social.
52. És necessari donar resposta, des del sistema educatiu, a les noves demandes i possibilitats que presenta una societat complexa i plural. En una economia creixentment basada en el coneixement l'aprenentatge adquireix un paper central.
53. Però no podem oblidar el paper essencial que té l'educació de proporcionar una formació integral, una formació que permeta que totes les persones puguen desenvolupar el seu projecte vital com a ciutadanes i ciutadans, independentment del seu origen, condició o situació social. La resposta a eixos nous reptes requerirà una actuació decidida dels poders públics.
54. Els poders públics han de garantir a totes les persones el dret a desenrotllar aquelles capacitats que els permeten portar una vida digna. No sols cal garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació, sinó també una equitativa distribució d'oportunitats d'aprenentatge. Per tant, la política educativa ja no ha d'orientar-se exclusivament a la igualtat d'oportunitats d'accés a un lloc escolar, sinó que ha d'orientar-se a garantir l'efectiva igualtat d'oportunitats d'aprenentatge tant als jòvens en edat escolar com a la població adulta.

55. Per això, les prioritats de l'educació a la Comunitat Valenciana han de centrar-se a millorar i incrementar el nivell de formació del conjunt de la població. El nostre objectiu és aconseguir que ningú abandone el sistema educatiu sense la formació necessària per al seu desenvolupament personal i professional. Així mateix, volem que la població adulta tinga una oferta àmplia per a completar i millorar la seua formació inicial.
56. Per a avançar en eixa direcció, hem d'aconseguir la progressiva universalització del primer cicle d'educació infantil (0-3 anys), reduir la ràtio en totes les etapes educatives, dotar els centres del professorat necessari per a crear grups flexibles, per a desplegar els grups, per a organitzar activitats de reforç dirigides a l'alumnat amb més dificultats d'aprenentatge i activitats d'aprofundiment per a l'alumnat amb major capacitat i motivació per a aprendre, per al desplegament de programes dirigits a l'alumnat amb necessitats educatives específiques.
57. És necessari, també, que es creen les condicions per tal que la formació del professorat i la innovació ens proporcionen noves rutes i idees que renoven l'acció educativa i milloren els aprenentatges anticipant-nos en millors condicions als reptes que planteja la situació canviant d'esta societat del coneixement.
58. El nostre objectiu ineludible és avançar cap a l'èxit escolar de tot l'alumnat desplegar al màxim les seues capacitats per a l'aprenentatge al llarg de la vida i aconseguir que la pràctica totalitat dels estudiants continuen estudis postobligatoris en formació professional o en batxillerat.
59. Igualtat en l'accés i en la permanència en el sistema educatiu
60. L'escola pública és l'eix vertebrador del sistema educatiu valencià en tota la Comunitat. És la que assegura els valors públics d'una societat democràtica i garanteix la igualtat i la inclusió, a més de representar la diversitat i pluralitat socials. És la que depèn directament de l'administració educativa i és l'única xarxa que pot assegurar una oferta de qualitat per a tot l'alumnat, visca on visca, l'única que pot vertebrar el sistema educatiu en totes les comarques de la Comunitat Valenciana.

61. Educar tot l'alumnat entre tots els centres sostinguts amb fons públics, és un principi general que han de complir tots els centres, perquè la defensa del dret de les famílies a triar escola per a les seues filles i fills en cap cas es pot convertir en el dret dels centres a triar el seu alumnat.
62. Però no n'hi ha prou a garantir la igualtat en l'accés. El nostre compromís és aplicar una política de beques i ajudes a l'estudi que garantisca que cap alumne o alumna deixe d'estudiar o tinga dificultats per a això per motius econòmics. Des d'esta concepció les beques de menjador, de transport o de llibres continuaran sent prioritats bàsiques.
63. També hem de tindre en compte que l'escola rural és una realitat específica en diferents comarques de la Comunitat Valenciana. La seua singularitat, característiques i necessitats fan que siga necessari un tractament específic per a assegurar el dret a l'educació en tot el territori i que eixa singularitat no opere com a factor de desigualtat.
64. Però a més, hi ha un sector de l'alumnat que requereix suports específics. Per això, hem de continuar avançant cap a un model d'educació inclusiva que garantisca l'atenció al conjunt de l'alumnat.
65. *Un nou compromís amb el professorat*
66. La nostra concepció de l'educació, del procés d'ensenyança-aprenentatge centrat en l'alumnat, reserva un paper primordial al professorat. Un sistema educatiu modern i de qualitat, com el que promulguem, atorga al professorat un lloc central.
67. Una societat que creu en l'educació i que fa una aposta real per esta, valora i reconeix la labor del professorat. Valora el seu treball, aposta per una formació inicial i contínua que combinen la qüestió disciplinar i la pedagògica, conferix autoritat al professorat, reconeix la complexitat de la seua labor i compta amb ell per a la presa de decisions. És necessari establir amb claredat un sistema d'incentius econòmics i professionals que permeta el desenvolupament professional del professorat i servisca d'estímul i motivació per a la innovació, l'experimentació i la formació permanent.

68. Modernitzar el nostre sistema educatiu
69. La societat del coneixement ens planteja un repte de gran envergadura: l'alfabetització múltiple. És a dir, la necessitat de formar-se en la interacció amb distintes tecnologies i els diferents llenguatges per a adquirir les competències necessàries per a participar activament en el desenrotllament d'un projecte de vida pròpia i en l'èxit d'una societat més justa i solidària.
70. És imprescindible desplegar un pla integral de foment del plurilingüisme. Per a garantir que tot l'alumnat finalitze l'educació obligatòria amb el domini de les nostres dos llengües oficials, valencià i castellà, i un coneixement adequat d'una llengua estrangera, especialment l'anglès. En eixe Pla és fonamental el paper que ha de jugar la nova RTVV, en la qual, entre altres mesures, es promourà l'emissió de programes i pel·lícules en versió original, subtitulats.
71. Així mateix, és imprescindible la urgència de la posada en marxa d'un efectiu Pla de Formació del Professorat en llengua estrangera. Les diferents iniciatives que s'estan posant en marxa com la formació en les EOI, els cursos intensius en altres països i els intercanvis de professors són fonamentals per a aconseguir-ho.
72. Un major compromís social amb l'educació
73. No podem avançar en una resposta adequada als nous reptes de l'educació en el segle XXI si no aconseguim un major compromís social amb l'educació. Parlar de l'escola del segle XXI és parlar de participació i implicació del conjunt de la societat en la mateixa, així com d'una gestió democràtica i coresponsable per part de tota la comunitat educativa. La coresponsabilitat és un concepte clau per a un sistema educatiu públic, obert, plural, democràtic i equitatiu.
74. L'educació ni comença ni acaba en l'escola. L'escola del segle XXI ha de ser un espai obert, que es configura en funció del seu alumnat i de la comunitat en què s'inserix. Verdader instrument d'igualtat que inclou en el seu projecte educatiu el curricular i l'extra escolar, entés com a espai per a la relació social de la infància i la joventut, la pràctica esportiva, el repàs o aprofundiment en les tasques escolars, el desenvolupament de competències artístiques, la participació de les famílies i d'altres agents socials.

75. Una de les majors plagues de la nostra societat és la discriminació de les dones, constatada en la seua forma més evident que és sens dubte la Violència de Gènere, encara que no és l'única. Són moltes les polítiques públiques d'igualtat que s'apliquen per a pal·liar els efectes d'esta realitat, però des del PSPV pensem que és fonamental un canvi en el model educatiu, que promoga una coeducació integral sense caires de gènere (des de l'educació infantil fins a l'educació superior), amb tot el que això comporta a nivell d'adaptació curricular, de formació inicial i permanent del professorat, i de sensibilització de les famílies i la societat.
76. Així, la perspectiva de gènere com a categoria transversal travessarà totes les propostes educatives. La Igualtat d'Oportunitats entre dones i hòmens és històricament una de les grans fites del nostre partit, i l'educació és el canal principal per a la seua consecució.
77. L'educació és una responsabilitat que competix a la societat en el seu conjunt i, per tant, la societat ha de facilitar a tots els seus membres un ampli ventall de pràctiques socials de caràcter educatiu. Cal establir les obligacions i les responsabilitats dels diferents agents que intervenen, de fet, com a agents educatius en una societat determinada i definir quines funcions pot i ha d'assumir l'escola en eixe context, i quines funcions poden i han d'assumir altres agents educatius, altres institucions, entre les quals han de jugar un paper destacat les administracions locals, perquè tenim el convenciment que en este àmbit és on millor es poden plantejar i proposar solucions que vinculen expressament els processos educatius i els processos socials (escola i vida, educació i treball, currículum escolar i realitat local).
78. El compromís del PSPV, és elaborar una Llei Integral Valenciana d'Educació. Llei Integral perquè tenim la profunda convicció que el concepte d'educació i formació va molt més enllà del marc escolar, va molt més enllà de l'escolarització.

79. En eixa Llei incorporarem tant els coneixements i valors que considerem imprescindibles per a l'educació de la nostra joventut, com el paper que han de jugar les diferents institucions (l'escola, la família, els Mitjans de comunicació, les institucions de benestar social, etc.) Tenim, per tant, que ser capaços d'articular polítiques dirigides a la joventut, a la família als mitjans de comunicació, definir els diferents professionals, a més del professorat, que han de col·laborar en el procés educatiu (professionals del treball social i de la mediació cultural,). ...).
80. També hem d'avançar en la definició de les instàncies de coordinació més adequades per a garantir la coherència de tot el procés, entre les quals han de jugar un paper destacat les Administracions locals, i avançar cap a la definició de Projectes educatius de ciutat que configuren l'actuació de les diferents instàncies.
81. La formació professional està cridada a exercir un paper estratègic imprescindible en la millora de la productivitat de les empreses valencianes i serà un factor clau en el desenrotllament del nou model productiu que es desenvolupa en la nostra economia. A més, haurà d'assumir altres funcions d'innovació aplicada i transferència del coneixement que seran imprescindibles per al manteniment i creació d'ocupació i la millora en la competitivitat de les nostres empreses.
82. En el nou model productiu que els i les socialistes volem impulsar, la Formació professional està cridada a representar un paper estratègic on els centres i els professionals de la formació i l'orientació han de convertir-se en veritables dinamitzadors del coneixement, de la innovació i de l'emprenedoria.
83. En la Comunitat Valenciana, per a canviar el nostre model de creixement econòmic, necessitem incrementar el nivell de formació de la població, millorar la qualificació professional de les valencianes i valencians. Però eixe necessari increment de la qualificació no podrà basar-se en un creixement continuat de les qualificacions superiors, sinó que haurà de fonamentar-se en el creixement de les qualificacions intermèdies, és a dir, els cicles de grau mitjà de formació professional.

84. Però també hem d'avançar en l'oferta de formació professional a la formació adulta, l'actualment denominada formació per a l'ocupació. Hem de garantir una oferta molt més flexible i adaptada a les necessitats de qualificació de les persones i a les necessitats dels diferents sectors productius.
85. Però a més, cal tindre en compte que a la Comunitat Valenciana tenim un nombre important de joves i no tan joves que es troben en situació de desocupació i sense cap qualificació. Hem d'impulsar el reconeixement de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatges no formals.
86. Cal incrementar les convocatòries perquè un sector important de la població valenciana puga acreditar les competències professionals que ja posseïx i cursar la formació complementària que requereix per a obtenir un certificat de professionalitat o un títol de formació professional.
87. La Universitat pública ha sigut clau per a la cohesió i el desenvolupament social i cultural i, per tant, per al progrés de la societat valenciana. Ha contribuït a tindre una ciutadania més formada, més crítica, plural i participativa. A més, les universitats públiques són la clau per a la innovació i el progrés econòmic.
88. Les i els socialistes valencianes i valencians apostem per un sistema d'universitats compromés amb la millora de les capacitats i les competències de les persones i amb els valors de desenvolupament humà i social; un sistema compromés amb la igualtat de dones i homes; un sistema que no excloga ningú per raó de renda. És per això necessari comptar amb un programa de beques que garantisca l'accés a l'educació superior de tot aquell que no puga costejar-la.
89. El projecte que es presenta des del PSPV és un projecte col·lectiu i no pot anar en contra dels actors principals, sinó que ha de ser abordat junt amb ells.

90. Però encara queda molt per fer. Cal elaborar un nou Pla de finançament amb objectius i indicadors clars que permeten a les universitats tindre l'estabilitat financera i els mitjans adequats perquè siguen un dels pilars del desenvolupament econòmic de la Comunitat Valenciana.
91. Cal avançar en una reducció progressiva de les taxes universitàries i continuar incrementant les beques perquè cap estudiant deixe d'estudiar per motius econòmics, cal avançar cap a un mapa de titulacions complementari que permeta que les valencianes i valencians tinguen una oferta d'educació superior que done resposta tant a les seues necessitats de formació com a les necessitats de la societat valenciana.
92. La cultura és l'expressió de la nostra humanitat i, com a tal, és un bé de primera necessitat i un dret a exercir. És allò que ens defineix i s'ha de convertir en un factor de cohesió social. La cultura és una de les nostres forteses. Té una importància econòmica decisiva, és una oportunitat per al benestar de la ciutadania i és un sector estratègic per a la nostra projecció.
93. Hem de treballar en el reconeixement de la dona en la cultura, ja que la desigualtat de gènere continua existint.
94. Les i els socialistes som conscients que hem d'afavorir la indústria cultural valenciana (el llibre, les arts escèniques i visuals, les arts plàstiques, la pintura, l'escultura, la música, l'audiovisual...) perquè és la nostra finestra en el món, perquè crega riquesa i llocs de treball, perquè és el nostre patrimoni, perquè impulsar polítiques culturals és un dels eixos bàsics per al desenvolupament dels valors democràtics. Així com també impulsar actuacions de defensa de la propietat intel·lectual dels creadors, tant en els formats tradicionals com en els digitals.
95. De la mateixa manera, és imprescindible posar en valor els productes culturals com a elements essencials de transmissió del coneixement i com a instruments d'oci, estretament relacionats amb l'educació. Igualment cal fomentar la internacionalització dels nostres creadors culturals i promoure acords d'intercanvi amb altres comunitats autònomes, especialment amb les dels el nostre àmbit lingüístic.

96. Potenciar i incrementar l'ús social del valencià fins a la plena consecució de l'equilingüisme amb el castellà, garantint el respecte als drets lingüístics individuals i col·lectius de la ciutadania.
97. Afavorir la posada en funcionament dels mitjans de comunicació públics i en valencià, com a elements de cohesió i de vertebració del nostre territori, que servisquen per a la dinamització i consolidació del sector audiovisual valencià, que compten amb la presència activa dels nostres productes culturals i que visibilitzen els nostres creadors.
98. Enfortir els vincles històrics en l'àmbit cultural i lingüístic amb aquells territoris amb els quals compartim llengua, per a impulsar la indústria cultural valenciana, per a fomentar un corredor mediterrani de la cultura, per a consolidar, vertebrar i facilitar el moviment de les indústries culturals i els creadors, amb l'objectiu de crear un teixit cultural sòlid dins dels àmbits creatiu i empresarial.
99. Reivindicar i aconseguir les infraestructures geoestratègiques necessàries que ens projecten cap a Europa, i que ens servisquen per a obrir-nos en el món, per a exportar el nostre patrimoni cultural i estimular la nostra economia.
100. Renovar el nostre teixit productiu a fi de fer-ho sostenible econòmicament, social i mediambiental, ja que és l'única manera de poder fer front amb garanties a l'irreversible procés de globalització econòmica.
101. Volem aconseguir que ningú pose en dubte els drets dels creadors, ni els drets dels ciutadans i ciutadanes a rebre cultura, a poder anar al cine, al teatre, o comprar un llibre sense enfrontar-se a un objecte de luxe o cosa que els siga desconeguda. Volem que es conceba el patrimoni com una cosa que és de tota la ciutadania i que no hem de deixar perdre.
102. L'eixa voluntat es vehicula a través dels següents eixos fonamentals:

103. Llibertat de creació cultural i pluralisme, és a dir, absència de censura, absència de dirigisme i destrucció de xarxes clientelars. Entenem la política cultural de forma absolutament transversal i transparent.
104. Adopció de mesures efectives de desenrotllament, que es traduïxen en l'afavoriment de l'entorn i les infraestructures adequades.
105. Hem de continuar donant suport a la cultura a través de dos fronts:
106. Suport a les iniciatives existents, bé des de la coorganització dels actes, bé des de la convocatòria d'ajudes públiques. En ambdós casos, seguint la més escrupolosa transparència i pluralitat.
107. Impulsant projectes propis, perquè des dels espais públics podem repercutir en eixa cúspide de la piràmide. Com són el Pla de Foment del Llibre i la Lectura, la Taula de Turisme Cultural, o les modificacions de lleis com la de Biblioteques o la de Patrimoni.
108. Les polítiques culturals en una societat avançada han d'atendre demandes i necessitats plurals i transversals; han d'abordar els problemes de desigualtat i han d'atendre a la diversitat i garantir l'accés a la cultura de totes les persones, siguen quals siguen les seues circumstàncies.
109. Les i els socialistes avançarem també en l'elaboració d'estratègies comunes entre Comerç/Indústria i Cultura que potencien els artesans, indústries i comerços que elaboren i venen productes culturals i propis de la Comunitat Valenciana. Es tracta de promoure actuacions que promocionen al sector que es dedica a l'elaboració i gestió de productes i servicis culturals: llibres, música, teatre artesania, productes de cultura popular, animació sociocultural, ludoteques.
110. És imprescindible avançar cap a una presència real de la nostra cultura en l'escola. Per a això, entre moltes altres coses, és necessari posar en marxa programes concrets que garantisquen la presència dels actors culturals de les més diverses disciplines en activitats extraescolars que, amb la participació dels pares inclosa, acoste l'alumnat valencià i els seus progenitors al coneixement del seu patrimoni artístic històric i present.

111. La convicció que la cultura estarà cada vegada més llunyana de la nostra ciutadania si no és reconeguda en l'escola, i que tota educació en valors passa per un cultiu de l'emoció cultural, ha dur-nos a un verdader pla de relació educació-cultura, si és possible amb la participació dels pares i mares, que implique no sols els departaments de la Conselleria corresponent, sinó a les institucions i als col·lectius socials que puguin implicar-se en eixe pla.
112. La socialdemocràcia ha d'afavorir la creació lliure dels artistes, posar a disposició dels ciutadans els seus instruments de cultura i protegir i fomentar els seus béns culturals.
113. Però a més de tot això ha de fomentar idees fresques per a la implantació d'una nova ètica. La raó moral ha sigut substituïda per la raó econòmica. Les circumstàncies que vivim obliguen altres polítiques i la revolució tecnològica jugarà un gran paper en la rebel·lió dels nous ciutadans.
114. Un projecte cultural socialdemòcrata hauria de combatre la desideologització imposada pel pensament únic en un procés simplificador que tendix a negar la controvèrsia i la pluralitat i que pareixent que defén a l'individu enfront de l'Estat, anul·la el seu pensament crític i el convertix en matèria de mercat.

115. SANITAT

116. El dret a la salut, és un dret de ciutadania que ens permet accedir a la forma que tinguem de vida de la manera més lliure possible i tots els ciutadans pel fet de ser-ho, tenen dret a la protecció a la salut i a l'accés en condicions d'igualtat als servicis sanitaris.
117. La sanitat pública és un tema de màxima importància, ho és tant per a cada ciutadà/ana individualment, com per al conjunt de la societat, com a element de cohesió social i pilar bàsic de l'Estat del Benestar, i és, a més, un motor important des del punt de vista econòmic, ja que genera de forma directa milers de llocs de treball, i de forma indirecta, perquè una societat sana és una societat més rica. Recordar que no es pot considerar la sanitat pública com un gasto, sinó com una inversió i la salut no pot ser causa de mercantilisme, sinó que ha de ser un dret.
118. El Dret a l'assistència sanitària ha sigut una de les majors conquestes de la segona mitat del segle XX. Va ser un govern socialista el que atorgava cobertura legal al dret a la protecció a la salut, arreplegat en l'article 43 de la Constitució, a través de la Llei General de Sanitat de 1986, promulgada per Ernest LLuch, que va representar una fita històrica. I quedà l'assistència sanitària vinculada a la condició de ciutadà/a. Durant anys els ciutadans disfrutem d'un model en general capaç de donar resposta a les necessitats sanitàries de la població.
119. Model que, amb la gestió del PP, s'ha posat en risc i que els i les socialistes pensem que una sanitat pública de qualitat, universal i equitativa és un bé irrenunciable i per això, des del principi de la conformació del govern d'esquerrres a la Comunitat Valenciana, liderat per Ximo Puig, el nostre compromís ha sigut de recuperar l'atenció sanitària com a dret i recuperar un sistema sanitari públic de tots, per a tots i utilitzat per tots. Un dels objectius fonamentals que ha de tindre un sistema sanitari és afegir anys a la vida i vida als anys.

120. Els i les socialistes Valencians estem compromesos amb un model que garantisca a tots els ciutadans un sistema sanitari públic, basat en la universalitat, l'equitat, l'eficàcia, l'eficiència, la qualitat, la solidaritat, la gestió i finançament públic. Forma part de la nostra essència com a socialistes treballar en:
121. La recuperació de drets, com ara la universalització de la prestació sanitària assistencial. L'eliminació de copagaments a pensionistes i a les persones amb diversitat funcional.
122. La recuperació del sistema sanitari públic, revisant les concessions administratives com es farà en la Ribera i com es continuarà fent per a recuperar la gestió directa del departament de Dénia, entre altres.
123. La democratització del sistema, implantant mecanismes de bon govern, transparència, sotmetiment de responsables a codi ètic, participació de professionals, ciutadans i agents socials, potenciació de plans d'igualtat a tots els nivells.
124. Tenim per davant reptes importants en la línia de la construcció del model socialista de sanitat que defenem. Necessitem aconseguir un millor finançament, per a poder arribar a uns pressupostos acords amb les necessitats dels ciutadans i gestionar de forma eficient els recursos.
125. Conformar i planificar un nou mapa sanitari a la Comunitat Valenciana d'acord amb les necessitats reals.
126. Garantir la participació de ciutadans, professionals i agents socials, potenciant els consells de salut.
127. L'Atenció primària és un pilar bàsic i porta d'entrada al sistema. Com a principi no pot haver-hi llistes d'espera en atenció primària, establint temps mínims de consulta, proporcionant a usuaris i professionals l'accés a través de les noves tecnologies, potenciant des d'atenció primària l'atenció al pacient crònic i l'atenció domiciliària, així com les urgències extrahospitalàries i el transport sanitari d'urgències.

128. És necessària la coordinació de recursos i establir una estreta coordinació amb atenció primària, adequació i coordinació de les urgències hospitalàries, resposta adequada a les noves necessitats derivades de l'envelliment de la població i la major incidència de patologies cròniques.
129. Atenció socio sanitària i a la Cronicitat, impulsant equips multidisciplinaris que garantiscen una atenció continuada, potenciant unitats de mitja llarga estada i per a pacients crònics, així com els plans d'autocures i l'atenció domiciliària.
130. Llistes d'espera transparents on el pacient tinga dret a conèixer la informació personal i la seua situació en consulta, proves diagnòstiques i quirúrgiques. Donar major agilitat i proximitat al ciutadà, simplificant procediments, reduint les esperes i millorant la continuïtat i la coordinació en l'atenció sanitària.
131. Promoure l'estabilitat laboral, la conciliació familiar, la participació, el reconeixement al mèrit i les oportunitats al desenvolupament professional. Desplegant una política integral que permeta als professionals aconseguir nivells de satisfacció i eficiència que la societat necessita i que porte a sentir-se compromés amb l'organització. S'ha d'afavorir el desenvolupament del capital més valuós, els professionals, apostant per la formació continuada, la docència, el desenvolupament de la investigació com a elements d'avanç i satisfacció professional, garantint l'accés al sistema per mitjà de concurs públic amb criteris d'igualtat, mèrit i capacitat i dotant els professionals de més autonomia.
132. Tenim l'objectiu d'aconseguir una assistència sanitària més humana, i garantir uns nivells adequats de comoditat i intimitat, així com garantir-ho als acompanyants. Incidint en el dret a la intimitat i a un procés digne en el final de la vida.
133. L'impacte de gènere és d'absoluta importància en l'aplicació de les polítiques de salut, així com impulsar polítiques específiques que contribuïsquen a millorar aspectes de la salut de les dones.

134. Fomentar la utilització de genèrics i les compres centralitzades, optimitzant la utilització de medicaments, garantint el tractament adequat, segur i eficient a tots els que ho necessiten i utilització de guies farmacoterapèutiques.
135. Revisar política autonòmica sobre addiccions i dissenyar recursos per a atendre les persones amb diversos problemes d'exclusió. Així com campanyes de prevenció sobre el consum de drogues.
136. La salut pública s'ha de convertir en una variable central de totes les polítiques públiques, garantint la coordinació amb els municipis, per a potenciar plans de salut, establint estratègies i línies d'actuació en relació a riscos ambientals i alimentaris i millorant la coordinació entre salut pública i atenció primària.
137. Hem de potenciar el nou pla de salut mental, potenciant la informació i la participació, garantint l'equitat en els servicis, establint programes específics per a xiquets, adolescents i majors, comptant amb equips de mediació soci sanitària i rehabilitació.
138. Cal impulsar la investigació biomèdica de qualitat i rellevant. Establint una política científica realista. Definint, planificant i coordinant les activitats dels centres. Impulsant la creació de grups d'investigació competitius. Fomentant la cultura d'investigació.
139. Cada vegada són majors els reptes sanitaris associats a l'envelliment i als tractaments de nova generació, així com les noves tecnologies, per això continuem construint i consolidant una sanitat universal, equitativa i de qualitat. Una sanitat que no discrimine, no excloga, ben gestionada i sostenible.
140. Estos serien els nostres compromisos de les i els socialistes per a recuperar drets que mai es van haver de perdre i que este govern està recuperant, recuperar el sistema sanitari públic i incidir en un sistema on els ciutadans i els professionals siguen el seu eix, perquè la sanitat pública i de qualitat siga eixe bé irrenunciable que defenem les i els socialistes i que constituïx una política fonamental per a la qualitat de vida i la cohesió social.

141. ESPORT

142. La pràctica de l'activitat física i esport s'ha convertit en una oportunitat de desenvolupament personal, social i econòmic dels ciutadans i ciutadanes. Una oportunitat d'aconseguir un adequat nivell de benestar social i personal; de millorar el nivell de salut; d'educar la joventut, a través dels valors de l'esport; d'estimular l'economia, a través d'un mercat esportiu, cada vegada més diversificat i més productiu.
143. A través de la promoció pública de l'esport i l'activitat física, és repercutix directament en el desenrotllament d'estes oportunitats, i les transforma en beneficis socials per a tots i totes, en una inversió social.
144. Invertir en l'esport i l'activitat física és invertir en salut, educació, integració, igualtat, identitat, etc. es també una manera de rendibilitzar i complementar les polítiques socials, dirigides a totes les persones, sense exclusió... les polítiques destinades a millorar les condicions de vida, especialment els de la majoria dels desfavorits. Invertir en l'activitat física i esport significa estimular l'activitat econòmica, d'un sector emergent que oferix més oportunitats d'ocupació i empresa cada dia.
145. Cal restaurar el sentit original del foment o promoció pública de l'esport, dirigint la intervenció administrativa des de la perspectiva educativa i humanista. L'objectiu públic ha de ser aconseguir la generalització de la practica esportiva, en tots els nivells i per a totes les persones, sense límit d'edat, sexe, raça o condició social.
146. Per a abordar este objectiu és necessari promoure un esport per a tot el món, un esport social, que contribuïsca significativament a millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones.
147. Les polítiques esportives, desenrotllades des del sector públic, han de fixar les prioritats en les àrees de salut, educació, alternatives saludables en el temps d'oci, la promoció de la convivència i les relacions socials.

148. Entenem la promoció d'activitat física i esport com l'acció que es realitza, sobretot, a través del servei públic i també des de la coresponsabilitat amb les iniciatives ciutadans. Un servei públic derivat de l'existència d'un dret genuí dels ciutadans i ciutadanes, a practicar i conèixer de l'activitat física i esport. Un dret arreplegat a la Constitució i també en el nostre Estatut d'Autonomia.
149. Un dret que els poders públics tenen l'obligació de garantir als nostres ciutadans. per tant, la política esportiva es basarà en els principis que regixen el servei públic:
150. Igualtat: un esport per a tot el món, sense exclusió, integrador, que limite les diferències.
151. Continuïtat: promoure diferents alternatives per a la pràctica, responant als interessos dels ciutadans i ciutadanes i establint les bases que configuren una estructura pública real de l'esport,
152. Control: des de l'Administració, exercir el control i inspecció necessaris en la pràctica de esport i activitat física. Protegir els esportistes per a fer la pràctica més segura i més saludable.
153. Responsabilitat: exercir l'acció de govern amb responsabilitat, actuant en totes les qüestions que requerixen l'interés de la societat, responant amb justícia i amb la suficient rapidesa.
154. Coordinació i col·laboració: amb el teixit associatiu, el sistema autònom esportiu, iniciativa privada i les altres administracions. Això ens permetrà millorar les nostres accions públiques,
155. Devem actuar seguint tres eixos estratègics que guiaran les polítiques de foment i servei en matèria d'esports:
156. La regulació: de tot el sector esportiu, definint i concretant les competències; desplegant i regulant les disposicions legals en matèria d'esports. Per a aconseguir eixe objectiu, el primer és fer front al desplegament de la Llei 2/2011, l'activitat física i l'esport de la Comunitat Valenciana, en aquelles àrees que promouen el model social de l'esport.

157. La planificació territorial: recuperar la funció principal de la Generalitat, dirigir les polítiques de promoció d'activitat física i esport de la Comunitat, garantint l'equilibri territorial.

158. La coordinació institucional entre les diferents administracions: Generalitat, municipis i diputacions, per a obtenir beneficis econòmics de l'acció pública en el camp de l'esport i l'activitat física. La coordinació entre les administracions i el teixit esportiu valencià serà prioritària i complementarà eixa acció.

159. LA RECUPERACIÓ DE L'ESTAT DEL BENESTAR

160. El terrible cicle econòmic, que encara patim, ha tingut per als valencians i valencianes repercussions més greus que per a la resta de territoris de l'Estat espanyol. Les seqüeles de 20 anys de governs del PP, amb polítiques marcades pel balafament i la corrupció i una gestió nefasta dels recursos públics ha aprofundit la bretxa oberta per la crisi en la societat de la Comunitat Valenciana, amb una taxa de pobresa superior al 34% l'any 2015.

161. El deute deixat pel Partit Popular en la seua eixida del govern ha sigut immensa i comprén múltiples camps: reputacional, econòmica, financera, cultural, però sens dubte la més sagnant de totes elles és, per als i les socialistes, el deute social.

162. Assistim a un desmantellament de l'Estat del Benestar construït pels governs socialistes. A una reducció de la protecció pública que es produïx en un moment en què els grans reptes que abordem passen per atendre qüestions com l'empobriment de la població, el seu envelliment o els fluxos migratoris.

163. La destrucció de l'ocupació (la recuperació de la qual és sens dubte clau per a trencar el cicle de deteriorament social) va acabar afectant dos pilars bàsics d'eixa protecció pública, com són les pensions (amb un fons saquejat pel govern de Rajoy) i el sistema de la dependència. Ambdós, han de finançar-se en gran manera amb les aportacions que realitzen els treballadors d'una manera solidària amb les seues rendes del treball i amb el consum.

164. Per això, les polítiques socialistes dirigides especialment cap als més vulnerables són imprescindibles per a garantir la igualtat d'oportunitats i també la qualitat de vida sense que ningú es quede arrere. Polítiques acompanyades d'una redistribució de la riquesa que garantisquen eixe estat de benestar social, així com mesures d'impuls econòmic que reforce el mercat laboral. Complir amb la paraula donada als valencians i valencianes en el nostre programa electoral és l'essència del nostre govern.
165. Les polítiques que els i les socialistes hem desenvolupar en matèria de dependència en la present legislatura han suposat un gran pas, però resulta prioritari completar la xarxa de recursos d'atenció a persones amb discapacitat, especialment els destinats a l'atenció de la malaltia mental, probablement els més oblidats en els 20 anys de govern del PP.
166. Els majors han sigut durant molt de temps un col·lectiu que tenia, sobretot aquells amb pensions més baixes, més dificultat per a arribar a final de mes. L'any 2006 l'índex de persones majors en situació de pobresa se situava en el 31%, i en 2011 eixe índex s'havia rebaixat 20 punts, estava en el 13%. Per què? Perquè en tots eixos anys de governs socialistes les pensions mínimes es van incrementar en 257 euros al mes, això vol dir que moltes persones majors van vore incrementar les rendes familiars i tenien una millor situació per a afrontar dificultats econòmiques, més si tenim en compte que en molts casos en els últims anys estan ajudant els seus fills, i inclús els seus néts, que han perdut el seu lloc de treball. Hui 8 de cada 10 majors ajuden econòmicament els seus fills i 7 de cada 10 ho fan perquè puguen viure dignament.
167. Així mateix durant les últimes dècades assistim a un envelliment progressiu de la població, a la qual la Comunitat Valenciana no és aliena. Així, segons dades de l'INE la població major de 65 anys en la nostra Comunitat es va situar en 2015 en 914.839 persones, però en 2030 s'espera que els majors de 65 anys arriben a 1.227.388, i superen el 25% del total de valencians i valencianes.
168. Davant d'esta realitat és necessari avançar de manera immediata en mesures que transformen la nostra societat i ajudar a aconseguir un envelliment actiu i l'autonomia personal, la qual cosa permet allunyar-nos de situacions de dependència que, d'una altra forma, es voran més acusades amb el pas del temps.

169. La solució davant d'este canvi demogràfic passa per idear fórmules que permeten a les persones majors quedar-se en la seua vivenda habitual o en espais que permeten la seua autonomia personal, i oferir a aquelles que ho necessiten una garantia de seguretat i qualitat d'atenció professional, social i sanitària.
170. Així doncs, les necessitats de la població envellida evolucionen i, a la parell, les seues capacitats es veuen minvades. Aconseguir que l'entorn s'adapte per a satisfer les seues carències i compensar, en la mesura que siga possible, les seues noves necessitats passa a ser una prioritat. És necessari que els canvis demogràfics arriben també als estils de vida i de salut actuals en l'envelliment. Tots hauríem de poder triar on volem viure i com, abans d'arribar a experimentar l'envelliment.
171. Treballar ja en el foment de l'envelliment actiu i l'autonomia personal, i destinar recursos a la millora de l'accessibilitat, i impulsar projectes i programes que milloren la qualitat de vida de la gent major, de cara a fer que puguem quedar-se en el seu entorn més pròxim tot el temps que puguem, és un repte immediat.
172. Per tot això és necessari contemplar criteris integradors i accessibles per a la persones majors en els futurs desenvolupaments urbans, tindre en compte aspectes arquitectònics, però també altres com el transport, la vivenda, la participació social, el respecte i la inclusió, comunicació i informació, servicis socials, salut, i oci i entreteniment, seguint les recomanacions de l'OMS.
173. A més, s'ha de fomentar l'envelliment actiu impulsant iniciatives com les vivendes col·laboratives, les vivendes intergeneracionals o l'acolliment de persones majors, i avançar en el concepte previ de residència i potenciar les unitats de convivència en els centres. Un nou model pensat per a construir "la seua nova família".
174. La coordinació i implicació de totes les administracions és imprescindible per a assolir els objectius que en matèria de política social la ciutadania ens exigix. Així mateix cal comptar amb la participació de les associacions i entitats del sector en el disseny i reconstrucció de la nova estructura de les polítiques d'inclusió que volem per a la Comunitat Valenciana, tal com s'està fent, garantix més i millors resultats.

175. Els i les socialistes devem així mateix reclamar una reforma constitucional que permeta consolidar els drets socials aconseguits i impedisca la seua supressió depenent dels resultats de les urnes. A més és necessari denunciar la irresponsabilitat del Govern central i exigir que garantisca, com a mínim, el 50% de les aportacions per al compliment de la Llei de la Dependència. L'Estat en 2016 va reduir en 36,7M€ la seua aportació a la Comunitat Valenciana, amb eixos diners s'haurien atés 5.000 persones més i s'hagueren generat 850 llocs de treball. En definitiva exigir per a les CCAA un sistema de finançament equitatiu, suficient i finalista per als servicis socials bàsics.

176. És també imprescindible i just reclamar al Govern de l'Estat que es repose el dret a la seguretat social de les més de 16.000 cuidadores de la dependència, una reclamació ja aprovada per les Corts Valencianes a iniciativa del grup socialista.

177. **VIVENDA**

178. **DRET A UNA VIVENDA ASSEQUIBLE, DIGNA I ADEQUADA**

179. Disfrutar d'una vivenda digna i adequada va ser proclamat en 1978 per l'article 47 de la Constitució Espanyola com un dret de tots els ciutadans, si bé amb el matís que eixe reconeixement no implicava només que el mandat als poders públics perquè adoptaren les mesures necessàries, a fi de possibilitar el seu exercici real i efectiu, segons la consideració i l'orde de prioritats marcats, en cada moment, per parlaments i majories polítiques.

180. Igualment, la Nova agenda urbana de les nacions Unides (Hàbitat III) i la futura Agenda urbana per a la Unió Europea exigixen que la vivenda siga una de les principals prioritats en les polítiques dels governs, i reforcen el dret de totes les persones a un vivenda adequada i digna, com un element clau del dret a una vida sense cap tipus de discriminació, inclosa la de gènere.

181. I no són únicament els textos internacionals els que són plenament conscients d'esta importància, també els valencians i les valencianes, des de la recuperació de la democràcia, hem incidit en la importància de fer front a estes necessitats. Per això l'article 16 de l'Estatut d'autonomia estableix que «la Generalitat garantirà el dret d'accés a un vivenda digna dels ciutadans valencians.

182. Esta concepció política i la seua traducció jurídica han provocat que, en les quasi quatre dècades que han passat des de la recuperació de la democràcia i del pas a un primer pla dels drets dels ciutadans, les polítiques en matèria de vivenda a Espanya i a la Comunitat Valenciana no hagen sigut tan ambiciosos com hauria sigut desitjable, com es pot comprovar simplement comparant-les amb les desenrotllades en els països del nostre entorn.

183. Eixe model, que confiava en l'autoregulació dels mercats, s'ha mostrat incapaç d'assegurar el dret d'accés al vivenda i, al contrari, han quedat patents els efectes perniciosos del model, com la bombolla immobiliària, que va desplaçar sectors de la població lluny de poder exercir este dret fonamental.

184. Una societat moderna ha de garantir amb més èmfasi i concretar de manera molt més ambiciosa l'efectiu paper protector de les administracions per a aconseguir que tots, en efecte, podem disposar d'un sostre en condicions a què ens permeta desenrotllar una vida digna.

185. L'objectiu és clar: convertir el dret universal al vivenda en un verdader dret subjectiu com a peça clau de l'Estat del benestar. I això és el que els valencians estem aconseguint gràcies a la Llei de la Funció Social de la Vivenda.

186. En este sentit, els i les socialistes hem capitalitzat l'aprovació de la Llei 2/2017 de 3 de febrer de la Funció Social del Vivenda de la Comunitat Valenciana. Es tracta d'una norma sense parangó ni cap precedent en la història del Dret Valencià, que no es limita a la diagnosi i inventari del parc residencial deshabitat, sinó que incorpora una autèntica bateria de mesures per a garantir la total mobilització del parc residencial valencià.

187. Una de les prioritats de les polítiques públiques de vivenda dels i les socialistes se centra en la mobilització del parc de vivendes buides. En eixe sentit, el País Valencià constata l'existència d'un parc immobiliari superior a les 505.000 vivendes buides, situació que fa necessari l'establiment d'un paquet de mesures per a la seua eixida al mercat amb la pretensió de satisfer les necessitats de la població, especialment dels que més ho necessiten.

188. Els i les socialistes hem de treballar per a garantir el dret al vivenda, la protecció contra els desnonaments forçosos i l'obligació dels poders públics d'assegurar l'adequat reallotjament de les persones sense recursos afectades per processos de desdonament.
189. Els ajuntaments, són un dels actors protagonistes en les estratègies i polítiques públiques de la Generalitat Valenciana. Per això, hem de reforçar el paper dels ajuntaments en els Programes de Mobilització de Parcs de Vivendes en municipis.
190. Així mateix continuarà sent fonamental la intensificació dels procediments de mediació derivats de processos declaratius i executius hipotecaris que impliquen desnonaments.
191. En tot cas, i a pesar de les dificultats, en este nou escenari no hi ha major repte que situar-se al capdavant de les demandes dels ciutadans i en conseqüència garantir la protecció d'estos enfront de les situacions de vulnerabilitat social.
192. Les i els socialistes valencians continuarem treballant per a consolidar el dret subjectiu a una vivenda i continuarem encabotant-nos en que cap valencià i valenciana perda la seua vivenda.
193. *Accés a la vivenda per a tots i per a totes*
194. Entenent, per tant, que la vivenda és un dret i pilar fonamental per a construir un projecte de vida, els i les socialistes hem de continuar lluitant per assegurar l'accés a una vivenda assequible, digna i adequada.
195. I en este sentit, cal treballar perquè els lloguers socials d'una vivenda pública i el preu dels lloguers i dels lloguers amb opció a compra de les VPO públiques, continuen adaptant-se i flexibilitzant-se en funció de les circumstàncies econòmiques, personals i familiars de les valencianes i valencians.
196. Les i els socialistes tractarem de mobilitzar el parc privat cap al de vivenda assequible, i evitar la concentració de poblacions en situació de vulnerabilitat, i tractarem de desplegar una política activa de rehabilitació que potencie els entorns més desfavorits.

197. Per això, hem de continuar en les estratègies per a canviar el model habitacional des dels models fonamentats en la propietat cap a altres sistemes alternatius, per la qual cosa continuarem facilitant l'accés a la vivenda en règim de lloguer a sectors de població amb dificultats econòmiques, ajudant als que siguen objecte de desdonament de la seua vivenda habitual, així com per al foment de la promoció o rehabilitació d'edificis de vivendes destinats al lloguer o a persones majors.

198. Les i els socialistes valencians som molt conscients que les persones són el centre de les nostres polítiques i la seua confiança és vital per a continuar construint el país entre tots i totes, per això continuarem revertint la situació heretada pagant tot el deute acumulada d'anys anteriors amb ajudes directes en matèria d'habitatge.

199. **Participació ciutadana i moviments socials**

200. La participació ciutadana és clau en el sistema democràtic. La democràcia representativa no esgota les formes de participació, de fet, per al manteniment del sistema democràtic i evitar desafeccions que puguen conduir a derives autoritàries, és necessari ampliar el dret de participació perquè la ciutadania s'incorpore al disseny de les polítiques públiques.

201. El món associatiu, les organitzacions socials, el tercer sector són una peça fonamental per a enfortir a la nostra societat, per això, la relació del PSPV amb ells ha de ser continua, alhora que participem dels seus processos de debat i col·laborem al revitalitzar el seu projecte i garantir valors fonamentals com la igualtat entre totes les persones.

202. A més, hem de tindre en compte a la ciutadania no organitzada. La democràcia es construeix per totes les persones i s'han de promoure processos de participació enfocats al ciutadà i ciutadana a nivell individual, aprofitant la potencialitat que oferixen les noves tecnologies.

203. La societat valenciana del segle XXI és diversa i el PSPV així ho reconeix. Hem de comptar amb totes les identitats per a assegurar la màxima representació social.
204. No són només les i els representants públiques i públics les/els que han de conformar les polítiques que afecten el conjunt de la societat. S'ha de superar el concepte que la política és el que fan les persones que es dediquen exclusivament al seu exercici. És imprescindible que l'increment del compromís ciutadà es pugua traslladar a la construcció del seu propi futur.
205. Hem d'impulsar un rearmament de la democràcia contra la crisi institucional, on la democràcia representativa no deu ser substituïda però sí que enriquida en forma de democràcia deliberativa.
206. Per això, des del PSPV, hem d'acostar la ciutadania a les institucions, sumar-la, donar-li veu directa, eixamplar les vies de debat, reivindicar el valor del diàleg per damunt de les incompatibilitats predefinides, donar suport a l'organització cívica i incrementar el nostre capital social, potenciar la creació de xarxes inter associatives on elaborar plans d'acció col·lectius.

207. IGUALTAT

208. Si la igualtat i la llibertat són els valors fonamentals sobre els quals s'assenta la democràcia, sense igualtat no hi ha democràcia, sense dones no hi ha democràcia.

209. El partit socialista és un partit polític feminista, clarament compromés amb la igualtat, és sens dubte el partit que més s'ha identificat amb les reivindicacions de les dones, i en totes les etapes que la ciutadania ens ha donat la responsabilitat de governar, hem propiciat els majors avanços en igualtat de la democràcia.

210. Per això hui tornem a renovar el nostre compromís amb el feminisme i amb la democràcia paritària, per això les nostres llistes electorals són llistes cremallera, el govern valencià és el primer govern paritari, i la pròxima executiva del PSPV tornarà a ser paritària, perquè estem compromesos amb la democràcia, i perquè és injust, però a més ineficaç no comptar amb la mitat del talent, capacitat i intel·ligència que representen les dones.

211. Un compromís per la paritat, que inclou una reestructuració orgànica que assegure una participació equilibrada en tots els òrgans i nivells del partit.

212. Som conscients que fer possible la igualtat és cosa de tots i totes. No hi ha espai, ni política, ni programa que no afecte les dones, per això la nostra acció de govern incorpora a les seues decisions la perspectiva de gènere perquè cal ser audaçs i eficaços, Les polítiques d'igualtat per a ser eficaços han de ser transversals.

213. La igualtat no sols és un valor inqüestionable i una qüestió d'equitat sinó que també ho és d'eficiència econòmica, no és imaginable una economia avançada basada en el coneixement sense una àmplia participació del capital humà del que les dones representen la mitat. La desigualtat de gènere és, sens dubte, el primer factor de desigualtat que una societat justa, però també competitiva ha de corregir.

214. La participació laboral de les dones és un objectiu fonamental.

215. Els països que no utilitzen el talent de la mitat de la seua població realitzen una assignació dels seus recursos poc eficients, creixen menys i posen en risc la seua competitivitat.

216. Per al PSPV el compromís per l'ocupació de les dones no s'esgota amb la seua simple incorporació, és necessari garantir la igualtat en l'ocupació. Combatre la segregació horitzontal i vertical, la subocupació, la bretxa salarial i l'encara difícil conciliació de la vida laboral i familiar són reptes que hem d'abordar per a fer de la Comunitat Valenciana una societat moderna, dinàmica i equitativa.

217. Una aposta per la coresponsabilitat, guanyar el mateix i cuidar el mateix.

218. No podem ni volem ajornar mesures per a fer front a la crisi d'atencions familiars que vivim. La conciliació de la vida familiar, laboral i personal s'ha convertit en els últims temps en un fenomen d'actualitat i de gran transcendència politicosocial.

219. La creixent participació de les dones en mercat de treball no s'ha vist acompanyada d'una adequat equilibri en el repartiment de rols o de les tasques dedicades a la llar i a la família, ni d'una suficient creació de servicis de suport dirigits a l'atenció dels fills/as i de les persones majors i dependents. Urgix una revisió dels usos del temps, perquè el temps no és només jornada laboral, i el treball no és només l'activitat laboral.

220. Per una ciutadania activa de les dones.

221. La nostra societat no seria igual sense el treball de les organitzacions de dones. Des de la mateixa transició un incipient moviment feminista es va posar mans a l'obra per a treballar activament en un canvi social que ha tingut molt a vore amb el canvi operat en els perfils, expectatives i posició social de les dones.

222. Les dones valencianes han canviat molt, però eixos canvis no sempre han sigut acceptats en l'imaginari col·lectiu, ni han tingut conseqüències immediates en la transformació de les institucions i estructures socials. De fet, gran part dels problemes de la desigualtat de gènere continuen tenint a vore amb eixe desajust.

223. El PSPV sempre ha sabut que els avanços en matèria d'igualtat entre dones i hòmens, depenen en gran manera d'eixes aportacions imprescindibles.

224. Per la llibertat i seguretat de les dones.

225. El dret a viure dignament, en llibertat i sense vulneració de la integritat personal forma part dels drets humans, la violència de gènere és la manifestació extrema de la desigualtat, per als hòmens i dones socialistes no és possible avançar en la igualtat de dones i hòmens sense tindre en compte tots els mitjans de l'estat de dret i de la societat democràtica la plaga de la violència de gènere.

226. Les dades no admeten pal·liatius, el 12.5% de les dones valencianes han patit en algun moment de la seua vida maltractaments i no sempre han trobat una eixida. Des del PSPV proposem un rearmament social, polític, cultural que ens permeta posar límits a la impunitat que encara disfruten els maltractadors, i ampliar l'espai de llibertat i autonomia a què tenen dret les dones. Per al PSPV és fonamental el pacte polític i social contra la violència masclista.

227. Tal com s'ha acordat en el 39 Congrés del PSOE, la violència de gènere i la feminització de la pobresa són dos qüestions fonamentals per al Partit Socialista; per tot això, en els últims temps, revestit amb un discurs amable i altruista, s'ha esgrimit un discurs a favor dels ventres de lloguer, a favor de la mercantilització dels cossos i de les vides de xiquetes i dones, pobres majoritàriament.

228. El Partit Socialista ha resolt que no es pot abraçar cap pràctica que supose soscavar els drets de dones ni de xiquetes i apuntalar la feminització de la pobresa. Defendrem els drets de les dones, sobretot de les més pobres en un context de rearmament del neoliberalisme patriarcal, la violència contra les dones, la desigualtat sexual i la feminització de la pobresa.

229. La feminització de la pobresa està en l'origen de la pràctica totalitat de totes les desigualtats que patixen les dones. La prostitució, de la qual ens hem declarat abolicionistes, és un dels seus rostres més cruels, així com una de les pitjors formes de violència contra les dones.

230. Igualtat des de la diversitat

231. El Partit Socialista ha fet de la gestió de la diversitat i la lluita per la igualtat de drets un element transversal a totes les seues polítiques, que ha arribat a convertir-se en un senyal d'identitat del socialisme a Espanya, i a fer que el nostre país haja sigut referent mundial dels drets civils.

232. Per als i les socialistes la igualtat de tracte i oportunitats és un tema central del nostre ideari polític i ha de ser-ho, de la mateixa manera, de l'agenda política. L'ideal republicà de llibertat ens porta a ambicionar una societat decent on les institucions no humilien les persones subjectes a la seua autoritat, ni estes puguen fer-ho entre si.

233. El Partit Socialista ha fet de la gestió de la diversitat i la lluita per la igualtat de drets un element transversal a totes les seues polítiques arribant a convertir-se en un senyal d'identitat del socialisme a Espanya, i fent que el nostre país haja sigut referent mundial dels drets civils.

234. Per al PP la lluita per la igualtat de tracte i no discriminació mai va ser una prioritat, més aïna al contrari, des de la Comunitat Valenciana es combatien tots i cada un dels avanços propiciats pel govern socialista, i van convertir les Corts Valencianes en un búnker impenetrable a qualsevol iniciativa que suposara un reconeixement de drets del col·lectiu LGTBI.

235. Les eleccions autonòmiques del 2015 van suposar, també en este tema, un abans i un després, i s'ha començat a dissenyar i aprovar tota una arquitectura legal i institucional antidiscriminació.

236. Encara resta molt per fer, perquè la igualtat legal siga igualtat real. Els prejuís, estereotips i costums són difícils d'eradicar, tenen una gran capacitat de mutació, i la invisibilitat social de la discriminació és el caldo de cultiu per als delictes d'odi (xenofòbia, homofòbia, transfòbia...) que la societat no sempre reconeix.

237. Per al PSPV és fonamental comptar amb normes antidiscriminació, però també fer una valoració positiva de la diversitat, i per a això és necessari que eixe reconeixement de la diversitat es produïska també en la nostra organització política.

238. És necessari implementar en l'àmbit escolar una adequada educació en valors i reconeixement de la diversitat de gènere, a més, l'educació sexual continua sent una assignatura pendent que ha d'integrar-se de manera formal en el sistema curricular.

239. El sistema sanitari ha de comptar amb programes encaminats a fer front a les discriminacions i prejuís que menyscaben la salut de les persones per la seua orientació sexual o identitat de gènere.

240. L'Administració ha de jugar un paper fonamental i proactiu en la defensa de la diversitat i els professionals que treballen en esta han de comptar amb la formació i ferramentes adequades perquè entre totes i tots construïm una societat valenciana on totes les persones disfruten dels mateixos drets.

241. PER UNA JUSTÍCIA ÀGIL, EFICAZ I D'UNA SOLA VELOCITAT.-

242. El menyspreu a la Justícia en el nostre territori hi ha sigut una constant del PP en els últims 20 anys. El pretext ha sigut sempre la falta de recursos econòmics, encara que eixa no ha sigut sempre la causa. Ha sigut un menyspreu conscient i provocat, convençuts que, com menys invertiren, a ells els aniria millor des de la visió d'un partit polític sumit en la trampa i la corrupció.

243. I en eixa expressió de menyspreu absolut ens trobem amb un parc d'infraestructures judicials sobre el qual no s'ha actuat, sobre el qual la inversió ha sigut pràcticament nul·la, amb clares deficiències de manteniment que hui ens trobem amb edificis amb barreres arquitectòniques, amb espais deteriorats i on el personal dels jutjats i tribunals ha de realitzar veritables esforços perquè víctimes i agressors no compartisquen espais.

244. Una Justícia que continua no tenint els òrgans judicials que ens són necessaris per a reduir la litispèndia judicial i dignificar l'accés de la ciutadania a eixe dret. Una Justícia infradotada en tots els seus vessants des de la que es referix al personal, passant tant per la part tecnològica i per la qual es referix als recursos materials necessaris per a convertir-la en digna i on l'atenció a les víctimes no eixia millor parada. El menyspreu dels governs del PP era extensiu a l'accés a la Justícia gratuïta on els retards en els pagaments eren constants i on els pressupostos no cobrien el seu cost real el que provocava una justícia de dos velocitats en funció dels recursos econòmics dels i les justiciables.

245. Els i les socialistes tenim un model de Justícia en què la pedra angular són les persones, tant des del punt de vista de qui ha de poder accedir a una Justícia àgil, sensible i eficaç, com des del punt de vista dels professionals que col·laboren des de qualsevol àmbit per a garantir que així siga, i que necessiten recursos i espais dignes per a això. I per això el nostre compromís està a garantir l'atenció a les víctimes, l'accés de les persones més desfavorides i la dotació dels recursos personals i materials que tornen a la nostra societat una Justícia àgil, eficaç i d'una sola velocitat.

246. COOPERACIÓ

247. Refugiats i migracions

248. Novament el nombre de refugiats en el món s'ha incrementat fins a arribar als 66 milions de persones. Esta dinàmica ha d'atendre's des d'una visió de respecte als drets humans i als tractats internacionals subscrits per tots els països i facilitar que aquelles persones que fugen d'un conflicte, puguin ser acollides respectant els seus drets. L'actuació de la UE pel que fa a acollida d'immigrants en EU ens avergonyix com a socialdemòcrates i ens fa veure que és necessari millorar els mecanismes d'asil i reassentament arreplegats en l'Estatut del Refugiat. D'altra banda, és indispensable actuar des de tots els àmbits contra totes les causes que porten a milions de persones a fugir dels seus territoris.

249. Reconeixem també que la migració internacional és una realitat pluridimensional de gran pertinència per al desenvolupament dels països d'origen, trànsit i destinació, que exigix respostes coherents i integrals.

250. Des de la socialdemocràcia s'ha d'aprofundir en un nou model de política migratòria que atenga les realitats actuals. Any rere any s'incrementa el nombre de migrants que acaben en mans de les màfies davant de la negativa europea de disposar dels recursos i ressorts necessaris que faciliten la lliure circulació de treballadors i persones en l'entorn euromediterrani. Per això, és imprescindible definir conjuntament, nord i sud, esta política de desenrotllament i migració que facilite el desenvolupament econòmic local dels països més empobrits, alhora que es facilita la circulació de persones.

251. La narrativa de les migracions no pot estar lligada a discursos reactius, cal crear alternatives que trenquen amb el binomi de migracions i inseguretats que des dels sectors més reaccionaris i nacionalistes volen implementar com a discurs de la por. Obrir les fronteres sense control és tan ineficaç com tancar-les perquè no entre ningú. El dret de mobilitat no pot estar cerciorat per polítiques restrictives, la mobilitat de persones i treballadors ha de ser circulants, enriquidora, tant per al país receptor, com per al país d'origen, gràcies a la transferència de remeses que realitzen els mateixos migrants.

252. De la cooperació al desenvolupament a una política de cooperació per a la transformació

253. L'evolució de la política de cooperació ha passat de l'assistencialisme al desenvolupament per a, ara, inaugurar un nou espai vinculat a la transformació social, econòmica i democràtica dels països en desenvolupament. Hui no podem entendre que les solucions s'aporten des del nord, o que el desenvolupament es dissenya des dels països donants a través de la transferència de béns, capitals o els recursos necessaris. El nou paradigma ens ha de portar a la generació d'aliances entre territoris que provoquen l'establiment de dinàmiques de transformació per a l'enfortiment tant de la societat civil, com de les democràcies en els països socis del desenvolupament.

254. La nostra política de cooperació ha de ser sens dubte una política pública que s'aboque en la societat a través de la participació dels actors de la cooperació. En este sentit cal destacar el paper de les Organitzacions No Governamentals per al Desenvolupament (ONGDs) que juguen un triple paper: són l'instrument necessari per a estendre la política pública de cooperació en els països prioritaris gràcies a la seua experiència i coneixement, són societat civil organitzada i màxima expressió del voluntariat i la solidaritat del poble valencià, i exercixen com a agents dinamitzadors de la sensibilització social encaminada a la configuració d'una Ciutadania Global compromesa amb la justícia social i els Drets Humans.

255. Però no podem oblidar que hui necessitem més actors que faciliten l'objectiu primordial d'una cooperació transformadora. Les administracions locals constitueixen un altre dels pilars bàsics d'una política de cooperació descentralitzada. Els ajuntaments valencians han jugat un paper decisiu en territorialitzar la cooperació. Des d'actuacions lligades a la implementació de programes de sensibilització, fins a la participació activa en el desenvolupament de programes de cooperació tècnica i cooperació al desenvolupament en municipis en processos de desenvolupament i lluita contra les desigualtats i la pobresa. Es fa necessari que les distintes administracions treballen de manera coordinada i complementària per a aconseguir junts disposar d'una política comuna valenciana de cooperació internacional

256. Un altre d'estos actors necessaris per a eixe canvi de model són les universitats públiques valencians. En un moment on la comunicació i la capacitació són dos elements necessaris per a desenvolupar-nos al llarg de la nostra vida, les universitats valencianes han de jugar un paper com facilitadors i impulsors de la invocació social lligada al desenvolupament sostenible. Informació, formació i capacitació para cada un dels actors que configuren el sistema educatiu universitari. Investigació permanent i decidida per a alimentar el debat obert sobre el paper de la cooperació al desenvolupament i el seu avanç cap a una cooperació per a la transformació.

257. El paper de les empreses en els programes i projectes de cooperació ha sigut sempre controvertit, no obstant això, és un debat que no podem defugir. Les empreses no poden ser en cap cas beneficiàries d'ajudes oficials per al desenvolupament de programes i projectes de cooperació, però si poden i han d'aportar la seua experiència i la seua actuació tant en la transferència de coneixements i tecnologies, com en l'execució d'actuacions que faciliten el desenvolupament econòmic local des d'una visió d'una economia social i d'enfortiment del bé comú.

258. **Acció humanitària, atenció a les crisis cròniques i desastres naturals**

259. La societat valenciana és una societat madura i compromesa amb els més desfavorits. La solidaritat dels valencians i valencianes és una realitat. La nostra acció ha d'estar encaminada a no oblidar-nos que hi ha crisi cronificadas en el món que requerixen de la nostra acció decidida pensant en les persones que patixen esta privació dels recursos vitals per al seu desenvolupament personal i social. No es tracta només de transferir recursos imprescindibles, sinó a més d'exercir la nostra labor de denúncia, defensa i reparació dels drets humans en aquelles zones afectades per crisis humanitàries i de drets.

260. És necessari que entenguem el nostre paper en el món i com, a través de la nostra contribució, podem pal·liar la situació inhumana que hui milers de persones s'enfronten tots els dies sense solucions ni a curt, ni a llarg termini. No podem ser uns actors solts, descoordinats i sense un relat propi del nostre paper. En este sentit, el nostre paper ha de contribuir al compliment de l'Agenda De, la primera agenda internacional que organitza i guia l'acció de tots els actors implicats. Dins d'eixa agenda extensa i global la nostra actuació ha d'anar encaminada a protegir als col·lectius més vulnerables en situacions de crisi humanitària, a l'enfortiment de polítiques de suport, capacitació i reforç dels actors locals en els països afectats, la prevenció de desastres sobretot naturals i la formació i capacitació per a afrontar situacions de desastres humanitaris de qualsevol índole

261. **Mar Mediterrani: un mar de trobada**

262. Parlar del Mediterrani com un mar de trobada de diversitat cultural i social és una realitat que s'ha configurat després de segles de relacions entre les dos vores, no obstant això a ningú se li escapa que l'actual situació d'amenaça permanent de desestabilització de la zona, esta portant que hui el nostre mar comú es convertisca en un element de distanciament entre dos mons gens diferents.

263. Hui en la zona es produïxen forces encomtrades que fan que l'esperança d'un món més just, igualitari i en pau no siga una realitat. Enfront dels atemptats terroristes que han colpejat les dos vores del mediterrani, la humanitat de la societat ha demostrat la seua més enèrgica repulsa a esta vulneració dels drets de convivència que ens empara a tots i totes.

264. Un dels elements fonamentals per a afrontar els reptes a què s'enfronta la zona passen per la descentralització i increment del poder local com a factor de desenrotllament social, cultural i econòmic. Per això hem de treballar, d'una banda, en l'establiment d'un programa de descentralització administrativa i política, i per un altre l'enfortiment de les xarxes de cooperació territorial que afavorisquen eixe desenrotllament local centrat en les potencialitats de cada uns dels pobles i ciutats.

265. Indiscutiblement hem de continuar aprofundint en les polítiques de seguretat i de lluita contra el terrorisme sense fer un pas arrere, si bé és cert, no podem circumscriure totes les polítiques a una actuació de seguretat que fins ara no ha sigut tot l'efectiva que es desitja.

266. Amb l'objectiu que Europa es tanque en si mateixa i augmentar la solidaritat entre les dos vores, és necessari implantar una política de veïnat que vaja més enllà dels intercanvis comercials entre les dos zones. Hem d'aprofundir en l'enteniment i el desenrotllament intercultural mutus que trenque amb el cercle viciós de la violència alimentada pel desconeixement de l'altre i la por del diferent. Des de la socialdemocràcia hem d'impulsar programes de desenrotllament d'una ciutadania global crítica, transformadora i compromesa amb un desenrotllament sostenible per a tots i totes.

267. **L'1% és irrenunciable, el 99% ha de ser coherent**

268. La política de cooperació ha d'estar dotada dels recursos econòmics necessaris per a poder afrontar amb garanties una política potent. No podem renunciar a la reivindicació del 0,7 %, sobre el pressupost consolidat, que les administracions han d'aportar per a polítiques de cooperació, així com el 0,3% que han de realitzar les empreses a través de les seues polítiques de Responsabilitat Social Empresarial com de la seua acció de filantropia és irrenunciable. No obstant això eixa quantia, inclús llunyana, no és prou.

269. No sols es tracta de les aportacions econòmiques, sinó a més del desenrotllament d'una verdadera política integral coherent amb els principis de respecte dels drets humans i les llibertats de les persones. Per això és necessari fomentar les accions que afavorixen el desenrotllament, així com l'eliminació d'aquelles polítiques i actuacions regressives que dificulten este mateix desenrotllament i fan caure en la destrucció d'oportunitats en els països en què la cooperació exercix un paper de facilitador de la transformació.

270. El pressupost de cooperació no es limita al 0,7% d'Ajuda Oficial al Desenrotllament, sinó que ha d'entendre's que el pressupost de les administracions públiques és un instrument molt potent per al desenrotllament de polítiques de transformació econòmica i social en els països menys avançats.

271. Objectius de Desenvolupament Sostenible: Una agenda progressista per a la regulació de la globalització

272. Hui novament ens toca liderar i col·locar-nos a l'avantguarda d'una nova agenda mundial que faça de la Comunitat Valenciana un motor de transformació i actor imprescindible en el nou ordenament geopolític. Només des de la socialdemocràcia serem capaços de dotar el nostre país d'un lideratge internacional per a afrontar els reptes a què ens enfrontem. És el moment de fer de la Comunitat Valenciana un actor imprescindible en la transformació del món que volem.

273. L'agenda 2030 suposa un impuls de revitalització de les polítiques multilaterals des d'una visió multidimensional. Hem de vore en els 17 objectius i les 169 metes una agenda transformadora que integra les tres esferes del desenvolupament sostenible: econòmica, social i mediambiental. Des d'una visió de desenvolupament conjunt i integral l'Agenda 2030 suposa una aposta per la generació d'aliances i la territorialització dels objectius, i establir així un espai de pau i justícia centrat en la transformació real.

274. Hem de jugar un paper crucial en l'enfortiment dels processos de consecució de l'Agenda, alhora que hem d'establir dinàmiques que faciliten el desenvolupament sostenible i l'enfortiment dels processos oberts, tant en l'àmbit de la democratització, com en el de l'ampliació de drets civils que han emprés molts d'estos països.

275. Un factor fonamental per al desenvolupament dels pobles ha d'estar lligada a processos de regionalització descentralitzada. Les regions i els pobles hui en dia juguen un paper fonamental com a actors tant locals com globals, estem davant d'un nou orde global.

276. L'Agenda 2030, a diferència dels Objectius del Mil·lenni, ens emplaça a tindre una visió universal que implica múltiples actors i que ha de ser implementada en tots els nivells. Per això, no sols podem entendre que les accions a emprendre han de ser exclusives dels estats nacions, ni tampoc esperar que el lideratge siga únicament dels Governos Nacionals. És el moment que tots assumim la part que ens corresponga i posem en marxa nostres recursos per a l'alineació de les polítiques locals i regionals als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

277. Hui els problemes locals requerixen solucions globals, igual que, els problemes globals necessiten de solucions locals. El món és multipolar i a més està interconnectat, ja no sols val implementar una política de baix dalt, sinó que el diàleg és multilateral i per això ens obliga a repensar, el nostre paper en el lideratge d'esta agenda de transformació i desenrotllament.
278. La implementació de l'agenda a nivell nacional no podrà ser possible sense l'aportació de les regions i les ciutats. No estem davant d'una agenda de polítiques globals, sinó davant d'una agenda de transformació de la societat actual des d'una visió de desenrotllament integrat que fomenti una economia ètica per a una societat inclusiva que respecte el medi ambient.
279. Seria un error pensar que l'Agenda 2030 és tan sols un document més aprovat i consensuat per 193 països. No podem entendre que els Objectius de Desenrotllament Sostenible són un acord de mínims, un compendi de bones pràctiques sense obligació de compliment, ni tan sols un document que substituïx els antics Objectius del Mil·lenni. És abans que res una agenda de transformació que posa l'èmfasi en l'eliminació de les desigualtats.
280. És una agenda de transformació que posa l'èmfasi en les persones i en el canvi de la situació actual per a generar prosperitat i pau en un planeta sostenible. Una actuació que només serà possible si som capaços de generar aliances per a un desenrotllament inclusiu.
281. Per a això la nostra acció ha d'anar encaminada a territorialitat els ODS i generar aliances per al desenrotllament sostenible. En este sentit tenim una doble funció: liderar la transformació de la societat actual i a més, implicar a la ciutadania en el compliment d'este repte transformador.
282. Hem d'informar per a visualitzar, sensibilitzar per a exigir i comprometre per a actuar. És el moment d'enfortir i empoderar la societat des del local amb una visió de ciutadania global compromesa amb el desenrotllament sostenible.

283. En conclusió, l'Agenda 2030 és una tasca de tots i totes, és una agenda global e universal que ens compromet a tot a actuar amb una visió de transformació de la societat actual a un futur d'integració de les tres dimensions de la sostenibilitat: econòmic, social i mediambiental.

284. La voluntat política dels socialdemòcrates valencians està vinculada a les persones. Hem de construir aliances per a l'enfortiment de polítiques que produïsquen prosperitat i pau en un planeta mitjà ambientalment sostenible. En un món complex, global i interconnectat és impensable aconseguir una transformació social i econòmica. Si una part de les persones o el planeta no té garantit el seu present ni el seu futur, no podem entendre que el nostre desenrotllament estarà consolidat.

285. **Educació per a una Ciutadania Global**

286. Les polítiques de defensa dels drets humans comencen per una educació humanista que permeta el desenvolupament d'una ciutadania ètica. No podem entendre una societat que no avance en el desenrotllament d'un sistema educatiu que vaja més enllà d'una educació basada en la capacitat de treballadors i treballadores competents. L'educació ha d'afavorir l'enfortiment d'una societat crítica amb una visió humanista de la societat i amb una voluntat permanent de transformació i lluita contra les desigualtats socials.

287. Esta educació integral de ciutadania global no pot circumscriure's a l'àmbit formal, sinó que ha de configurar-se com una acció permanent al llarg de la vida. La societat és dinàmica i canviant, els continus avanços tecnològics, les noves dimensions socials, així com la necessitat d'un canvi de paradigma lligat al desenrotllament sostenible, fa imprescindible que hàgem de vore en l'educació un motor de transformació i adaptació permanent en una societat desvalorada. Els socialdemòcrates entenem que a través de l'educació aconseguim persones lliures compromeses amb el seu propi desenrotllament en una convivència harmònica i transformadora de l'entorn que els rodeja.

288. **LA RECONSTRUCCIÓ ECONÒMICA DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

289. Encara que l'activitat econòmica està recuperant-se des de 2014, amb la Comunitat Valenciana liderant eixe procés en el conjunt de l'Estat, encara patim les conseqüències de la pitjor crisi econòmica que ha patit el món des de la Gran Depressió de 1929.

290. L'economia mundial encara no ha recuperat els nivells de PIB i ocupació que hi havia abans de la crisi, el creixement del comerç mundial progressa lentament i el procés de globalització s'ha ralentitzat. Les bosses de pobresa i l'augment de la desigualtat que ha provocat la crisi tendixen a mantindre's, i deixen una part molt rellevant de la població del planeta al marge del procés de recuperació de l'activitat econòmica.

291. No obstant això, la revolució tecnològica no ha perdut empena. Ha continuat avançant, fins i tot en les fases més dures de la crisi, i serà el principal factor de creixement en els pròxims anys. De la capacitat que tinguen les economies per a adaptar-se als canvis tecnològics, per a aprofitar-los i integrar-los, dependrà els resultats que aconseguisquen en termes de creixement i ocupació. I de la capacitat que tinguen per a implicar a tot el teixit econòmic i al conjunt de la societat, pot dependre també el resultat aconseguït en termes de millora de la distribució de la renda i reducció de la pobresa.

292. En este àmbit, els poders públics han de promoure tant "l'adaptació a" com "l'aprofitament" dels canvis associats a la revolució tecnològica, així com la difusió d'estos, i demolir les barreres que limiten l'accés a les oportunitats que oferixen.

293. Un altre dels reptes de la recuperació passa per fer compatible l'augment del benestar, la generació d'ocupacions dignes i la millora de la distribució de la renda amb el futur del nostre planeta. Durant les últimes dècades, en fases d'expansió i de crisi, el creixement de l'activitat s'ha fonamentat en un model de desenvolupament molt intensiu en consum d'energia, amb un elevat impacte sobre el medi ambient. Des de 1965, les emissions de diòxid de carboni en el món s'han triplicat i han intensificat el canvi climàtic. I, al seu torn, l'augment de la temperatura del planeta ha accelerat l'evaporització de l'aigua, i ha reduït els recursos disponibles i convertit este problema en un dels grans desafiaments del segle XXI, especialment per a Espanya i la Comunitat, sotmesos a un elevat estrés hídric, i molt afectats pel canvi climàtic.

294. Ambdós fenòmens són especialment intensos en les costes espanyoles en general i valencianes en particular, i s'accentuen en els mesos d'estiu, amb l'arribada de desenes de milions de turistes. Per a comunitats com la nostra, la falta d'aigua i els impactes del canvi climàtics són preocupacions de primer orde.

295. A Espanya, durant les últimes dècades, gràcies a les polítiques desenrotllades pels i les socialistes, i a pesar de les retallades imposades per la dreta, que ha governat durant 20 anys la Comunitat, hem refermat la democràcia i consolidat nous drets, ens hem integrat plenament en el projecte europeu, hem aconseguit quadruplicar la renda per habitant i triplicar el gasto social per persona.

296. No obstant, això no ha evitat que Espanya fóra un dels països més afectats per la crisi que va esclatar en 2008, que va produir ací una destrucció d'ocupació molt més intensa que en la majoria de països europeus, i la Comunitat ha sigut una de les més damnificades. La crisi d'ací, té el seu origen en bombolla immobiliària i financera, alimentada pels governs de la dreta, en especial els governs de Zaplana i Camps, que va provocar que si en 1996 comprar una vivenda costava 3,5 vegades el salari mitjà d'un espanyol, en 2004 el preu fora 7 vegades eixe salari. El boom de la construcció i la bombolla immobiliària van provocar un elevat endeutament, especialment privat, i molt dependent de l'exterior, la qual cosa va accentuar la vulnerabilitat de l'economia espanyola.

297. A eixa crisi específica cal sumar la del deute a Europa, que va provocar una segona recessió en 2012, intensificada en el cas del nostre país pel rescat financer. Esta segona onada de la crisi en l'àmbit europeu, alimentada pels afanys ideològics de la dreta europea i el seu programa d'austeritat suïcida, va produir a Espanya una intensa fuga de capitals, la major caiguda del crèdit a empreses i famílies de la nostra història, i retallades de drets i prestacions que afectaven els i les més dèbils.
298. La recessió, el rescat i la reforma laboral del Partit Popular en 2012 van provocar una intensa deflació de salaris que ha afectat especialment el 30% de les rendes més baixes. Per això, Espanya és el país on més ha augmentat la desigualtat des de 2011. La pobresa ha fet mossa en grans capes socials. Els espanyols més afectats per la precarietat i els baixos salaris són les dones, els parats de llarga duració i els jòvens.
299. El model de recuperació econòmica de la dreta persegueix, precisament, recuperar la competitivitat de l'economia espanyola sobre l'esquena d'eixos col·lectius. La dreta pretén que els baixos salaris, la precarització de l'ocupació i la degradació de les condicions laborals siguin els factors que impulsen el creixement econòmic espanyol, i deixar al marge de la recuperació milions d'espanyols, mentre els beneficis empresarials se situen ja per damunt dels que es registraven abans de la crisi.
300. Respecte a 2008, a Espanya, encara s'han perdut 30.000 milions d'euros de massa salarial anual, mentre la remuneració del capital ha crescut en 14.000 milions d'euros respecte a eixe any. De fet, mentre els beneficis empresarials ja se situaven en els nivells previs a la crisi a finals de 2015, els salaris encara es troben per davall, i a pesar d'això, els primers continuen creixent quasi el doble que els segons.
301. Els i les socialdemòcrates acceptem l'economia de mercat, però creiem que la intervenció dels poders públics pot millorar el benestar de la col·lectivitat i oferir oportunitats als que quedarien condemnats a la marginalitat si s'imposaren, sense cap acció correctora, els resultats que produïx l'acció de les forces del mercat.

302. Per a això, els i les socialdemòcrates hem de construir un Estat de benestar que assegure les prestacions en aquells àmbits més vinculats a la redistribució de la renda i la lluita contra la pobresa: pensions, desocupació, sanitat i dependència. Hem de defensar la igualtat d'oportunitats i garantir que tots i totes, independentment del seu nivell de renda i de riquesa, accedisquen a un sistema educatiu públic i universal.
303. Hem de lluitar contra qualsevol tipus de discriminació, especialment en l'àmbit laboral, fomentar la participació de treballadors lliures i iguals, promoure la creació d'ocupació i afavorir la distribució de la renda entre salaris i beneficis de manera justa i equitativa. Hem de minimitzar, fins a eradicar, l'impacte ambiental per a aconseguir una millor qualitat de vida en el nostre entorn, ara i per al futur. Hem de desenrotllar un sistema tributari que proporcioni ingressos estables i suficients per a finançar els costos públics, a través d'impostos progressius.
304. I, també, hem d'adaptar-nos per a transformar la societat al ritme en què es van produint els canvis que la fan evolucionar, perquè una globalització justa i una revolució tecnològica integradora permeten construir un món més sostenible socialment i ambientalment.
305. Tot això, des d'una decidida vocació europeïsta. La Unió Europea és l'espai en què podem fer-nos forts en el món (Espanya tan sols representa el 0,5% de la població del planeta, la Comunitat Valenciana només suposa el 0,05%), però també l'àmbit adequat per a desenrotllar un model de democràcia social que, amb tots els seus defectes, podem millorar per a reduir la precarietat i la desigualtat, combatre el canvi climàtic, adaptar-nos a la revolució tecnològica i aprofitar les oportunitats que ofereix.
306. Encara que pugui parèixer un tòpic molt repetit, no hem de deixar de tindre present la favorable situació geogràfica de la Comunitat Valenciana, situada en un lloc estratègic de l'Arc Mediterrani, prop de l'eixida del mar a l'oceà Atlàntic, prop de l'extrem sud d'Espanya i, per tant, de la connexió del nostre continent amb el nord d'Àfrica, i al mateix temps, en el pas de la connexió litoral de l'Espanya mediterrània amb el nord de

307. D'ahí la importància del Corredor Mediterrani per a la nostra terra. Per a nosaltres, es tracta d'una infraestructura clau, d'un element fonamental per al creixement de l'activitat econòmica, l'ocupació i el benestar, que reforçarà l'Arc Mediterrani i l'impulsarà com a eix de desenrotllament, acreixent el valor de la nostra posició geogràfica, no sols com a zona de pas. També afavorirà l'accés dels nostres productes a nous mercats i ampliarà les nostres possibilitats de disposar d'*inputs* necessaris per al teixit productiu valencià a un cost acceptable. L'acceleració de les inversions en esta infraestructura és fonamental per a la Comunitat Valenciana i per a Espanya.
308. El Corredor Mediterrani és també molt important perquè l'economia valenciana puga aprofitar els avantatges de la globalització, un procés que també suposa problemes, dubtes i incerteses, i que sempre exigirà un esforç d'adaptació per part d'empresaris, treballadors i ciutadania en general. Però que hem d'afrontar amb l'ànim d'aprofitar al màxim les oportunitats que ofereix per a, al mateix temps, dotar-lo d'una dimensió més social.
309. Aprofitar les oportunitats de la globalització requereix que les empreses adapten contínuament les seues estratègies als canvis, tant d'aprovisionament com de comercialització, definint a nivell global tota la cadena de compra, producció, venda i subministrament. Les empreses valencianes han d'especialitzar-se en les activitats més intensives en coneixement, les que se sustenten més en la innovació i la creativitat, les que comporten major valor afegit, i permeten el pagament de salaris més alts i el gaudi de millors condicions laborals.
310. Competir sobre la base de pagar baixos salaris i degradar les condicions laborals ens acosta a una espiral de pobresa i desigualtat, ens arrastra a enfrontar-nos, en termes comercials, a països pobres i desiguals. Hem de perseguir, per tant, la millora dels sectors tradicionals, per a orientar-los cap a la competència en qualitat, creativitat, innovació i valor afegit, i la penetració en nous sectors, especialment en aquells associats al coneixement, que tendix a configurar-se, al mateix temps, en el principal motor i la principal matèria primera del sistema productiu.

311. En eixe marc, els poders públics han de promoure la creació d'entorns creatius i espais productius de qualitat, en els que les infraestructures, tant físiques i de comunicacions, com a industrials, socials i tecnològiques, així com el medi urbà i cultural, afavorisquen l'exercici de l'activitat econòmica i la creació d'ocupacions dignes, fomentant la innovació i la diferenciació de productes i servicis per a establir una "imatge de marca". Cal procurar que cada empresa trobe el seu propi camí cap a la competència per la qualitat, en un món global, posant a la seua disposició els mitjans que necessite per a recórrer-lo.
312. Les activitats d'elevat valor afegit no s'improvisen ni es poden fer dependre, únicament, de l'arribada d'inversions estrangeres. És necessari cultivar els coneixements i habilitats necessaris per a impulsar-les, i alimentar els factors de localització que "atrauen a" o "afavorixen la creació de" les empreses que les desenrotllen, promovent l'existència d'altres empreses que presten servicis especialitzats o la constitució de grups d'investigació que puguen complementar-les.
313. A això ha de contribuir el reforçament de la interconnexió entre el sistema productiu, el d'I+D, l'educatiu i el conjunt d'institucions públiques responsables de la política científica, tecnològica i educativa. Eixe vincle reforçat haurà de ser, al mateix temps, flexible, i mostrar prou capacitat d'adaptació per a fer front als accelerats canvis de l'entorn. Es tracta d'enfortir les xarxes a què pertanyen els actors dels sistemes productiu, educatiu i innovador, i reforçar la confiança, la cooperació i els mecanismes d'interlocució, per tal que el coneixement siga la principal font de valor.
314. Un element especialment preocupant en la nostra Comunitat és el del tamany de les nostres empreses, especialment xicotet i que limita notablement la seua capacitat d'invertir, competir i crear ocupació. Una grandària insuficient de les empreses frena l'acumulació de capital humà i dificulta la internacionalització i l'absorció de noves tecnologies. La Comunitat és una de la regions amb un menor percentatge de grans empreses (només per davall estan Extremadura, Canàries i les Balears), i amb un major pes d'empreses amb menys de 10 assalariats (només superats per Extremadura). L'enfortiment de les nostres PIME ha de ser un dels eixos de la nostra política econòmica.

315. La creixent preocupació pel canvi climàtic i les seues conseqüències, així com els nous compromisos que ha assumit la Unió Europea per a lluitar contra ell, ha de ser percebut com una oportunitat. El teixit productiu de la Comunitat Valenciana ha de ser avantguardista a l'hora d'afrontar els canvis derivats d'una legislació comunitària més estricta i d'una major penalització de les males pràctiques mediambientals.
316. Els nostres clients, tant de béns com de servicis, tendixen a estar més sensibilitzats per la necessitat de protegir el medi ambient. I això ens oferix l'oportunitat de fer de la qualitat ambiental un factor de competitivitat, tant en les activitats turístiques com en les industrials o en les agràries.
317. En este marc, també és convenient desenrotllar una estratègia per a reduir la dependència de l'economia valenciana dels combustibles fòssils, creixentment escassos i amb preus cada vegada més volàtils pels riscos geopolítics que solen condicionar-los.
318. Per a fer front a estos canvis i impulsar les actuacions necessàries per a assolir els objectius enunciats, la mateixa Administració Pública està necessitada una gran transformació. Des de l'arribada al poder del Partit Popular, a mitjan dels anys noranta, l'Administració autonòmica valenciana ha patit quasi tots els mals possibles. Ha sigut manipulada políticament, per a tractar de posar-la al servici del partit governant. Ha sigut contaminada per la corrupció. Ha experimentat les retallades de mitjans humans i materials a què la van conduir vint anys d'ineficiència i mala gestió. Els que treballen en ella han patit la desmotivació de comprovar que el seu esforç no es recompensava, que se'ls limitaven els mitjans amb què comptaven i que, per si no fóra prou amb això, l'ombra de la corrupció política s'estenia fins a posar en dubte la seua labor.
319. És imprescindible tornar a comptar amb una Administració moderna, que estiga orientada a la resolució dels problemes i que tinga l'agilitat necessària per a adaptar-se als canvis. Una Administració en què les i els empleats públics veguen reconeguda la seua labor, en la qual compten amb els mitjans que necessiten per a desenrotllar i en la qual puguen accedir als incentius i a les capacitats tècniques adequades per a millorar. Una Administració que siga ella mateixa innovadora, perquè tinga la voluntat de ser-ho i compte amb la capacitat necessària per a això, de manera que pugua contribuir a fomentar les activitats creatives i innovadores dels agents privats.

320. Durant els últims dos anys, el govern que presidix Ximo Puig ha realitzat un gran esforç per a dur a terme esta transformació de l'Administració autonòmica valenciana, que ha començat amb el desterrament de pràctiques completament reprovables, ben conegudes per tots. Això s'ha traduït ja, quan a penes ha transcorregut la mitat de la legislatura, en una millora substancial de la reputació de la Generalitat que, a part del seu valor ètic i moral, ha servit també per a millorar la reputació de la nostra Comunitat i de les nostres empreses, així com la imatge de la nostra terra i de la nostra gent.

321. Respondre a l'ocupació hui i la seua adaptació a l'economia global i el futur digital

322. El mercat laboral valencià ha evolucionat de forma positiva en els dos últims anys. La taxa de desocupació s'ha situat per davall del 20%, i ha trencat eixa barrera psicològica per primera vegada des de 2009.

323. 32.600 valencianes i valencians han trobat un lloc de treball durant este últim trimestre i 68.300 durant l'últim any.

324. La taxa de desocupació femenina és hui inferior que fa un any, encara que l'impacte de la desocupació contínua tenint un clar caire de gènere, la taxa masculina (17,5%) continua sent considerablement inferior a la femenina (21%).

325. La taxa d'activitat s'ha recuperat, tot i que encara es troba lluny dels nivells previs a la crisi. Es recupera la confiança en la incorporació de les persones al mercat de treball.

326. Es confirma una tendència indubtablement positiva, des del segon trimestre del 2015 s'han creat 106.700 llocs de treball a la Comunitat Valenciana i la desocupació ha disminuït en 91.100 persones.

327. Les dades interanuals i les dades desestacionalitzats ens indiquen una tendència clarament positiva.

328. Per això, hem d'aprofitar la dita tendència, enfront d'aquelles veus que alertaven del desastre econòmic que s'acostaria junt amb el canvi de Govern autonòmic, hui és un fet constatat per les dades, que les polítiques actuals del nou Consell, ha sabut generar un entorn estable que ha propiciat la reactivació del mercat de treball, tornant a nivells d'ocupació previs a la crisi.
329. Tot i que encara tenim 158.800 famílies valencianes que tenen tots els seus membres desempleats i la desocupació continua afectant de forma destacada a dones, persones menors de 30 anys i persones parades de llarga duració, més d'un any en desocupació, més de 275.000.
330. Altes taxes de temporalitat, més del 27%, i més de 330.000 desempleats que no reben cap tipus de prestació.
331. L'Administració no crega ocupació però sí que pot propiciar el clima i les condicions perquè les empreses puguen fer-ho.
332. Tenim restriccions importants alienes a l'àmbit autonòmic. El Govern central destina 253,9 euros per desempleat valencià, enfront de la mitjana estatal que se situa en 322'5 euros. Això suposa una diferència anual de 70 euros aprox. per parat. Les parats i parades valencianes valen menys per a l'Estat.
333. Per eixe motiu, totes les propostes plantejades des de la gestió autonòmica es voran limitades en el seu impacte per les estrictes condicions de l'Estat en la regulació i transferència de les competències en matèria de Polítiques Actives d'Ocupació.
334. Recents estudis de diagnòstic estratègic de la Comunitat Valenciana, on es mesura la relació entre productivitat per hora treballada i afiliació de treballadors per sectors productius, mostren una concentració de població ocupada en sectors que necessiten de formació i innovació per a incrementar la seua competitivitat.
335. És necessari tindre en compte, no sols la productivitat, també el grau d'ocupació, i comparar el PIB per ocupat i dels ocupats per cada 100 habitants per a vore la diferència amb altres territoris.

336. És necessari plantejar actuacions per a millorar la incorporació d'efectius al mercat laboral, però també reconèixer i actuar les deficiències en l'ajust de les qualificacions a les necessitats dels llocs de treball.
337. Més del 47% dels treballadors i treballadores presenten un desajust entre el seu nivell educatiu i els requisits teòrics del lloc de treball, per la qual cosa mostren necessitats de requalificació. Això afecta de forma directa la productivitat de les empreses i els professionals.
338. Per tot això, el futur del paper de les polítiques actives d'ocupació per al reciclatge de treballadors i la formació permanent al llarg de la vida és fonamental.
339. Les polítiques d'ocupació, en el seu paper estratègic hauran de dirigir-se per tres grans línies:
340. Prioritzar actuacions dirigides per als col·lectius més vulnerables i amb més dificultat d'inserció.
341. Un mercat de treball que funciona per a aquells que menys oportunitats tenen, joves, parats de llarga duració, dones, és un mercat de treball que funciona per al conjunt de la societat.
342. Proposem la posada en marxa de programes integrals per a poder respondre a les necessitats globals del mercat laboral des d'un enfocament personalitzat i individualitzat. Iniciatives concretes per a grups de la societat diferents amb necessitats diverses.
343. Per les dades estadístiques i la mostra objectiva de la més dificultat en l'accés a l'ocupació, proposem prioritzar en l'acció d'iniciatives dirigides a joves i persones parades de llarga duració.
344. Iniciatives com AVALEM JOVES, programa específic per a joves amb accions integrals, orientació, formació i ajudes a la contractació que permet l'accés a més de 90.000 joves amb més de 200 milions d'euros.

345. Iniciatives com AVALEM EXPERIÈNCIA, que és un Projecte integral per a millorar l'ocupabilitat de les persones desempleades majors de 30 anys. Prioritzar actuacions per a les persones parades de llarga duració, amb la incorporació de la perspectiva de gènere en tot el projecte i amb un pressupost de més de 167 milions, amb un abast a més de 155.000 persones.
346. Per això, és necessari posar en marxa iniciatives per a planificar les polítiques actives d'ocupació de baix a dalt (*bottom up*)
347. És necessari incrementar l'impacte de les polítiques, per la qual cosa hem de dissenyar accions de manera descentralitzada i concertada amb els agents socials i econòmics, a través del foment de la concertació supramunicipal, incloent-hi a tots els agents clau del territori.
348. Eixa nova forma de dissenyar la política contribuirà a incrementar l'ocupabilitat i la productivitat en l'economia valenciana.
349. Recuperació dels pactes territorials per l'ocupació, que potencien i garantixen la participació efectiva i real dels agents clau.
350. Reconèixer el paper estratègic de les entitats locals en la gestió de les polítiques actives d'ocupació.
351. Estos acords, que a través d'una metodologia dissenyada i amb la col·laboració de les universitats públiques valencianes, ens permetrà fer un diagnostic territorial amb totes les necessitats específiques de comarques i municipis.
352. Reconèixer també la necessitat de posar en marxa projectes experimentals que permeten provar noves oportunitats de creixement.
353. Eixa potent aposta ha suposat una inversió de més de 3'5 milions per anualitat.

354. La recuperació de l'adequació de les polítiques d'ocupació i formació per a l'ocupació descansa sobre la necessitat d'obrir canals automàtics i permanents de comunicació amb els representants dels diferents sectors econòmics valencians per a tractar de respondre de manera eficaç a les necessitats que plantegen els ràpids canvis a què s'enfronten en les seues empreses.
355. És necessari establir programes específics de formació, per a estos sectors productius que tenen una creixent demanda de personal qualificat per a garantir la continuïtat del procés de fabricació i acabar amb les dificultats que es troben.
356. Sectors productius com l'automoció, la ceràmica, el calçat, formació en noves tecnologies, habilitats socials, idiomes...
357. La tercera línia estratègica ha de ser modernitzar i acostar els serveis d'ocupació a la ciutadania i aconseguir major coordinació de les distintes àrees de l'Administració per a dur a terme polítiques integrals.
358. El context sociolaboral ha canviat de forma significativa durant les últimes dècades i el paper de les polítiques d'ocupació hauria de transformar-se en la mateixa proporció.
359. És necessari redissenyar els serveis d'ocupació per a agilitzar la gestió i oferir un servei més pròxim a la ciutadania.
360. Per a adaptar-nos al nou context, necessitem incorporar les noves tecnologies, aprofitar les mateixes per a aquelles accions mecàniques i incrementar el valor afegit en l'atenció de les persones que necessiten una orientació laboral professionalitzada. I apostar de forma decidida per la formació permanent al llarg de la vida.
361. Establir mecanismes de coordinació entre polítiques d'ocupació, polítiques de formació, polítiques industrials, empenedoria i polítiques inclusives, a través de finestres úniques d'accés als esmentats serveis.
362. Finalment, és necessari implementar mecanismes d'avaluació d'eixes polítiques per a poder adaptar-les amb la major rapidesa als canvis que plantegen els distintes agents clau.

363. CAP A L'ECONOMIA DEL CONEIXEMENT, DE LA INNOVACIÓ I EL REPTA DEL CANVI TECNOLÒGIC

364. El desenvolupament sostenible fa temps que està en el centre de les polítiques de Nacions Unides i de la UE. La societat actual s'enfronta en l'actualitat a nombrosos reptes en matèria de sostenibilitat i l'economia influeix enormement en ells: parlem de desocupació juvenil, canvi climàtic, envelliment de la població, energia sostenible, migració, ... L'Agenda 2030 de les Nacions Unides per al Desenvolupament Sostenible i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) han de constituir la base política i econòmica de la Comunitat. Fomentar la competitivitat i evitar la creixent bretxa social constitueix un desafiament important. L'objectiu ha de ser reduir les divergències econòmiques i socials existents i capacitar a les persones perquè exercisquen plenament el seu paper en la societat.
365. La Comunitat Valenciana ha de ser competitiva a través d'un MODEL econòmic sostenible en termes de creixement econòmic, millora de l'ocupació i major valor afegit en les seues activitats. Això s'ha de perseguir a través de la potenciació de les característiques del territori i la societat de la Comunitat Valenciana com a factor de competitivitat, amb l'objectiu últim de millorar la renda per capita i la qualitat de vida dels ciutadans de manera sostenible i millorant l'equitat.
366. Ha de ser un model que pose a les persones en el centre de l'economia, des de dos perspectives: com beneficiari últim d'eixe model econòmic (benestar), així com l'actiu principal de la dita economia (el valor dels intangibles).
367. El model d'economia **basada en els intangibles** pretén potenciar el valor econòmic de les persones/idees enfront de l'economia dels recursos materials, és a dir, una economia basada en el valor dels intangibles (inesgotables i "poc contaminants") enfront dels materials (pròxims al seu esgotament i d'alt impacte ambiental).
368. Ens trobem en un moment en el qual una persona o grup de persones, amb una idea, amb el suficient suport i moltes vegades comptant amb noves ferramentes tecnològiques i d'informació, són capaços d'aconseguir l'èxit empresarial, crear i dinamitzar una economia.

369. L'existència d'una relació **positiva entre la innovació i el creixement econòmic** està prou provada. Per això, el foment de la innovació s'ha convertit, en les últimes dècades, en un element integrant de les polítiques governamentals i en objecte d'atenció preferent en els organismes internacionals i centres d'investigació.
370. El nou entorn socioeconòmic - dinàmic, divers i complex- està caracteritzat per un major pes del coneixement, que es converteix en el principal factor de producció de l'economia actual. Estem en una economia on l'única certesa és la incertesa i on l'única font duradora de creixement sostenible és el coneixement. En tot este marc, l'estructura econòmica i productiva de l'empresa evoluciona i es transforma. Se supera la idea d'organització com a unitat de producció basada en el capital físic o tangible, atés que ara se li sumen a estos actius altres elements de naturalesa intangible.
371. D'esta manera, la innovació, **la creativitat, l'aprenentatge continu passen a ser considerades claus de la generació de competències** essencials basades en els recursos existents en les empreses. Es configura l'organització com un conjunt de recursos i capacitats, en la qual el més important és administrar la seua intel·ligència i saber gestionar els seus coneixements múltiples.
372. Els **intangibles** són recursos estratègics que permeten a les organitzacions crear valor de manera sostenible, i que per tant no estan a disposició d'un elevat nombre d'empreses. Estos conduïxen cap a un potencial de futurs beneficis, els quals no poden ser apropiats per altres i no són negociables ni transferibles al mercat. Es tracta d'actius que constituïxen una font important d'avantatges competitiu per a l'empresa, perquè es tracta d'actius valuosos, escassos, poc imitables per tercerament i difícilment transmissibles en el mercat.
373. Es tracta per tant de promoure una economia la diferenciació se de la qual base en actius intangibles, posant a les persones en el centre de l'estructura econòmica, tant des del punt de vista productiu com d'objectius de dita política econòmica. Esta forma d'entendre el model econòmic és altament inclusiva amb tot tipus de col·lectius i s'ha de basar en una relació **constant i molt intensa entre el sector productiu i l'educatiu**, especialment en la FP i la universitat. D'esta manera es generen dinàmiques d'ocupació **de qualitat**, la qual cosa acaba repercutint en el consum intern, com un altre dels elements dinamitzadors de l'economia valenciana.

374. L'economia de la Comunitat Valenciana ha experimentat en els últims lustres serioses dificultats per a mantindre un nivell de renda per capita comparable amb el de les regions europees de semblant potencial de desenrotllament, un fet que resulta indissociable dels relativament reduïts nivells de productivitat aconseguits per una majoria de les empreses que conformen el seu sistema productiu, així com del molt escàs creixement que la dita variable ha mostrat al llarg del temps.

375. En eixes condicions, no resulta sorprenent que el salari mitjà d'un treballador o treballadora valencians es trobe, així mateix, per davall dels estàndards aconseguits per altres regions del nostre entorn, i, per descomptat, molt allunyat dels nivells aconseguits en els països que componen l'Eurozona.

376. Entre les diverses causes que contribuïxen a explicar esta situació es troba la reduïda dimensió de les dites empreses, però també la relativament escassa incorporació de la innovació i el coneixement especialitzat, com un dels elements centrals en la definició de les seues estratègies competitives. Este fet mostra la vulnerabilitat del nostre territori davant dels canvis econòmics, socials i tecnològics que s'han produït en els últims anys i que creixeran exponencialment en el futur pròxim.

377. Per tant, trobem no sols falta d'adaptació de les empreses, sinó falta de polítiques públiques que hagen sabut anticipar les necessitats de ciutadans i institucions, inexistència d'una estructura que siga capaç de generar i transferir coneixement, així com un sistema educatiu que dot de les ferramentes necessàries per a enfrontar-se al major desenrotllament científic i tecnològic de les últimes dècades.

378. INNOVACIÓ I ECONOMIA DEL CONEIXEMENT:

379. Crear un entorn amigable per a la creació i retenció de *startups* en territori valencià. A més, impulsar la col·laboració d'este tipus d'empreses amb altres ja consolidades per a afavorir la transferència de coneixement i les oportunitats de retindre talent juvenil. Per això el Consell ha impulsat l'Agència Valenciana de la Innovació, com un punt de trobada que facilita les sinergies creatives i la seua traducció econòmica.

380. Aprofitar totes les oportunitats de finançament europeu per a projectes d'I+D+i tant públics com privats. Estos programes augmenten la competitivitat al competir amb altres regions europees i permeten la cooperació entre diferents països.
381. Impulsar l'ús de la compra pública innovadora entre les administracions autonòmica i local de la Comunitat Valenciana per a fomentar la millora dels servicis públics i assegurar clients potencials a les empreses innovadores.
382. La creació de programes de captació i recuperació del talent científic i investigador per a treballar conjuntament amb institucions i empreses valencianes ajudarà a generar un ecosistema favorable.
383. El foment d'una cultura innovadora tant entre estudiants i treballadors com entre empreses i institucions. D'esta manera, aconseguirem crear una riquesa que estiga acompanyada d'alta productivitat, i per tant, salaris més alts.
384. CANVI TECNOLÒGIC:
385. La transformació digital suposa el major canvi tecnològic experimentat en les últimes dècades. Un canvi que requerirà d'una flexibilitat mai demandada i que afectarà els ciutadans en tots els àmbits.
386. L'adopció de mesures per a ajudar en la digitalització de les nostres empreses ha d'afavorir esta transició, especialment entre les nostres pimes. D'esta manera s'aconseguirà que siguen capaços de competir en un entorn global interconnectat cada vegada més exigent.
387. Per a tindre èxit en estos canvis, serà necessari lluitar per a reduir la bretxa digital entre els valencians i evitar el seu aïllament i exclusió. Bretxa que afecta en tres dimensions:
388. En funció del sexe, ja que les dones tenen menys formació tecnològica i pot suposar un inconvenient.

389. En funció de lloc de residència: les àrees rurals encara tenen menor penetració de ferramentes tecnològiques
390. En funció de la seua edat: evitar que el canvi tecnològic deixe fora de la societat les persones més majors.
391. Haurà d'assegurar-se la igualtat d'accés i d'infraestructures de telecomunicacions en tot el territori valencià.
392. La inclusió de la tecnologia com a ferramenta transversal en la nostra educació assegurarà l'accés igualitari de tots els nostres xiquets i xiquetes, a més de preparar-los per a un món on no siguen usuaris passius d'entorns tecnològics.
393. Cada vegada serà més necessari afrontar la possible substitució de llocs de treball, crear bosses de persones amb difícil reubicació en un entorn laboral tan canviant. Apareixerà la necessitat d'impulsar potents programes de formació per a empleats, així com debatre la implantació de rendes substitutives.
394. Esta transició tecnològica haurà de comptar amb la seguretat requerida ja que ens enfrontem a un entorn nou amb riscos no coneguts.
395. La transparència i l'ús de les dades oberts marcaran la introducció de la tecnologia en les institucions. L'aprofitament d'estes dades per a generar coneixement que puga ser aplicat a la provisió de servicis públics serà clau en el futur pròxim.

396. UNA INDÚSTRIA REALMENT COMPETITIVA

397. Conscients del menor impacte que ha tingut l'última crisi econòmica internacional en els països amb major pes del sector industrial i de l'abandó patit durant 20 anys de govern del Partit Popular en la nostra Comunitat, la reindustrialització com a part del canvi del model productiu és clau en la política econòmica del Govern del Botànic.

398. Una indústria que s'enfronta a l'entorn més canviant dels últims anys i que necessita de polítiques públiques que recolzen i sostinguen la seua evolució.

399. Comptem amb un territori de tradició industrial i exportadora. Empreses que han sabut reinventar-se i adaptar-se al que demandava la societat en cada moment, comptant amb personal d'alta especialització i amb un alt impacte en la seua àrea d'influència.

400. Per això, necessitem una política industrial moderna i innovadora que es recolze en els aspectes següents:

401. El suport en la transició ecològica de la indústria. Amb este fi, serà necessari apostar per una estructura energètica basada en energies renovables i impulsar mesures d'eficiència energètica que milloren la competitivitat i sostenibilitat del nostre sector industrial.

402. Acompanyar i facilitar en la transició cap a la indústria 4.0 d'una forma segura. La digitalització és ja una realitat i una oportunitat per a les nostres empreses, especialment pimes industrials. La introducció de la tecnologia pot augmentar la competitivitat i l'aportació de valor afegit. Esta transició ha de fer-se minimitzant els efectes sobre l'ocupació industrial.

403. Aprofitar les noves oportunitats que apareguen amb els canvis econòmics i estructurals que vindran en els pròxims anys. En eixe sentit, serà fonamental fomentar la cooperació entre empreses i les sinergies entre diferents sectors. D'esta manera, s'aconseguirà augmentar la grandària i la possibilitat d'enfrontar-se a un entorn global i dinàmic.

404. Continuar i reforçar el treball realitzat per la xarxa d'Instituts Tecnològics de la Comunitat Valenciana com a porta d'entrada de les pimes a la I+D+i. D'esta manera, aconseguirem un sector capaç de guanyar competitivitat per mitjà de la diversificació i la qualitat, i generar ocupació estable i d'alt valor afegit.
405. Atraure i augmentar la cooperació d'empreses tractores que reforcen sectors claus en la nostra estructura industrial i compartisquen "saber-fer" amb les pimes del nostre entorn.
406. Crear una cultura real d'intercanvi de coneixement entre universitats, centres tecnològics, parcs científics de la nostra Comunitat i les nostres empreses per a aconseguir el transvasament efectiu de coneixement que genere riquesa i ocupació.
407. Així mateix, facilitar la col·laboració entre *startups* i empreses industrials consolidades per a: Afavorir el transvasament de coneixements i la col·laboració entre diferents generacions. Retindre i recolzar l'emprenedoria i ocupació juvenil. Facilitar la renovació estratègica i tecnològica
408. Crear una estreta col·laboració entre institucions educatives i industrials per a adaptar i ser capaços de respondre a les necessitats de qualificació que requerixen les empreses industrials. D'esta manera, es podrà retindre talent i facilitar la creació de llocs de treball estables.
409. Continuar millorant i adaptant la dotació de sòl industrial en el nostre territori per a afavorir la implantació i permanència d'empreses industrials. Per eixe motiu, serà necessari que estes infraestructures s'actualitzen d'acord amb les necessitats actuals i futures de les empreses.
410. Millorar les infraestructures logística i de telecomunicacions per a fomentar la productivitat de la indústria. Actualment, encara hi ha zones tradicionalment industrials amb grans carències d'infraestructures.
411. Aprofitar l'aparició d'importants nodes logístics en el nostre territori com a pol d'atracció d'activitat industrial i per a millorar la seua internacionalització.

412. Impulsar mesures que asseguren un finançament estable i justa per al desenrotllament d'activitat econòmica. En este sentit, serà necessari reforçar l'accés al finançament en condicions de mercat, així com impulsar l'accés en condicions competitives a ajudes públiques tant de fonts nacionals com a europees.
413. Fa falta reprendre la il·lusió de crear un nou model productiu que utilitze la indústria com a motor d'arrossegament i generació de valor afegit. Articular-se sobre el principi de la sostenibilitat i eficiència en l'ús dels recursos. La indústria, entesa com els sectors manufacturers i altres relacionats (logística, enginyeria, disseny o les TIC, la dita *serviindustria*) és l'autèntica protagonista de la innovació, de la generació de patents i de l'avanç tecnològic. El nostre compromís és apostar per la indústria, per aquella indústria de valor afegit, sostenible, generadora de més i millors llocs de treball.
414. L'energia, considerada com un element clau per a la competitivitat de molts dels nostres sectors industrials i un recurs bàsic per al desenrotllament i el progrés de qualsevol societat, s'enfronta en l'actualitat a nous reptes en la seua gestió i a la necessitat d'una profunda i inajornable transformació que permeta avançar cap a un nou model energètic a la Comunitat Valenciana.
415. Els objectius en política energètica que es desenrotllen en la nostra Comunitat han d'estar perfectament alineats amb els objectius energètics en l'àmbit europeu; particularment en el marc del projecte "d'Unió Energètica Europea", on es planteja una estratègia que pretén donar resposta a l'alta dependència energètica de la Unió, descarbonitzar l'economia, avançar en l'eficiència energètica i promoure la innovació. Advoquem perquè per un canvi a un model més eficient que permeta fer front al repte ineludible de fer compatible el creixement econòmic, el progrés i la preservació del nostre entorn.
416. A pesar de la paralizzació en els últims anys al nostre país, l'impuls a la transició energètica pot constituir un fort impuls econòmic i obrir un gran espai d'oportunitat a les nostres indústries. Les inversions que requerix la "transició energètica" poden constituir un important estímul per a la indústria i l'economia; permetria la generació d'ocupació qualificat i contribuiria a la creació de teixit industrial.

417. TURISME COMPETITIU I SOSTENIBLE, FONT DE CREIXEMENT I D'OCUPACIÓ DE QUALITAT

418. El turisme s'ha configurat com una de les majors oportunitats de què el nostre país disposa a l'hora de remuntar les crisis econòmiques. Este factor èxit és el que ens ha permés com a territori mitigar la passada crisi econòmica, social i d'ocupació amb majors garanties que altres territoris.
419. No obstant això, el turisme és una indústria complexa, en la qual cada vegada concorren un nombre més gran de competidors, en què els cicles econòmics afecten directament el nostre negoci turístic i on la seguretat i el canvi climàtic són les principals amenaces a què ens enfrontem a nivell global.
420. Les megatendències de consum i de producció dels servicis turístics hui són: personalització, reputació, digitalització dels servicis turístics, alta competitivitat en les destinacions, integració de tots els actors en les fases de disseny, promoció i *branding* de la destinació, la creació d'experiències úniques i l'aposta per l'autenticitat i l'hospitalitat com a part principal de les estratègies de diferenciació.
421. Tot això, obliga a adaptar els models de desenvolupament turístic al nou entorn, i apostar per fórmules més col·laboratives, més eficients, més sostenibles i més intel·ligents, capaços de respondre amb èxit a les demandes del nou turista i de competir en l'actual mercat.
422. I en esta línia estem treballant els i les socialistes des de les institucions en què governem, i ho anem a continuar fent, promovent un nou model de desenrotllament sobre les bases següents:
423. Impulsant un model econòmic turístic equitatiu, responsable i sostenible en benefici mutu de tots els sectors de la societat i en un entorn d'economia internacional oberta i liberalitzada.
424. Desenvolupant un model sostenible, ètic, integrador, accessible, inclusiu i respectuós amb el que som: Mediterrani.

425. Millorant el posicionament diferencial del nostre territori augmentant les rendes, pernoctacions, l'ocupació de qualitat i reduir l'estacionalitat.
426. Augmentant la satisfacció del turista, afavorint el gasto, la repetició i la fidelització, així com augmentar també la satisfacció del ciutadà, fent un model participatiu, integrador, divers.
427. Treballant pel desenrotllament del territori, l'oferta diferencial i creativa, la integració dels intangibles i del ciutadà en el relat turístic.
428. Incrementant la diferenciació de producte, integrant els agents del territori en el desenrotllament del mateix, liderant i impulsant el Consell la potencialitat turística de la nostra oferta en el mercat turístic.
429. Promovent la transformació digital de les destinacions turístics de la Comunitat Valenciana, així com de la mateixa organització administrativa turística adequant la gestió i l'enfocament estratègic a un nou model alineat amb la nova cultura digital, així com la gestió intel·ligent i controlada del territori turístic basant-se en la gestió del coneixement i indicadors intel·ligents de gestió.
430. Fomentant l'excel·lència, l'hospitalitat i el talent, com a factors clau de diferenciació i de millora de la competitivitat turística, apostant per la formació dels professionals, la millora contínua de la qualitat i l'experiència turística i fent de l'hospitalitat i la cultura d'acollida tan genuïnament mediterrània, un senyal d'identitat de la destinació.
431. Ampliant la visió des de la transversalitat, involucrant de forma activa al conjunt d'actors que conformen l'activitat turística, institucions, empreses, residents, professionals, a través d'un marc institucional de col·laboració i participació, així com d'instruments operatius que formen part de la gestió de la destinació i en els que les empreses i els professionals tinguen el major protagonisme.

432. UN SECTOR AGRARI POTENT I UNA INDÚSTRIA AGROALIMENTÀRIA MODERNA

433. L'agricultura, la ramaderia, la pesca, el comerç i la indústria agroalimentària representen, en conjunt, més del 16% del PIB valencià, al voltant del 14% de l'ocupació, el 24% del valor total de les exportacions i es desenrotlla en més del 60% del territori.

434. L'agricultura valenciana s'ha caracteritzat tradicionalment per la seua estructura atomitzada, tant en la producció com en la comercialització. El tamany de les explotacions i la seua dispersió parcel·lària, la reducció sistemàtica del nombre de professionals, i l'escàs nivell de relleu generacional, col·loquen l'estructura de la producció en una posició de baixa productivitat i, clarament, de debilitat enfront de la situació dels preus i dels mercats.

435. Així mateix, l'elevat nombre d'operadors comercials, tant cooperatives com comerciants i exportadors privats, col·loca les produccions valencianes en desavantatge respecte a la situació dels mercats internacionals i la distribució, i provoca desequilibris en la "cadena alimentària"; i repercutix negativament en els preus percebuts pels agricultors. D'altra banda, l'actual Política Agrícola Comuna (PAC) no afavorix l'estabilitat dels mercats per a les fruites i hortalisses, que en conjunt representen més del 60% de la Producció Final Agrària Valenciana i la majoria de les exportacions agroalimentàries.

436. La ramaderia està sustentada fonamentalment en explotacions professionals, associades a les comarques rurals de l'interior, amb granges en règim d'integració o explotacions extensives lligades a la terra. La dependència total del ramader al comportament dels mercats i la reacció de la Integradora, així com l'escassa o nul·la concentració de l'oferta participada pels ramaders, col·loca els professionals en una situació de debilitat estructural.

437. L'activitat pesquera, de gran rellevància social en la costa i de marcat caràcter artesanal, en els últims 20 anys ha vist minvada la seua importància econòmica a causa de la considerable disminució de captures, la falta de modernització de la flota i de formació dels pescadors, i les deficientes i/o nul·les estratègies de comercialització. La disminució de la renda dels pescadors i les condicions de treball posen en quarantena la viabilitat econòmica de l'activitat. D'altra banda **l'aqüicultura**, tant marina com terrestre, complementària de la producció extractiva i amb un gran potencial de creixement, requereix l'atenció adequada per part de l'administració autonòmica.
438. El comerç agroalimentari, tant en el mercat nacional com en el d'exportació a Europa i a la resta del món, està fonamentalment basat en cooperatives i empreses privades de tradició familiar, creades majoritàriament a mitjan segle XX. La rigidesa en les seues estructures, l'inadequada grandària de vegades, l'elevat nombre d'operadors i la falta de modernització i adaptació a les noves formes d'empresa, fan que la debilitat enfront de la distribució i els mercats provoquen posicions desfavorables i dificultats per a remunerar adequadament totes les anelles de la cadena comercial.
439. La falta d'un marc legal adequat per a possibilitar la venda directa i els canals curts de comercialització, dificulta l'aprofitament del local i endogen de les activitats rurals.
440. La indústria agroalimentària valenciana disfruta d'una bona posició, però patix, en general, de dimensió empresarial adequada i d'estructura econòmica i financera suficient per a abordar les inversions necessàries en modernització i en concentració de l'oferta.
441. En els 20 anys de Govern del Partit Popular la renda agrària va caure un 35%, que es van abandonar 35.000 hectàrees de cítrics; el nombre de professionals va passar de més de 85.000 a 11.000; l'edat mitjana dels professionals va pujar de 48 a 64 anys; el número d'ocupats en el sector agrari es va reduir el 70% i la grandària mitjana de les explotacions de regadiu no supera l'hectàrea.

442. A més el nombre d'operadors del comerç agroalimentari continuava sent superior a 600, enfront de la concentració de la demanda en no més de set o huit operadors; i la investigació i la transferència de tecnologia era una mera caricatura, amb un Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA) totalment abandonat.

443. Així doncs, el nostre principal repte hauria de ser recuperar el sector agroalimentari com a motor econòmic bàsic para el present i el futur dels valencians i les valencianes. És necessari, més que mai, fer millor el que sabem fer bé.

444. És necessari establir els instruments i les mesures de modernització necessaris perquè les explotacions agràries es dimensionen amb criteris de productivitat i competitivitat; regular un nou model de producció agrària i d'ordenació territorial del sòl agrari amb una clara orientació de promoció i exercici de l'activitat agroalimentària i el relleu generacional, amb absolut respecte a la normativa territorial vigent.

445. Hem d'abordar la diversificació de cultius, enfocant-los cap a cultius intensius en capital humà i tecnologia, amb alt valor afegit, potenciant i assegurant la sostenibilitat ambiental de les produccions. Un bon camí és el d'abundar en la producció ecològica com a mercat clarament emergent.

446. Els i les professionals i les persones joves que s'incorporen a l'activitat agrària, han de tindre a la seua disposició un marc legal que els permeta dimensionar la seua empresa agrària amb criteris de mercat. Hem d'escometre amb decisió i convenciment la concentració de les estructures de producció per a disposar d'explotacions professionals amb viabilitat econòmica i sostenibilitat ambiental.

447. L'ordenació de la cadena comercial agroalimentària requereix instruments que permeten assegurar les rendes de les persones més dèbils de la cadena –agricultors i agricultores, ramaders i ramaderes–, tant en relació amb les transaccions comercials, com en relació amb els segurs de rendes i ingressos d'explotació; així com instruments d'actuació en concentració de l'oferta i adaptació a la demanda i al mercat; i valoració de les cadenes curtes i mercats de proximitat. Tot això amb instruments de promoció de la qualitat i la internacionalització de les produccions valencianes.

448. Necessitem desenrotllar una estratègia valenciana pròpia que ens permeta obtindre la consideració adequada de les produccions mediterrànies en la PAC i en la política exterior i de comerç internacional comú.
449. El dinamisme de la indústria agroalimentària valenciana és evident, per això hem d'aprofitar plenament les possibilitats del sector agroindustrial fomentant nous productes i potenciant la seua internacionalització. La via de l'associació en sinergies positives, en el teixit comercial i industrial agroalimentari, requereix d'un fort impuls al desenrotllament de *clústers* i polsos agroindustrials.
450. És necessari abordar el reenfocament del model empresarial d'economia social. Hem de tindre com a objectiu aconseguir cooperatives agroalimentàries rendibles i amb dimensions adequades a l'entorn d'un mercat global. És evident que el cooperativisme agroalimentari valencià constituïx el principal instrument de desenrotllament de l'economia rural. Les cooperatives són un dels principals agents de vertebració territorial i un potent motor d'ocupació rural. Per això els i les socialistes valencians concretarem una voluntat decidida de suport a les cooperatives agroalimentàries.
451. La revitalització de la I+D+i agroalimentària, a través del teixit investigador valencià de les universitats i dels centres d'investigació, a més de ser imprescindible per a generar ocupació, en si mateixa ha de ser una font addicional de PIB.
452. L'Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA) ha de ser el motor dels instruments d'investigació i de transferència necessaris per a portar avant la segona modernització del camp valencià, i el desenrotllament d'estratègies d'incorporació de noves tecnologies que permeten, als agricultors, ramaders i pescadors, a les cooperatives, al comerç i a la indústria agroalimentàries posicionar-se novament al capdavant dels mercats, com referents en producte i en innovació. La sostenibilitat de les produccions requereix un nou model i l'impuls a l'economia circular.
453. La gestió sostenible dels recursos pesquers requereix un coneixement i una adequada avaluació dels caladors. La investigació ha de ser la base de la presa de decisions que s'ha de realitzar, a més, tenint en compte l'opinió dels pescadors i pescadores, i de les seues confraries, dels majoristes i detallistes, de les indústries, dels consumidors, etc.

454. L'alta consideració de les persones professionals de la pesca ha d'anar unida a millorar la competitivitat, la capacitat de producció, la qualitat, la imatge i la promoció dels nostres productes pesquers. La formació contínua, permanent i de qualitat dels nostres pescadors i les nostres pescadores; la modernització i adaptació de la flota a l'eficiència energètica, la seguretat a bord i les noves tecnologies; han de ser els objectius bàsics de la nostra acció com a socialistes, que ha de permetre generar ocupació en el sector pesquer i mantindre el caràcter tradicional de l'activitat pesquera valenciana com a valor afegit.

455. L'administració no ha de ser un obstacle per al desenrotllament i el progrés del sector agroalimentari. Ha de ser un objectiu bàsic convertir l'acció administrativa de la Generalitat en cooperadora, impulsora, promotora i generadora de valor, facilitant l'activitat dels sectors agroalimentaris acompanyant-los en les seues decisions i establir la normativa legal necessària per a la consecució dels seus fins.

456. Necessitem impulsar les eleccions al camp per a definir la representativitat real que ens permeta el consens, la concertació, la codecisió i la cogestió, amb la participació dels diferents actors de la cadena agroalimentària. Hem de propiciar un gran pacte agroalimentari que ens permetrà desenrotllar un model propi on els i les professionals del sector agrari siguin prioritaris a l'hora de dirigir els esforços i on la incorporació de jòvens i la participació de les dones en la presa de decisions siga una realitat.

457. ELS REPTES DE LA GLOBALITZACIÓ I LES OPORTUNITATS PER A L'ECONOMIA VALENCIANA

458. Per a créixer i eixir de la crisi cal aplicar polítiques que impulsen el creixement, encaminades a augmentar l'output potencial sobre les bases d'una economia competitiva, eficient i generadora d'ocupació de qualitat. L'experiència dels països de la UE assenyalen que un augment de l'obertura de l'economia de l'1 % produïx, l'any següent, un increment de la productivitat laboral del 0,6 %.

459. La història i l'evidència empírica mostren que les economies obertes creixen més ràpidament que les tancades i disfruten d'un major nivell de riquesa i benestar. L'obertura comercial regulada davall el paraigües de l'Organització Mundial del Comerç ha propiciat que, en poc menys de trenta anys, el PIB mundial s'haja multiplicat per sis, i haja afavorit el desenrotllament econòmic de regions amb immenses poblacions on, fins fa molt poc, simplement se sobrevivia.

460. Hui, una quarta part del PIB mundial està generada per l'activitat internacional. Segons el FMI, el 90 % del creixement mundial es genera ja fora de, i un terç només a Xina. En 2030, els països en desenrotllament i emergents podrien representar quasi un 60% del PIB mundial, enfront de menys del 50 % que representen actualment.

461. El pes creixent d'economies amb estàndards de protecció molt per davall dels europeus i poc hàbit de complir amb les normes del comerç internacional, està provocant que el món occidental, especialment Europa, patisca un terrible *dumping* social, laboral i mediambiental, junt amb un procés de deslocalització que està destruint ocupacions.

462. És necessari desenvolupar una adequada política comercial que, al mateix temps que obri mercats i afavorix la internacionalització de les nostres PIMES, desenrotlle instruments de defensa comercial efectius per a fer front a pràctiques comercials deslleials de tercers països. La indústria valenciana necessita competir en igualtat de condicions enfront de productes importats que entren en les nostres fronteres sense complir els elevats estàndards de protecció europeus.

463. És evident que la globalització genera perdedors, però això no significa que frenar-la siga la solució. El que necessitem és una governança econòmica global justa que permeta repartir millor els enormes guanys de l'obertura econòmica. Fer enfront dels reptes de la globalització no passa per demonitzar el comerç internacional, ni per mantindre la nostra competitivitat global devaluant les condicions laborals i el model de protecció social que defenem.

464. La UE ha de coordinar millor la política exterior i interior per a desenrotllar una reindustrialització generadora d'ocupacions de qualitat, elaborant amb els nostres socis internacionals una estratègia en favor d'un comerç internacional just i sostenible amb mesures eficaces contra el dumping social, laboral i mediambiental. Este és l'objectiu de la nova política comercial basada en la negociació d'acords que no es limiten a suprimir barreres comercials, sinó també a garantir i promoure els estàndards de protecció de la UE regulant millor el comerç.
465. Per tot això, els socialdemòcrates defenem que tots els Acords de Comerç i Inversions incorporen compromisos vinculants i efectius en drets socials, laborals i mediambientals, de defensa de la democràcia i de respecte als drets humans. Urgix que unim veus i que tots els actors -partits polítics, sindicats, el sector empresarial, les organitzacions ciutadanes- ens impliquem perquè Europa mantinga la seua legitimitat i lideratge defenent sense fissures els valors i estàndards de sostenibilitat que són el nostre segell
466. La lluita contra la desigualtat i la pobresa ha de ser, per tant, indissociable del procés de globalització. La socialdemocràcia necessita redefinir un marc econòmic incloent, amb institucions supranacionals forts que desenrotllen una regulació més exigent dels mercats financers, que lluiten contra els monopolis, els càrtels i els privilegis corporatius i que desenrotllen una harmonització fiscal a nivell internacional per a evitar l'elusió del pagament d'impostos de les grans corporacions i que combata eficaçment contra els paradisos fiscals.
467. En definitiva, és necessària una nova era de progrés econòmic i social, capaç de generar oportunitats d'ocupació i de millora per a tots i totes, especialment per als que més ho necessiten. Esta és la política que defenem els i les socialistes valencians i que recolzarem des de les institucions on governem.
468. La internacionalització de l'economia valenciana ha anat perdent pulmó, reduint el seu pes en les exportacions nacionals, des de l'any 1996, quan representava més del 14% del total nacional, i només en estos últims anys, des de 2013, ha canviat la seua tendència, impulsada fonamentalment per l'automòbil.

469. Durant estos anys passats la Comunitat ha perdut competitivitat en aquells sectors de béns de consum en què estava més especialitzada. Per exemple, l'any 1995 el calçat d'esta Comunitat representava el 74% de l'exportació de tota Espanya, i en 2015 este percentatge s'havia reduït fins al 52%. La pèrdua de competitivitat dels sectors de béns de consum està molt relacionada amb la xicoteta grandària de les empreses que els componen, i que no els permeten tindre els recursos necessaris per a ser competitius en costos, ni en innovació, ni capacitat per a finançar les estratègies d'internacionalització.

470. Ara com ara les xifres globals són bones. Durant 2015 i 2016 ens hem convertit en la segona economia exportadora del país, i l'única entre les més exportadores amb una balança comercial positiva. És a dir contribuïm positivament a reduir el dèficit de la Balança Comercial Espanyola. Tot això amb un canvi en la composició de la nostra oferta exportadora, en la que destaca l'automòbil amb un 26,5% del valor dels productes exportats, al mateix temps que sectors com la maquinària i la química estan mostrant un comportament dinàmic.

471. Però el panorama internacional és turbulent. De moment, en el curt termini, ens enfrontem al Brexit i a este efecte Trump, dos mercats de gran rellevància. De moment el Brexit ja està produint un descens generalitzat en les exportacions dels nostres productes al Regne Unit durant 2017.

472. Perquè una empresa siga capaç de competir en l'economia globalitzada ha de conquistar una posició competitiva, i això s'aconseguirà només si els sectors productius són capaços d'adaptar-se al canvi tecnològic tan immens que ja s'està donant, i que no afecta només els sistemes de producció, sinó a les mateixes organitzacions, la seua planificació estratègica, les seues estructures de presa de decisions, la seua capacitat d'atraure i retindre el talent, la seua comunicació amb els mercats.

473. Quan parlem de competitivitat empresarial i d'internacionalització estem al·ludint a dos aspectes estretament vinculats. Si una empresa no és competitiva difícilment realitzarà una trajectòria d'èxit en els mercats internacionals, on la competència es dona a nivell global, i al seu torn, l'empresa que s'obri al món adquirix coneixements de mercat, de tecnologia, de gestió, innovació i de servici, que segur la fan créixer en competitivitat.

474. Esta doble via és en la que cal acompanyar als sectors econòmics de la nostra Comunitat. Per un costat ajudar-los, recolzant-nos en les infraestructures del coneixement, perquè aborden de manera reeixida el canvi de model que imposa la revolució tecnològica. I per l'altre obrint camins cap a l'exterior, facilitant les relacions de les empreses valencianes amb els mercats de tot el món, millorant les infraestructures de transport i logístiques, - el corredor mediterrani-, i posicionant este territori amb una marca representativa de qualitat i eficàcia.

475. El camí cap a la internacionalització és llarg i costós per a les empreses, i s'ha de mantindre un esforç continuat en el temps, ja que serà en el mitjà i llarg termini on s'obtinguen els resultats de creixement empresarial i d'ocupació a què aspirem per al nostre territori.

476. LA COMPETITIVITAT DEL TERRITORI RECOLZADA EN LA CONNECTIVITAT: INFRAESTRUCTURES I LOGÍSTICA.

477. Les polítiques de transport de la Unió Europea s'orienten cap a un espai únic europeu de transport, impulsant un transport competitiu i sostenible ja que part de la base que el sistema actual de transport no és sostenible. Per a la Unió Europea l'objectiu principal és aconseguir un 60 % de reducció de les emissions de GEI (Gasos d'Efecte d'Hivernacle) . Per a això concreta la seua política amb tres missatges: Equilibri entre els diferents modes de transport; lluita contra la congestió i els efectes mediambientals, i reorientació de la política de transports cap als ciutadans, que exigixen més seguretat, més qualitat i més protecció.

478. Per això, el model i les pràctiques a seguir han de basar-se no sols en què la construcció d'infraestructures va associada "per s'a" la creació d'ocupació i riquesa, sinó que, a més, en moments de crisi econòmica i alt nivell de desocupació, cal rendibilitzar al màxim totes les inversions i, en concret, les infraestructures del transport deuen seleccionar-se amb criteris de màxima rendibilitat social, màxima rendibilitat econòmica, màxima generació d'ocupació i màxim retorn impositiu a l'Estat, en el seu conjunt.

479. Després d'una gestió deficient i ineficient dels governs del PP en matèria de transport, els i les socialistes apostem per un model basat en que la mobilitat siga una qüestió essencial d'interés general que ha de ser dirigida pel sector públic i ha d'anar enfocada al model productiu i a aconseguir una major cohesió social.

480. Hem d'impulsar polítiques que aconseguisquen que les necessitats de mobilitat siguen satisfetes pel mode de transport més eficient i sostenible, minimitzant les externalitats negatives, contaminació ambiental i acústica, embossament, afavorint al mateix temps l'equitat.

481. L'actuació de les administracions públiques en matèria de transport interurbà perseguirà els següents objectius: Potenciar l'ús del transport públic. Vertebrar el territori. Potenciar el desenvolupament socioeconòmic de les àrees geogràfiques amb menor renda o dotació de servicis per mitjà de la millora de la seua accessibilitat. Incentivar l'ús de modes de transport més eficients des del punt de vista energètic i mediambiental.

482. Es requereix per tant d'anar cap a un ús efectiu de les competències sobre la planificació del transport, coordinació de modes i política tarifària, la subordinació de la planificació de la mobilitat a les polítiques d'ordenació i vertebració del territori, la intermodalitat, el tractament específic dels nuclis de població d'interior o escassament poblats, l'adequació del mode de transport a la demanda potencial, la sostenibilitat i les inversions en accessibilitat per a persones amb mobilitat reduïda o discapacitat.

483. Així, el paper del Corredor Mediterrani no ha de ser un fi en si mateix, sinó part del nou model productiu generador d'ocupació que necessita Espanya amb una visió compartida amb la UE en matèria de transport basada en la necessitat de facilitar xarxes europees de transport més eficaces, eficients i segures econòmicament i mediambientalment, i més equilibrades i complementàries entre els seus distints modes i de revitalitzar el ferrocarril per a viatgers i mercaderies, i integrar el seu funcionament amb els ports i aeroports.

484. Es fa prioritari en este nou ecosistema del transport, augmentar el transport de mercaderies per ferrocarril, el foment del transport intermodal, el canvi en el model de gestió dels operadors públics i una més autonomia del transport de mercaderies en l'ús de la xarxa i una major independència respecte del transport de viatgers.

485. **La ciutat per a les persones: El desenvolupament urbà sostenible, mobilitat sostenible i vertebració del territori.**
486. La Conferència Hàbitat III, sobre la Vivenda i el Desenvolupament Urbà Sostenible q va tindre lloc a Quito A l'octubre de 2016 es va marcar l'objectiu de revitalitzar el compromís mundial de la urbanització sostenible i es va centrar en la implementació d'una "Nova Agenda Urbana" basant-se en el Programa d'Hàbitat De en 1996.
487. En 2015, l'Assemblea General de les nacions Unides va aprovar els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), entre els quals es troba l'objectiu 11 que fa referència a ciutats i àrees urbanes: "Aconseguir que les ciutats i els assentaments humans siguin inclusius, segurs, resilents i sostenibles".
488. En 2016 es va presentar l'Agenda Urbana de la UE, amb l'objectiu d'integrar millor les polítiques urbanes en la Unió Europea, i establir noves formes de cooperació entre els governs locals, la UE i la Comissió Europea. Este marc està protegit pel Pacte De, firmat el 30 de maig de 2016 pels ministres de la UE responsables de les polítiques urbanes. L'Agenda aborda temes com la qualitat de l'aire, la pobresa urbana, la vivenda i la inclusió de migrants i refugiats, així com llocs de treball en l'economia local, l'economia circular, l'adaptació al clima i la mobilitat.
489. La Comunitat Valenciana és conscient de la importància, constatada internacionalment, que han adquirit les ciutats i els desenvolupaments urbans en els àmbits econòmics, socials i ambientals. Per això, els i les socialistes valencians entenem que la Comunitat Valenciana ha de comptar amb una Agenda Urbana pròpia. Esta Agenda Urbana s'ha de plantejar com a un full de ruta per a orientar les intervencions en la ciutat cap a un model de regeneració urbana sostenible i integrada que millore la qualitat de vida dels ciutadans de tots els municipis valencians.
490. Els i les socialistes valencians, a través de la planificació i desenvolupament de l'Agenda Urbana ens proposem aconseguir que qualsevol intervenció urbana que es planifique i execute en els municipis de la Comunitat Valenciana responga a un model de desenvolupament urbà sostenible que millore la qualitat de vida dels ciutadans, al mateix temps que mitigue els problemes econòmics i ambientals.

491. Els i les socialistes ens proposem aproximar la planificació urbana i les estratègies de regeneració urbana a desenrotllar pels municipis de la Comunitat Valenciana a l'enfocament europeu de les estratègies de desenrotllament urbans sostenible i integrat (EDUSI) i a les actuacions innovadores urbanes i projectes singulars d'economia baixa en carboni, per a millorar les condicions de les nostres ciutats i facilitar l'accés a finançament europeu.
492. Buscar l'enfocament integrat en l'estratègia de regeneració urbana i les sinergies necessàries perquè hi haja un efecte multiplicador de les polítiques sobre la ciutat, posant en relació tots els aspectes vinculats a l'àmbit urbà que afecten la Vivenda, les Infraestructures i la Vertebració del Territori.
493. Prioritzar la regeneració urbana del teixit construït a través de les intervencions de millora de les àrees urbana existents, enfront de l'expansió i el model de creixement urbà extensiu. Les polítiques d'ajudes públiques llançades pels i les socialistes demostren clarament l'aposta forta per la rehabilitació del teixit construït existent, enfront de l'obra nova.
494. Entenem que s'ha d'identificar les àrees urbanes sensibles o barris que presenten major necessitat d'intervenció a través de l'anàlisi global dels municipis valencians per mitjà d'una sèrie d'indicadors urbans que reflectisquen la situació actual (física, social, econòmica i ambiental) dels seus barris que conformen cada una de les ciutats valencianes. En este sentit, els i les socialistes hem estat treballant en la imperiosa necessitat de conèixer la realitat dels nostres barris i ciutats i serà amb este diagnòstique la nostra intenció d'orientar la regeneració urbana cap als municipis i els barris més vulnerables, com a prioritat estratègica.
495. Fomentar la qualitat en els projectes de regeneració urbana, orientant la definició i desenrotllament dels dits processos, per part de les entitats locals, des d'un enfocament integrat, que responga als reptes econòmics, ambientals, climàtics, demogràfics i socials que afecten la zona urbana analitzada.

496. Fomentar la rehabilitació de l'edificació existent dirigint les intervencions a la millora de l'estat de conservació, habitabilitat, accessibilitat i eficiència energètica, amb especial èmfasi en l'eradicació de la infravivenda. Així mateix, quant a l'entorn urbà de les edificacions, es fomentaran mesures de millora de la mobilitat i accessibilitat, de mitigació i adaptació al canvi climàtic i a la reducció dels seus efectes tenint en compte el risc de catàstrofes naturals produïdes per fenòmens meteorològics extrems.
497. Introduir models i estratègies de gestió i finançament de les intervencions en el medi urbà, que faciliten la col·laboració publicoprivada i garantisquen la viabilitat de la regeneració planificada.
498. Promocionar la participació ciutadana i la gestió col·laborativa, on el sector públic i el privat col·laboren entre si i on s'impulsi la participació dels ciutadans afectats o interessats en el procés de regeneració urbana.
499. Garantir que es considere la perspectiva de gènere, les polítiques inclusives i de no discriminació, en les actuacions desenrotllades en el marc de la regeneració urbana de les àrees o barris en què s'intervé. Ja s'ha constituït un Taula de Gènere que ha fet els seus primers passos perquè estos aspectes puguen ser inclosos en els processos de regeneració urbana.
500. Les mesures essencials de la mobilitat sostenible es basen en un ús més racional del cotxe, la consideració del carrer com un espai de convivència, l'ús eficient de l'energia, la prioritat dels viatges a peu, amb bici o en transport públic col·lectiu i de qualitat, la reducció del soroll i de la pol·lució, així com l'adopció d'un model de ciutat que genere menys mobilitat com és la ciutat compacta i mixta en els seus usos i activitats; i tot això amb la implementació de la perspectiva de gènere. En definitiva, es tracta de planificar l'ús del sòl, adoptar mesures restrictives a l'ús del vehicle privat i promoure el transport públic i els mitjans de transport més sostenibles.

501. Les principals ciutats i àrees metropolitanes de la Comunitat Valenciana patixen de seriosos problemes de mobilitat acompanyades per pràctiques poc recomanables des del punt de vista de la sostenibilitat: prioritats manifesta al cotxe enfront del transport públic o als modes no motoritzats del transport (viatges a peu o amb bici); velocitats de circulació excessives; tolerància de l'ocupació invasiva dels espais públics per l'aparcament; foment de l'urbanisme extensiu; reducció del carrer com a espai únicament destinat a la circulació de tràfic rodat i no foment de les seues funcions de convivència i de punt de trobada o altres usos urbans.
502. El nou model en matèria de transport urbà i metropolità ha de basar-se en el dret de les persones en la mobilitat i pretén assegurar la mobilitat urbana al menor cost ambiental i econòmic i basar-se, per tant, en la sostenibilitat.
503. Este model requereix l'elaboració de Plans de Mobilitat Sostenible en l'Àrea metropolitana de València i les grans àrees urbanes d'Alacant/Elx i Castelló, i municipis i conurbacions de, almenys, 20.000 habitants. Així com continuar exigint al Govern central els 38 milions de € necessaris per a l'impuls de l'acabada de crear Autoritat del Transport Metropolità de València, organisme Autònom com a òrgan superior de coordinació de la Generalitat i els ajuntaments en matèria d'ordenació del transport i les seues infraestructures
504. Millorar les proximitats de RENFE concertant amb el Govern d'Espanya un pla d'actuacions en Proximitats i regionals, en el que es contemple: La millora de servicis de les línies de rodalia. La renovació de la línia C-3 de València-Buñol-Utiel. Duplicació via Cullera – Gandia. L'extensió De Rodalia Gandia – Oliva – Dénia i la seua connexió amb Alacant (Tren de la Costa). L'extensió De Rodalia al tram Castelló – Benicàssim – Vinaròs i Alacant – Villena. La connexió ferroviària Alacant-Aeroport.
505. Modernitzar el Ferrocarril de la Generalitat, és una prioritat per als i les socialistes quan es complixen 30 anys de la creació de FGV i l'assumpció de competències de les quals ja es va impulsar per una Generalitat socialista. Arribats al Consell en 2015, es fa patent també la desídia de 20 anys de govern de la dreta i el seu impacte negatiu en este servici públic de transport essencial per a 5 milions d'usuaris.

506. Per això, és necessari:

507. Actuar sobre els sistemes de seguretat de Ferrocarrils de la Generalitat tant en València com a Alacant per a aconseguir en totes les línies i trams un grau de seguretat a l'altura dels millors comparables. Aprovació i desplegament de la Llei de Seguretat Ferroviària. Creació de l'Agència de Seguretat Ferroviària.

508. Optimitzar la xarxa de Metrovalencia, TRAM d'Alacant i TRAM de Castelló acabar d'executar aquelles actuacions infraestructurals abandonades o paralizades que, després d'un estudi de viabilitat, siguen econòmicament sostenibles i ser profitós aprofitar la inversió ja realitzada. Es desenrotllaran els projectes de lluita contra el soroll seguint els criteris de les directives europees

509. Fomentar la participació pública en la planificació i gestió de la mobilitat i de l'assumpció social sobre el necessari canvi en el model de mobilitat. Per a això, convé executar un nou Pla de millora d'accessibilitat al transport per a les persones de mobilitat reduïda davall la premissa d'un "disseny universal o disseny per a tots", i aprovació del Reglament d'Accessibilitat als Transports Públics.

510. Hem de dotar per primera vegada en el marc del nostre Autogovern d'una Llei del Taxi, per a ordenar, d'una banda, un sector que ho ha demandat insistentment i per un altre costat adequar atendre a les exigències dels usuaris d'universalitat, modernitat i confort per a este un servici públic bàsic com és el Taxi.

511. VERTEBRACIÓ DEL TERRITORI

512. Els i les socialistes no podem oblidar de totes maneres l'herència rebuda per part dels anteriors governs en què el territori era un negoci i una ferramenta de l'especulació. I en eixe sentit, estem des del minut zero, tractant de revertir el patrimoni que ens han deixat, perquè el nostre objectiu és i serà la seua custòdia i protecció.
513. Avançar implica per als i les socialistes, preservar i millorar la qualitat de vida, la cohesió social i el medi ambient i natural, fent un ús eficient i eficaç del sòl i dels recursos naturals i econòmics del País Valencià.
514. La vertebració del territori implica, avaluar i integrar a l'hora de prendre decisions, les externalitats socials, ambientals i econòmiques que representen les diferents propostes de desenrotllament territorial i urbà que es vullguen impulsar.
515. La vertebració del territori requerix localitzar els usos allà on són més competitius i eficients; on generen menys costos (de nova infraestructura, de transport públic, de manteniment i conservació, de fragmentació territorial) i on comprometen menys el futur (actius territorials).
516. El nostre territori demana tindre en compte el paisatge com a factor estratègic en les intervencions. En eixe sentit hem d'emfatitzar el caràcter estratègic dels espais oberts i per tant fer polítiques proactives. El paisatge ha d'emergir i consolidar-se com a variable transversal a l'ordenament i global, per a tots els tipus de sòl.
517. A més, representa incorporar la perspectiva del canvi climàtic i de la transició energètica en el marc normatiu i des de la fase inicial d'un pla o projecte.
518. Els i les socialistes pretenem que el País Valencià siga un territori competitiu que puga posicionar-se davant dels reptes més importants dels pròxims anys com són la connectivitat, la innovació tecnològica, la diversitat i la cohesió social.

520. PROTECCIÓ DEL LITORAL VALENCIÀ.

521. El litoral és un dels actius econòmics i territorials més valuosos del País Valencià. Com a mostra d'esta afirmació més del 15% del PIB del nostre territori es genera en la franja litoral de 500 metres des de la ribera del mar. Així mateix les nostres platges representen els majors valors ambientals i culturals del nostre litoral (10 Parcs Naturals, el 90% de la superfície dels zones humides catalogats, 23 Llocs d'Interés Comunitario-Zons Especials de Conservació)
522. A més, una gran proporció dels espais agrícoles d'alta capacitat productiva es localitzen en les valls al·luvials del litoral, etc. Per això, tots estos sòls configuren un espai costaner d'elevat qualitat, sens dubte el més valuós del mediterrani peninsular.
523. Els i les socialistes apostem per la importància de la Infraestructura Verda Litoral com a peça i element crucial del disseny del territori, ja que oferix totes les opcions i alternatives viables perquè els nous usos del Territori es desenrotllen de manera racional i en benefici de l'interés públic.
524. Per això, apostem per l'aprovació del PATIVEL (Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura Verda del Litoral de la CV) que pretén aconseguir els següents objectius:
525. Preservar la Infraestructura Verda del litoral per a protegir i dinamitzar els espais costaners de major valor territorial, cultural, ambiental, paisatgístic, econòmic integrants de la infraestructura verda, així com els susceptibles de patir riscos naturals i induïts.
526. Garantir la connectivitat ecològica i funcional entre el litoral i l'interior, evitant la fragmentació de la infraestructura verda.
527. Evitar conurbacions no desitjades en el litoral per tal d'evitar la consolidació de continus edificats en la franja del litoral corregint, en la mesura que es puga, les disfuncions urbanístiques produïdes en els últims anys.
528. D'esta manera, en un procés participatiu i transparent sense precedents pel qual fa en els processos d'Ordenació del Territori, conservarem activament vora 6.500 Ha dins de la franja de 1.000 metres del litoral.

529. L'HORTA DE VALÈNCIA, UN ESPAI D'EXCEL·LÈNCIA TERRITORIAL PRODUCTIU, AMBIENTAL I CULTURAL

530. No hi ha en tota la Unió Europea una àrea metropolitana que aglutine quatre ecosistemes d'esta naturalesa: el riu Túria, l'Albufera, la Devesa i el mar Mediterrani.

531. Com és àmpliament reconegut per la comunitat científica, l'horta de València constituïx un dels paisatges agraris més rellevants i singulars del món mediterrani. És un espai de valors productius, ambientals, culturals, històrics i paisatgístics acreditats, mereixedor d'un règim de protecció i dinamització que garantisca la recuperació i pervivència per a les generacions futures. I esta realitat no és una altra que la preservació de l'horta com un sistema productiu, ambiental i cultural integrat, l'element bàsic del qual són les persones que es dediquen a l'agricultura.

532. Els i les socialistes considerem que no es pot protegir l'horta des d'una visió "museística" petrificada d'eixe espai, sinó que el que es pretén amb esta llei, i els instruments que la desenrotllen, és configurar un espai viu i sostenible des de la triple dimensió econòmica, ambiental i social.

533. Els i les socialistes tenim clar que hem d'afavorir i protegir al marge dels elements estructurals, morfològics o de patrimoni de l'horta, són les persones que es dediquen a l'agricultura l'element central d'este sistema territorial i els responsables de la seua pervivència. No és possible la viabilitat de l'horta sense unes condicions de vida dignes per als agricultors i agricultores.

534. Per això, davant de la pressió urbanística que ha suposat la transformació en sòl urbà de més del 30% d'horta materialitzarem esta protecció amb la Llei de l'Horta i el Pat de l'Horta.

535. Els i les socialistes no podem oblidar de totes maneres l'herència rebuda per part dels anteriors governs en què el territori era un negoci i una ferramenta de l'especulació. I en este sentit, portem des del minut zero, tractant de revertir el patrimoni que ens han deixat, perquè el nostre compromís és i serà la seua custòdia i protecció.

536. Avançar implica per als i les socialistes, preservar i millorar la qualitat de vida, la cohesió social i el medi ambient i natural, fent un ús eficient i eficaç del sòl i dels recursos naturals i econòmics del País Valencià.
537. La vertebració del territori implica avaluar i integrar a l'hora de prendre decisions, les externalitats socials, ambientals i econòmiques que representen les diferents propostes de desenrotllament territorial i urbà que es vullguen impulsar.
538. La vertebració del territori requerix localitzar els usos allà on són més competitius i eficients, on generen menys costos (de nova infraestructura, de transport públic, de manteniment i conservació, de fragmentació territorial...) i on comprometen menys el futur (actius territorials).
539. Demana tindre en compte el paisatge com a factor estratègic en les intervencions. En este sentit hem d'emfatitzar el caràcter estratègic dels espais oberts i per tant fer polítiques proactives. El paisatge ha d'emergir i consolidar-se com a variable transversal a l'ordenament i global, per a tots els tipus de sòl.
540. Representa incorporar la perspectiva del canvi climàtic i de la transició energètica en el marc normatiu i des de la fase inicial d'un pla o projecte.
541. Els i les socialistes pretenem que el País Valencià siga un territori competitiu que puga posicionar-se davant dels reptes més importants dels pròxims anys com són la connectivitat, la innovació tecnològica, la diversitat i la cohesió social.

542. PLANIFIQUEM EL TERRITORI

543. La realitat metropolitana ja esta plenament considerada a escala global. Els processos territorials no coneixen de limites administratius i en este fet deriva la dificultat política d'actuar sobre estes.

544. Les àrees metropolitanes són on es produïxen la majoria de fenòmens d'innovació i concentració del talent, que són els principals factors de competitivitat del segle XXI. Així i tot les àrees metropolitanes són on residixen els grans problemes de sostenibilitat ambiental, però també els fenòmens de segregació social i de desigualtat i falta d'oportunitats per a tots els ciutadans.

545. Així les àrees metropolitanes són el marc idoni per a desenrotllar la planificació territorial i totes les fórmules innovadores de governança que passen per una millora de la coordinació i cooperació entre els municipis que les componen, especialment en les relacions amb la ciutat central.

546. Els i les socialistes, des de la convicció que tenim en els mecanismes supramunicipals, emfatitzarem per mitjà dels Pat's de l'àrea Metropolitana de València, l'àrea Metropolitana Alicante-Elche i l'àrea Metropolitana de Castello, impulsarem les polítiques de coordinació de mobilitat amb les urbanístiques

547. UNA BANCA PÚBLICA PROMOCIONAL AL SERVICI DE L'ECONOMIA PRODUCTIVA.

548. Al llarg d'este document se ha assenyalat la necessitat peremptòria de canalitzar els esforços de l'administració cap a la promoció **d'activitats industrials, intensives en capital tècnic i humà**. La inversió en maquinària i béns d'equip d'última generació, i fonamentalment en actius intangibles lligats a la investigació, el desenrotllament i la innovació constitueixen una condició necessària per a un canvi de model productiu que permeta una millora de la productivitat de la nostra economia i, per tant, de la renda per capita i el benestar de la ciutadania.

549. **El finançament de la inversió constitueix un coll de botella** habitual en els processos d'acumulació de capital, especialment en períodes d'elevada aversió al risc per part dels agents econòmics, i en activitats que requereixen inversió en actius intangibles els drets de propietat dels quals resulten més difícils de protegir.
550. En els últims anys, l'economia espanyola i la valenciana experimenten una reducció contínua del crèdit a l'economia real, a causa del fort **procés de despallanquejament** de les nostres empreses després del final del cicle expansiu de la construcció i l'esclat de la crisi econòmica. L'esforç de les empreses per normalitzar les seues ràtios d'endeutament ha impedit escometre el volum d'inversió que requereix la millora contínua de la competitivitat de la nostra economia. I la incipient activitat innovadora, no sols en l'àmbit de l'emprenedoria, sinó també en grans empreses consolidades, no sempre compta amb el suport financer necessari.
551. Els bancs públics de desenrotllament o **Promotional Banks** constitueixen una ferramenta molt útil en este context, perquè permeten canalitzar ajudes públiques cap a sectors clau de la nostra economia amb un retorn de la inversió molt superior al mecanisme de la subvenció. Eixe tipus d'entitats segueixen dos estratègies alternatives: a) canalitzar cap als seus clients ajudes públiques atorgades per l'administració per a cobrir riscos privats que la banca comercial no està en disposició d'assumir, facilitant d'esta manera finançament a activitats com la investigació i la innovació que troben difícil acomodament en el mercat, i b) canalitzar cap als seus clients ajudes públiques atorgades per l'administració per a reduir el cost de capital de les nostres empreses i afavorir l'acumulació de capital físic en sectors sotmesos a profunds canvis tecnològics.
552. **Els esquemes de mutualización del risc per a** microempreses i autònoms per mitjà de cobertures públiques, com la Societat de Garantia Recíproca de la Comunitat Valenciana, serien exemples típics de la primera via d'actuació dels bancs promocionals. **Les línies de finançament bonificades**, com la finançament d'inversió a tipus d'interés zero atorgada per l'Institut Valencià de Finances en col·laboració amb la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, constituïrien un exemple paradigmàtic de l'impuls a la inversió a través de la banca promocional.

553. Les millors pràctiques observades a Espanya i Europa exigixen que els bancs promocionals compten amb una governança professional que assegure un correcte mesurament dels riscos de crèdit. En general, els criteris d'elegibilitat de les empreses que operen amb estes entitats solen cedir-se al govern, que decidix quines companyies són beneficiàries de la bonificació d'interessos o la cobertura pública del risc. En canvi, l'anàlisi i seguiment del risc de crèdit es realitza internament, amb absoluta independència del poder polític.

554. D'esta manera, es garantixen tres valors fonamentals que han de regir la gestió d'estes entitats: a) **la transparència**, perquè els criteris d'elegibilitat de les subvencions per part de l'administració s'ajusten als principis de concurrència i publicitat; b) **la sostenibilitat**, perquè en fixar criteris professionals per a l'avaluació del risc, s'assegura la solvència a mitjà i llarg termini d'estes institucions; i c) **l'adicionalidad**, perquè es tracta d'empreses públiques sense ànim de lucre que traslladen directament a les empreses el 100% de l'ajuda pública atorgada per l'Administració en forma de bonificació del tipus d'interés, o major assumpció del risc.

555. ELS NOSTRES MUNICIPIS, LA BASE DE LA TRANSFORMACIÓ DE L'ECONOMIA VALENCIANA

556. La Comunitat Valenciana, igual que la resta de territoris de l'Estat, ha tingut un desenvolupament asimètric del seu territori, conseqüència de l'èxode rural i de les polítiques derivades d'este. Alhora que la població abandonava el món rural atreta per la demanda de mà d'obra de les zones industrials, les inversions públiques en infraestructures i servicis es concentraven en els focus més dinàmics econòmicament, la qual cosa en un cercle viciós va contribuir a engrandir cada vegada la bretxa entre estos dos mons. Com a conseqüència més perniciosa d'esta asimetria, gran part del nostre món rural, coincident majoritàriament amb zones d'interior i de muntanya, està hui en dia amb greus problemes regressió demogràfica.

557. Per si no fóra prou, els fons estructurals europeus, justificats en la nostra Comunitat per les estadístiques que aportaven precisament estos territoris, no s'han invertit generalment en ells, a pesar de ser els que més els necessitaven, en una nova, incomprendible i imperdonable injustícia i en una doble deute històric amb ells.

558. Hui, estos territoris tenen especials dificultats per al seu desenrotllament i molts d'ells estan a la vora de la despoblació, la qual cosa suposa una pèrdua per al conjunt de la societat, tant pel simbolisme de deixar morir allò que més arrelat està en el nostre origen i en la nostra identitat, com a desaparició de costums, tradicions i patrimoni, com també per deixar de gestionar milers d'hectàrees, amb el consegüent perill per a incendis forestals i pèrdua de biodiversitat.
559. En eixe sentit, a la Comunitat Valenciana, el debat entorn de qüestions l'àmbit territorial, presenta un caire poblacional important, i actualment la desocupació i la falta d'activitat econòmica és la principal causa del despoblament dels municipis de l'interior. No obstant això, hem de ser conscients que el panorama actual no té res a vore amb el que teníem fa deu i fins i tot cinc anys, els referents han canviat, ja no són els mateixos, i l'anàlisi del territori ha d'abordar-se des d'una perspectiva diferent.
560. A finals de la dècada dels noranta la globalització s'entenia com una amenaça a una determinada forma de vida, actualment tots hem interioritzat determinats hàbits i ens hem acostumat al que significa "l'estar *permanentment connectats*". Estos canvis afecten la societat en general i per tant també a la forma d'entendre el desenrotllament del territori, es deuen d'establir iniciatives que articulen els aspectes locals amb els globals. Tot el que comporta el desenvolupament de la societat de la informació ha d'entendre's com una oportunitat de generar desenrotllament local endogen, per la qual cosa la forma d'actuar ha de ser de baix cap amunt, és a dir la comunitat local ha de participar en les iniciatives, en les decisions d'inversió, així com en la formulació i gestió de les polítiques que contribuïsquen al desenrotllament i la dinàmica productiva d'un territori.
561. Els problemes dels municipis són els problemes de la societat, per tant la seua anàlisi ha d'efectuar-se des d'una perspectiva transversal. Educació, sanitat, infraestructures, benestar, ocupació, promoció econòmica, són qüestions que afecten de forma directa al desenrotllament dels municipis de l'interior i per tant la forma en què han d'abordar-se ha de ser conjunta. Des del sector públic s'ha d'impulsar este caràcter transversal de les polítiques públiques.

562. Els i les socialistes apostem per esta forma de fer política, pel medi rural i pels xicotets municipis, amb un compromís clar i determinat no sols per la seua pervivència sinó pel seu desenrotllament com a nucli essencial de la nostra organització administrativa i com a garants de la preservació del patrimoni natural, cultural i social d'estes zones.
563. Per això ens comprometem a assegurar que tots els ciutadans, independentment del lloc en què visquen, tinguen accés a uns servicis sanitaris, educatius, socials i culturals mínims de qualitat, que permeten una vida digna en qualsevol punt la Comunitat Valenciana.
564. Convençuts de que el futur dels nostres pobles rurals i de muntanya depén també de sòlids projectes comarcals, apostem per Plans supramunicipals de Desenrotllament Territorial en cada una de les comarques o zones funcionals, integrats en una estratègia conjunta territorial, que contempen tant millores en les infraestructures i servicis, com a mecanismes de promoció, mesures fiscals i d'incentiu per a les activitats i iniciatives d'estes zones. Plans que han d'estar basats en la governança col·laborativa entre les diferents administracions i amb els agents socials i econòmics, des de l'exemple de la filosofia LEADER. Plans que també han de respondre a un doble principi descentralitzador, tant cap a les comarques com intracomarcalsment.
565. Eixa articulació del món rural interior necessita també un òrgans de la Generalitat, com un Ens o Unitat administrativa amb competències específiques i capacitat de coordinació de les diferents polítiques que afecten el territori i les persones que viuen en ell, així com amb una Comissió Mixta entre la Generalitat i el "Consell d'Alcaldes per la Revitalització dels territoris amb especials dificultats (fòrum contra la despoblació en el marc de la Federació Valenciana de Municipis i províncies).
566. Al mateix temps, qualsevol disposició legal i desenrotllament d'eixa ha de contemplar, amb les consideracions, exempcions o especificitats que corresponga, la seua millor adaptació a estos territoris.

567. A la base de tot això, advoquem per l'establir una “declaració específica per als municipis amb eixes dificultats especials” per al seu desenrotllament, que comporte compromisos clars tant per a la gestió municipal, especificitats en el règim de funcionament i en el finançament dels ajuntaments, així com beneficis i ajudes específiques per a les activitats econòmiques que es desenrotllen en eixos.
568. La transferència de recursos des dels territoris més dinàmics cap als que acumulen especials dificultats ha de contemplar l'establiment d'un “cànon d'equilibri territorial” que grave activitats que suposen una càrrega per al conjunt del territori i que vaja directament dirigit a accions de desenrotllament sostenible d'aquelles zones i de manera especial a aquelles que a més compten amb figures de protecció ambiental.
569. Som conscients que l'administració necessita situar en el primer pla de l'agenda política la necessitat de reequilibri territorial. En eixe sentit fa falta una nova planificació i una revisió de l'Estratègia Territorial Valenciana que prioritze la compensació d'infraestructures viàries per a dotar de majors oportunitats als territoris que tenen més dificultats.
570. El transport públic en el medi rural requerix una oferta de servicis adaptada a les característiques de la demanda, que preste una atenció especial als col·lectius socials que per edat, condicions físiques o situació socioeconòmica no puguem accedir a l'ús del vehicle privat.
571. És necessària la rehabilitació d'immobles i manteniment el del patrimoni arquitectònic rural per a posar en valor el patrimoni i els recursos naturals i culturals del medi rural.
572. En eixa lluita contra la despoblació és més necessària que mai la posada en marxa d'una bossa de vivenda per a nous pobladors i per a persones amb pocs recursos en règim de lloguer i/o compra, aprofitant la vivenda buida i els nuclis abandonats.
573. Per a facilitar la permanència de les persones majors en els seus domicilis i municipis, és necessari promoure recursos que afavorisquen l'assistència a domicili, guarderies, vivendes tutelades, empreses de multiserveis, cooperatives i altres servicis que puguem prestar els ajuntaments dirigits a facilitar aquell objectiu.

574. La bretxa que en temps passats es va obrir entre el món urbà i el món rural no pot repetir-se en la societat de la informació i en eixe sentit cal implantar les Tecnologies de la Comunicació en tot el nostre territori rural d'interior, propiciant la seua utilització pels veïns, fomentant l'eliminació de la bretxa digital de gènere i amb desplegament complet de banda ampla.

575. Entendre el Desenvolupament Rural en termes de sostenibilitat suposa treballar per a convertir a les zones rurals en territoris creadors d'ocupacions verdes sostenibles, de qualitat de vida i de riquesa per a tota la societat, potenciant la producció agroenergètica de les explotacions per mitjà de les tecnologies renovables, els residus agroganaderos i els cultius, recolzant la creació d'empreses d'energia amb l'aprofitament de biomassa.

576. També poden contribuir a la creació d'ocupació activitats vinculades als sectors emergents en l'economia rural, com ara: Turisme Rural, Turisme Pesquer o el comerç del medi rural i la modernització dels equipaments públics comercials, cooperatives i xicotetes empreses d'elaboració dels productes procedents de l'activitat local.

577. És necessari al mateix temps l'establiment de xarxes comarcals de micropolígons i la seua vinculació amb l'aprofitament dels recursos endògens dels territoris.

578. El món rural d'interior precisa també del desenvolupament de polítiques de crèdit i altres incentius econòmics que permeten acostar fons públics i privats per a promotors rurals: subvenció als interessos dels crèdits, suport a l'obtenció de garanties, microcrèdits, que faciliten les iniciatives empresarials, amb especial atenció a dones i jòvens, i tot això fomentant la formació, la investigació i la innovació.

579. El paper de la dona en el medi rural és i ha sigut pilar central i suport tant de l'estructura social com de l'activitat econòmica. Per això, eixa posició ha de ser potenciada a través de polítiques actives específiques de formació i ocupació. Per a aconseguir l'apoderament de les dones en el medi rural, és necessària la creació de servicis de conciliació que les allibere de les tradicionals tasques de l'atenció, i que les permeta incorporar-se en xarxes de participació activa en la comunitat.

580. Els i les socialistes hem de comprometre'ns al manteniment i la millora contínua dels servicis bàsics a la població dels territoris més allunyats, com són escoles i professors, menjadors escolars, escoles d'adults, centres de salut i servicis sanitaris.
581. Els territoris més allunyats dels centres decisoris, administratius i de servicis no poden concebre's en cap moment en mers elements al servici dels estos, ja siga com a productors de recursos, engolidors de residus o figures de protecció que justifiquen actuacions més laxes i rendibles en altres territoris; sinó com a espais per al desenrotllament social, econòmic i ambiental, espais on es construïxen projectes de vida i es conserven les nostres essències i la nostra identitat. En eixe sentit, qualsevol decisió polític administrativa que pugua afectar directament esta realitat ha de comptar amb l'aprovació els seus ciutadans amb quals el conjunt de la societat estem en permanent deute.
582. Cada territori disposa d'una determinada estructura productiva associada a un determinat capital humà, tant empresarial com laboral, d'uns coneixements tècnics, d'una estructura social, d'una tradició o cultura sobre la qual han d'articular-se les iniciatives de desenrotllament local. S'han de fomentar les relacions entre el sector públic i privat de manera que permeten l'atracció d'empreses competitives, de la mateixa manera que s'ha de potenciar la creació de xarxes socials que impulsen la creació de projectes de caràcter empresarial i emprenedor generadors de llocs de treball. Per a això, és fonamental enfortir els governs locals i dotar-los de majors capacitats i recursos.
583. Els ajuntaments constituïxen l'administració que més servicis presta als ciutadans. A pesar d'això patixen una infrafinançament endèmica a la qual s'ha sumat l'aplicació de la Llei 27/2013, de 29 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL). Així mateix, la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, fixa l'obligatorietat de mantindre un dèficit zero. Ambdós lleis impulsades pel Partit Popular afecten tots els nivells a l'administració local, i limiten la seua autonomia.
584. En este moment el rebuig de la LRSAL per part del municipalisme és aclaparador. Les modificacions legislatives introduïdes pel Partit Popular i la seua aplicació generen efectes contraris a la dinamització de l'economia i afecten els servicis que es presten als ciutadans en temes tan sensibles com és la generació d'ocupació, la política social o educativa, tots ells assumptes en què els municipis han jugat un paper fonamental.

585. Actualment, el deute de les administracions locals és el 3,2% del PIB, mentres que l'administració central acumula el 74,4% i les comunitats autònomes el 24,3%. Són, per tant, les menys endeutades. És més, les corporacions municipals de la Comunitat Valenciana han aconseguit reduir el seu deute un 11% entre 2015 i 2016, segons dades del Ministeri d'Hisenda.

586. Així les coses, i en línia amb la reivindicació d'un finançament justa per a la Comunitat Valenciana, cal també reivindicar que els ajuntaments sanejats econòmicament -més de dos terços del total a Espanya- puguen gastar en allò que consideren l'estalvi que generen, sense afectar l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

587. A més, de la mateixa manera, ha de reivindicar-se que es consensue el sostre de gasto previst pel Govern amb la FEMP per a permetre que els recursos municipals puguen emprar-se de forma efectiva en inversions per als seus territoris. La limitació de gasto impedit als ajuntaments i a les diputacions que puguen gastar els diners que tenen i que obtenen a través dels seus ingressos.

588. Finalment, urgix també acabar amb la taxa de reposició per a tots aquells ajuntaments que complisquen els criteris d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i que se'ls permeta la cobertura de qualsevol vacant generada en anys anteriors.

589. Per a pal·liar estos efectes des del govern de la Generalitat s'estan aplicant diferents mesures per a l'impuls del local. Aixina, per primera vegada en la història, s'ha disposat un Fons de Cooperació Municipal dotat amb 40 milions d'euros que permet a més a cada municipi, dins de la seua autonomia, destinar-ho a allò que més necessite, i que compta amb el suport de la diputacions de València i Castelló.

590. Els i les socialistes valencians reivindiquem servicis públics i de qualitat per als nostres veïns i veïnes i per això necessitem instruments eficaços per a garantir la major eficiència dels recursos públics, per això impulsem decididament la Llei de mancomunitats que facilitarà la deguda coordinació supramunicipal per a la prestació de servicis i posada en marxa de nous recursos, comptant amb la necessària cooperació i lleialtat institucional.

591. Hem sigut pioners, també des del PSPV-PSOE, en el compromís amb la ciutadania impulsant governs oberts i posant en valor la participació ciutadana en aquells municipis on governem i que comprenen al 80% dels valencians i valencianes.

592. Apostem per la regeneració democràtica. Tots els nostres alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, adopten un codi ètic de bon govern. Un compromís de conducta exemplar en comportaments, activitats i gastos per raó del seu càrrec, ajudant a alçar així la hipoteca reputacional que injustament ens va llegar el Partit Popular.

593. Així mateix apostem pel reconeixement dels drets de tots els regidors i grups municipals en el marc d'un estatut del regidor que garantisca recursos i capacitat a tots ells.

594. Els ajuntaments tenen veu pròpia, d'ací que siga imprescindible la seua participació en les decisions de les diputacions i de la Generalitat que tinguen impacte en el local, només aixina podrem aconseguir polítiques que conjuguen la igualtat d'oportunitats el major creixement i la millor redistribució atenent a la diversitat territorial.

595. IMPOSTOS PROGRESSIUS, FINANÇAMENT JUSTA I INVERSIONS NECESSÀRIES.

596. La reforma del sistema de finançament autonòmic és decisiu per al benestar dels valencians i les valencianes. Durant dècades, la falta de finançament de l'Estat ens ha privat d'oportunitats que sí que tenien els que vivien en autonomies. La combinació d'este dèficit de finançament amb la mala gestió dels governs del Partit Popular s'ha traduït en pitjors servicis públics i en menys diners per a les infraestructures o les polítiques de suport als sectors productius.

597. L'actual sistema de finançament, vigent des de 2009, hauria d'haver-se revisat en 2014 per a corregir, tal com preveu la norma que ho regula, les seues possibles deficiències. No obstant això, el govern de Rajoy va preferir dedicar el marge pressupostari amb què comptava a posar en marxa rebaixes fiscals, en l'IRPF i en l'Impost de Societats, que van afavorir fonamentalment a les rendes altes i a les grans corporacions. La reforma del sistema va quedar aparcada, i només es va posar en marxa quan el Partit Popular va perdre la seua majoria absoluta i va haver d'accedir a convocar una Conferència de presidents per a iniciar-la.

598. No obstant això, el govern d'Espanya demostra escassa voluntat política per a escometre-la, i es nega reiteradament a destinar més recursos al sistema, mentres sí que ha accedit a finançar amb més diners les competències de les comunitats forals. El govern de Rajoy hauria d'assumir que no és l'amo dels recursos que recapta, sinó que són de tots els espanyols, i tots tenim dret que es destinen a finançar, de forma justa, nivells equiparables de servicis públics en totes les parts d'Espanya.

599. El finançament de la sanitat, de l'educació o de la dependència constituïx una prioritat social, i com a tal, el seu accés a la cistella d'ingressos públics hauria de ser també prioritari, així com la garantia de recursos suficients perquè les comunitats autònomes puguen sufragar la resta de competències transferides. El repartiment dels diners recaptat a través dels impostos que paguem totes i tots els espanyols hauria de guiar-se per la prioritats de la ciutadania i no per les del partit governant.

600. El Consell que presidix Ximo Puig disposa d'una Proposta Valenciana per a l'elaboració d'un nou model de finançament autonòmic, que pretén acabar amb el *statu quo* i distribuir els recursos d'acord amb les necessitats de la ciutadania i tenint en compte el repartiment de competències entre els distints nivells administratius per a satisfer-les. La Proposta inclou la creació d'un fons de garantia del gasto social, a imatge i semblança del Fons de Reserva del Sistema de Pensions.

601. La Proposta Valenciana ha sigut àmpliament avalada per la societat valenciana i els principis que la inspiren compten amb l'acord d'altres comunitats autònomes. El govern valencià ha de continuar reforçant el suport social que atrau la seua proposta, ha de continuar ampliant els espais d'acord amb altres executius autonòmics i ha de continuar, com ha fet fins ara, insistint en la necessitat d'una reforma urgent del sistema, que active mecanismes per a corregir els dèficits de finançament del passat.
602. El deute públic autonòmic és, en general, insostenible. I en el cas de la Generalitat és inassumible. Per això, és necessari que la reforma del sistema de finançament autonòmic comporte algun mecanisme de reestructuració del deute, que pot adoptar diverses variants, com la conversió del deute autonòmic amb l'Estat en algun tipus de deute perpetu o l'amortització gradual sense pagament d'una part de la mateixa.
603. D'altra banda, s'està començant a treballar en el que serà el període de programació 2020-2026, la qual cosa es coneix com a Post20. En este moment s'estan remenant diversos escenaris amb diferents implicacions per a les finances de la UE en termes de grandària, estructura i grau de canvi i modernització del pressupost. La majoria d'estos escenaris plantegen una reducció **significativa del pressupost destinat als Fons Estructurals (es limitaran als països menys desenrotllats) per a augmentar els fons de programes competitius**, en els que la Comissió entén que el valor afegit de la UE és molt elevat. Açò pot suposar una **Europa de dos velocitats** i la Comunitat Valenciana haurà d'estar en el grup de les regions competitives.
604. Este canvi de paradigma ens obligarà a estar molt pendent d'este procés, així com, a títol intern, a canviar **la visió estratègica i forma d'actuar de la Comunitat en finançament europeu**, ja que hem de competir pels fons amb regions de tota Europa amb molta més experiència i estructura per a poder fer-ho que nosaltres.

605. El tracte del govern d'Espanya a la Comunitat Valenciana pel que fa a les inversions de l'Estat no ha sigut millor. Amb Rajoy en la Moncloa, les inversions pressupostades en la nostra terra han aconseguit percentatges mínims respecte del total, molt inferiors al pes de la nostra població en el conjunt d'Espanya. Els pressupostos elaborats per Rajoy han suposat un dèficit d'inversions, respecte a les que haurien d'haver-se consignat per a ser equiparables a la proporció de la població valenciana, de més de 2.300 milions d'euros.
606. El govern que presidix Ximo Puig ha liderat també la societat valenciana en la reivindicació d'unes inversions que no sols són necessàries per a la Comunitat, sinó que tindrien un impacte molt favorable sobre el creixement i la generació d'ocupació en el conjunt d'Espanya. Mentre altres partits es despengen, fingint protegir les justes reivindicacions valencianes en les Corts, i posicionant-se en contra d'elles en les Corts Generals, les i els socialistes valencians continuarem treballant perquè les infraestructures necessàries per a la Comunitat tinguen el suport dels nostres representants en el Congrés i en el Senat.
607. La millora de les proximitats, l'acceleració de les obres del Corredor Mediterrani, la conservació i el manteniment de les carreteres, la construcció de nous accessos a ports i aeroports, i tantes altres actuacions que es detallen en el corresponent apartat d'esta ponència, resulten fonamentals per a aprofitar tot el potencial de la nostra Comunitat, i millorar realment la nostra competitivitat, per a crear ocupació de qualitat.
608. Pel que fa als ingressos propis, el Consell ha de continuar reforçant la progressivitat del sistema tributari autonòmic que, en 2015, era un dels més regressius d'Espanya. Els canvis efectuats fins ara marquen el camí que s'ha de seguir: 1.600.000 valencians i valencianes paguen menys IRPF, i només les rendes més elevades fan una aportació major que en 2015. A més, s'ha modificat tant l'Impost de Patrimoni com l'Impost de Successions i Donacions per a exigir un major esforç a les grans fortunes i als beneficiaris de grans herències i donacions, la qual cosa ha de ser compatible amb el manteniment d'incentius per a assegurar la continuïtat de les empreses familiars.

609. A més, per a millorar la lluita contra el frau fiscal, el Consell que presidix Ximo Puig ha posat en marxa l'Institut Valencià d'Administració Tributària (IVAT) i ha desenrotllat nous protocols d'intercanvi de dades per a detectar el frau. L'IVAT ha de continuar desenrotllant-se com a embrió d'una futura Agència Tributària Valenciana, ampliant i renovant els mitjans humans i materials amb què compte, a fi d'acréixer la recaptació derivada de la lluita contra el frau i de millorar els servicis que oferix als contribuents complidors.
610. Per a modernitzar l'Administració autonòmica, abandonada durant anys pels governs del Partit Popular, s'ha d'avançar en el desplegament del Pla Estratègic de Tecnologies de la Informació i de les Comunicacions que es va posar en marxa en 2016, davant del retard tecnològic en què es trobava la Generalitat. Al juny de 2015, únicament un 12% dels tràmits es feien per via telemàtica, i esta xifra era fictícia, perquè es referia només als documents que presentaven els ciutadans, ja que després els expedients prosseguien tota la tramitació interna en paper.
611. Només un any després de la posada en marxa del Pla, les i els valencians s'han estalviat més de 200.000 desplaçaments a finestreta, se substancien ja 250.000 firmes digitals al mes, enfront de les 400 que es generaven en 2015, es fa un 90% de factures electròniques i 90.000 empreses i proveïdors tenen accés directe a l'estat de les seues factures pendents.
612. L'objectiu és que la Generalitat es convertisca, a finals de la present dècada, en una "Administració sense papers", garantint a cinc milions de valencians i valencianes uns servicis públics telemàtics accessibles i de qualitat.
613. D'altra banda, la Generalitat ha passat de ser una de les institucions autonòmiques més opaques d'Espanya a situar-se a l'avantguarda de la transparència. De "l'opacitat activa" del PP en la informació sobre contractes, documents, enquestes i bona part de les dades comptables requerits -verdader caldo de cultiu de la corrupció en els 20 anys dels governs anteriors-, s'ha passat a la remissió de qualsevol tipus d'informació de caràcter intern i a la seua publicació en els llocs web de Transparència. També s'ha posat en marxa la llei valenciana de comptes oberts, la segona De després de la De, però que va molt més lluny. El Consell publica tots els moviments comptables i, cada tres mesos, tots els saldos bancaris dels comptes de la Generalitat.

614. Este procés, que ja és irreversible, ha de continuar, portant la llum i la transparència a tots els racons de l'Administració, i aprofitant la seua transformació tecnològica per a aflorar molta informació que encara ha de fer-se pública.
615. El sector públic autonòmic va ser una de les pitjors herències de dos dècades d'ineficiència i ineficàcia del Partit Popular. Una constel·lació d'empreses, ens i fundacions que es desenrotllaven sense orde ni concert, que no tenien una estratègia comuna, de les que a penes es coneixia informació i que s'havien convertit en autèntics nínxols per a l'*enxufisme*, el balafiament i la corrupció. En 2015, només una entitat (IVF) tenia aprovada la Relació de Llocs de Treball. Així que en la resta existien més de 100 situacions retributives, sous diferents per a un mateix lloc i funció en diferents ens, i unes condicions salarials que no estaven homogeneïtzades amb les existents en l'Administració.
616. Per a fer front a esta situació, i després d'enormes dificultats, com la falta d'informació veraç, l'ocultació de la mateixa o la deslleialtat institucional dels anteriors gestors, el Consell que presidix Ximo Puig ha elaborat un Avantprojecte de Llei del Sector Públic Valencià. Esta norma posarà orde en l'embolic, un autèntic regne de taifes construït sobre les empreses i la resta d'entitats que van muntar els anteriors governs autonòmics -caldo de cultiu òptim per a la corrupció imperant en la Comunitat durant eixos vint anys.
617. Tota eixa malla d'entitats ha de configurar-se com un autèntic Sector Públic Valencià, i la nova norma, l'esborrany de la qual s'ha dialogat amb cada un dels departaments afectats, i es negociarà amb els representants dels treballadors, es convertirà, de *facto*, en un Estatut del Sector Públic Valencià, que dotarà de major eficiència, transparència i control del gasto a les entitats, societats i fundacions públiques.

618. Encara no s'ha esgotat el marge que ofereix la central de compres per a continuar estalviant en la contractació de servicis. Al llarg dels últims dos anys, el Consell ha aconseguit rebaixes substancials en els contractes de servicis (per exemple, més de 85 milions d'euros en el de xarxes de dades, telefonia i Internet; més de 14 milions d'euros en el de subministrament d'electricitat), ha afavorit l'entrada de pimes i cooperatives en les licitacions i ha introduït clàusules socials (relatives a la creació d'ocupació per a persones amb dificultats d'accés al mercat laboral, a la subcontractació amb centres especials d'ocupació, empreses d'inserció i programes d'ocupació protegida, o a la igualtat d'oportunitats entre hòmens i dones).

619. La nova Llei de Contractes del Sector Públic, a punt d'aprovar-se en les Corts Generals, comportarà un procés d'adaptació de les normes i procediments de l'Administració autonòmica, a què s'haurà de fer front en els pròxims mesos, i obrirà noves possibilitats per a millorar l'eficiència, rebaixar els costos sense pèrdua de qualitat dels servicis i introduir clàusules socials en els contractes.

620. COMPROMESOS AMB UN MODEL EMPRESARIAL RESPONSABLE I SOSTENIBLE

621. La importància de l'economia social i la tradició cooperativa a la Comunitat Valenciana són algunes de les forteses de l'economia valenciana. Els i les socialistes valencians compartim els valors que representa esta fórmula empresarial: una gestió basada en la democràcia en l'empresa, l'arrelament al territori i la seua major responsabilitat social.

622. Les empreses d'economia social tenen una major capacitat d'integració social i laboral, i contribuïxen a la creació d'ocupació estable i de qualitat, igualtat de gènere, equitat salarial, sostenibilitat i conservació del medi ambient, i reducció de la pobresa i exclusió social.

623. Han mostrat un comportament més estable durant la crisi, gràcies a la seua capacitat d'adaptació.

624. Els i les socialistes apostem per recolzar la modernització i la millora de la competitivitat de les entitats d'economia social i augmentar el grau d'implantació d'este model empresarial en els diferents sectors productius.

625. ELS AVANÇOS DE LA SITUACIÓ DE LA DONA EN EL MERCAT LABORAL SÓN INSUFICIENTS.

626. Les polítiques progressistes tracten d'eliminar obstacles i crear oportunitats perquè les dones puguen desenrotllar tot el seu potencial i, d'esta manera, contribuïsqnen a augmentar **el creixement econòmic**.

627. No obstant això, la realitat posa de manifest que, encara, hi ha importants bretxes d'oportunitats entre els hòmens i les dones: (i) bretxa laboral, perquè hi ha una menor participació de la dona en el mercat laboral (ii) bretxa salarial, ja que les dones continuen guanyant menys que els hòmens i (iii) bretxa directiva, perquè les dones tenen menor presència en els llocs directius i en els consells d'administració.

628. El FMI en el seu estudi sobre els beneficis macroeconòmics de la igualtat de gènere, subratlla que la participació de les dones en el mercat de treball “és part de l'equació de creixement i estabilitat”. L'increment de la participació de la dona en la vida empresarial i professional contribuïx de manera fonamental en el desenrotllament de les economies dels diferents països, ja siguin països desenrotllats com emergents i quan les dones són capaços de desenrotllar tot el seu potencial en el mercat laboral, porta a guanys macroeconòmics significatius.

629. Els i les socialistes considerem que la igualtat de gènere ha d'impregnar transversalment les polítiques que es duguen a terme, tant per motius d'equitat com d'eficiència econòmica i apostem per eliminar les barreres que impedeixen l'efectiva incorporació de la dona al mercat laboral. L'impuls dels plans d'igualtat en les empreses i Administració, l'establiment de fórmules de discriminació positiva cap a l'home per a afavorir la conciliació familiar i laboral o la fixació de quotes per a l'efectiu accés a càrrecs directius, són algunes de les mesures defenses pels i les socialistes per a revertir la situació.

630. **VALENCIANISME I FEDERALISME**

631. El País Valencià és un subjecte polític. Subjecte complex, la seua originalitat institucional primigènia va ser esborrada pel *just dret de conquesta*, just al moment que s'iniciaven els primers moviments del que haurien de ser els estats-nació moderns, i va resultar reduït en favor del nou estat nació emergent, l'espanyol.

632. Amb els anys seixanta les noves generacions, influïdes entre altres per Joan Fuster, recuperaven l'estima per la llengua pròpia iniciant un moviment social reivindicatiu.

633. Els setanta van encunyar un eslògan que definia perfectament eixe conjunt reivindicatiu: *Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia*. Llibertat com a sinònim de democratització de la vida política i social; amnistia per a superar els foscos i intransigents temps d'un passat horrorós; i Estatut d'autonomia com a demanda de recuperació de la identitat d'un poble de què el senyal més evident era la llengua.

634. L'aprovació de l'Estatut d'Autonomia en juliol de 1982 marca el punt d'eixida. Ara calia legislar no sols sobre problemes incidentals sinó també amb pretensions que van superar uns temps i unes situacions concretes per a succeir base estructural del país.

635. La primera qüestió que demanava codificació era la llengua. Així es va aprovar la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. La seua promulgació va marcar un abans i un i va resultar essencial en la construcció de la nostra autonomia i el reconeixement de la personalitat cultural i lingüística del poble valencià.

636. Lamentablement, els anys de govern del partit popular a la nostra comunitat van suposar un pas arrere per l'absència de foment institucional, educatiu, cultural, associatiu i sindical. Durant anys van abonar el model d'Estat uniforme del passat potenciant la poca autoestima d'allò que ens identifica com a poble, i els valencians i valencianes, en cap part de visibilitzar-se davant del món com un subjecte polític amb veu pròpia passarem a ser coneguts en tot el món, però com l'exemple de mala gestió i corrupció.

637. Vint anys després, el govern del canvi liderat per Ximo Puig esta permetent tornar als valencians i les valencianes l'orgull i la dignitat d'un poble amb personalitat pròpia, per mitjà de polítiques de progrés que estimulen una autoidentificació sana basada en els senyals d'identitat del poble, les que ha anat assaonant la nostra Història: la cultura, la llengua, la nostra manera de ser, els nostres interessos col·lectius, la nostra manera de vore el món, etc. Perquè entenem que la satisfacció de pertànyer a un grup social, territorial i humà amb personalitat i interessos propis succeïx un ingredient bàsic per a cultivar la cohesió social i vertebració del país que volem i que ja anem construint des del govern del canvi liderat per Ximo Puig.

638. EL PSPV, L'EIX DEL CANVI

639. La pluralitat política ha vingut per a quedar-se. I l'exemple socialista, en el País Valencià, és un exemple indubtable de la capacitat de l'instrument, el partit, per a liderar els canvis que la societat plural demana.

640. Consolidar un espai d'entente, ampliant-ho, constituïx al mateix temps un objectiu polític i una resposta a les necessitats que imposen les noves, i presents, exigències de la globalitat.

641. Així, en la busca d'un valencianisme progressista del segle XXI és fonamental generar una resposta socialdemòcrata des d'una perspectiva valenciana que contribuïska a superar dècades, inclús segles, d'invisibilitat política, cultural i econòmica dels valencians i valencianes al si de l'Espanya i Europa contemporània.

642. Un valencianisme construït, al mateix temps, des de la pluralitat i la diversitat de la nostra gent i del nostre territori. Esta heterogeneïtat que marca nostre valencianisme ha de ser percebuda com un motiu de riquesa, entenent que les diferents identitats no són incompatibles i que totes elles són necessàries per a la reconstrucció del nostre país, el país dels valencians i les valencianes. Tots som valencians i hem de concloure en una identitat que construïska un projecte de país en conjunt.
643. La nostra identitat com a poble, constituït des de 1238, ha de prevaldre en la nostra personalitat. La singularitat del poble valencià- concebuda des de la nostra heterogeneïtat-, demostrada al llarg de la història i arplegada a l'actual Estatut d'Autonomia com a nacionalitat històrica, ens ha de permetre allunyar-nos de posicionaments submisos i defendre els nostres interessos de nord al sud del país per a no diluir-nos com a poble.
644. La socialdemocràcia i els projectes socialistes han d'estar arrelats a la societat. El PSPV és un partit tant Valencià com Socialista, que sempre s'ha caracteritzat per la seua tasca en la defensa dels interessos dels valencians i les valencianes, dins del marc de valors de la solidaritat internacional als quals el socialisme esta lligat per naturalesa. En eixe sentit el valencianisme és la forma en la qual nosaltres hem de donar resposta a les inquietuds i problemes de la ciutadania. Per això, els i les socialistes valencians hem de tindre una màxima d'obediència valenciana. La nostra voluntat és millorar la nostra societat, la societat que s'endinsa des del Sénia fins a Segura. Hem de ser reconeguts pel nostre entorn com una força política allunyada del sucursalisme.
645. Volem un projecte valencianista que reivindique més autogovern més finançament i més cohesió social.

646. Estem orgullosos del que som, de la nostra identitat com a poble, de la nostra llengua, de la nostra cultura com a instrument de vertebració i cohesió social que succeïx un ingredient bàsic per a enfortir el capital social que qualsevol societat en el món globalitzat en el que estem necessita per a assegurar un creixement sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment.
647. La nostra llengua, fortament maltractada durant més de tres segles de marginació i persecució pública perviu com a testimoni d'un poble amb identitat pròpia. Resulta imprescindible, per tant, prestigiar-la i usar-la. En este sentit, els i les socialistes valencians volem firmar un compromís amb la nostra societat i fer del valencià una llengua vehicular de l'administració -junt amb el castellà- qüestió que fins ara no ha sigut possible, a pesar de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i aconseguir un gran pacte social per a portar avant una planificació lingüística eficaç que ens torne l'orgull de la llengua pròpia.
648. Exigir, dins d'este context, respecte i reconeixement de la nostra llengua al conjunt de l'Estat, així com el finançament necessari per a garantir la prestació dels servicis bàsics de protecció, promoció i difusió de la nostra llengua i patrimoni cultural com a dret bàsic de ciutadania.
649. En conclusió, ens comprometem a portar avant un Valencianisme polític de lleialtat a la nostra gent, a la nostra llengua, en el nostre territori, a la nostra cultura, a la nostra història, a les nostres institucions i lleis... com també de lleialtat a la concepció territorial i federal de les diferents Espanyes, com a espai de riquesa i heterogeneïtat dins d'Espanya. I cal matisar, perquè és important!, lleialtat a la diversitat espanyola, però no a la uniformitat hereua de l'Espanya "Una, grande y libre" franquista. En altres paraules, mirar cap al món des d'una perspectiva valenciana amb mecanismes de coordinació, però mai de subordinació.

650. LA VERTEBRACIÓ DEL PAÍS VALENCIÀ: EL PAÍS VALENCIÀ AL SEGLE XXI

651. La competitivitat a escala planetària, la necessitat de vincles forts amb les estructures supraestats, en el nostre cas la Unió Europea, i la conveniència així mateix necessària, de sostindre relacions de cooperació “ui bàs veinatge” amb els pobles de la Mediterrània, són alguns dels components imprescindibles per a no perdre la marxa accelerada que han emprés als nous escenaris geoestratègics en el món.
652. És molt conegut això, com ho és igualment, que una societat vertebrada, integrada, amb forts senyals d'identitat, i la llengua és una fonamental, constituïxen el punt de referència, un valor addicional per a la competitivitat universal. Al cap i a la fi som d'un territori que comença a no tindre fronteres, i d'un poble o una ciutat, amb l'avantatge immens de la connectivitat amb la globalitat, i la instantaneïtat de les comunicacions, de la connectivitat personal i col·lectiva.
653. La preservació de la identitat en este sentit no és cap qüestió sentimental, sinó una ferramenta per a assegurar-se la identificació enmig de la cultura global.
654. És clar que això requerix avançar, aprofundint l'autonomia, i entendre esta com un instrument per a garantir la cohesió social i la formulació d'objectius assumits per la societat, fins i tot de manera transversal.
655. La dreta provinciana no pot fer-ho. La recurrència a les disputes simbòliques secundàries, els enfrontaments territorials, i l'enriquiment dels seus sequaços amb l'espoli patrimonial, natural i mediambiental, dels instruments financers, i la resta de, exclou que puguen ser l'alternativa que demana el món nou.

656. L'aprofundiment vol dir més vertebració del país, més tindre presents els objectius i els interessos de la societat, que l'expressió inútil de les confrontacions.
657. El preu d'estes encara no està avaluat. Per exemple amb Corredor Mediterrani, tant el ferroviari encara per a fer, com el de carreteres. El segon per cert, de pagament en l'AP7 i l'altra encara per a acabar: les haurem pagat i amortitzat més d'una vegada en dos generacions. No convindre amb Catalunya, per temor en uns casos, i per odi en la dreta, ens ha deixat fora de les connexions terrestres bàsiques amb el nostre espai, este sí, natural cap a Europa.
658. I els ports, la porta oberta en el món, sense estar units entre si, per falta en competència cooperativa, però no al servici d'una idea recentralitzadora d'un estat agònic, a qual li fa falta el canvi del centralisme pel federalisme si encara vol ser alguna cosa alhora que ja és present.
659. subsidiarietat i proximitat vol dir recuperar els espais de referència a l'escala humana, les comarques, les ciutats. Som un país de ciutats, i això és un actiu per la competència i per la solidaritat, per la cohesió social i per a l'extensió i l'aprofundiment dels coneixements.
660. La mobilitat i la comunicabilidad fan inviable models de gestió dels assumptes col·lectius en escales fragmentàries que inclús poden arribar a tindre objectius antagònics. El medi ambient, la mobilitat i l'accessibilitat no entenen de fronteres. Com no ho entenen les xarxes de transport, la gestió de recursos que haurien de ser públics, com l'aigua, o els tractaments dels residus de tot tipus.
661. La llengua i la cultura són elements de la singularitat del subjecte polític País Valencià. La RTVV, Àpunt, és un instrument fonamental per a sostindre els i eixamplar-los l'ús i l'accés respectivament. I al mateix temps també és la finestra per la qual ens podem donar a conèixer en el món des de l'excel·lència de la nostra singularitat. La labor d'educació ciutadana dels mitjans audiovisuals, de les xarxes, constitueixen un patrimoni accessible a què cal integrar en una perspectiva universal des de la particularitat valenciana.

662. L'AUTONOMIA ECONÒMICA I FINANCERA DELS VALENCIANS

663. A la Comunitat Valenciana patim un gran problema d'insuficiència dels recursos aportats per l'Estat per a finançar les competències transferides. A més, l'infrafinançament autonòmic no és exclusiu del nostre territori, sinó que afecta totes les comunitats autònomes perquè hi ha un problema d'insuficiència global de recursos per a les competències que tenen. També perquè, han d'afrontar gastos que són molt rígides respecte a les oscil·lacions dels cicles econòmics i, per tant de la recaptació fiscal.

664. Els gastos en educació, sanitat, assistència social, vivenda social o manteniment de l'administració de justícia no s'estanquen en els moments que baixa l'activitat econòmica; si de cas augmenten perquè augmenta la població amb dificultats econòmiques, la conflictivitat als jutjats, etc.

665. En el cas valencià, es produïx una injustícia afegida. Som l'única comunitat autònoma amb renda per capita inferior a la mitjana que aporta al sosteniment dels servicis públics a Espanya quan en aplicació del criteri de solidaritat hauríem de rebre. Una discriminació manifesta i reconeguda que respon a la incapacitat dels valencians, fins ara, de fer-nos visibles políticament.

666. Es tracta d'un problema crònic que impediex al Govern valencià oferir ni tan sols nivells de prestació de servicis públics bàsics equivalents als que aconseguiria en altres comunitats, així com desplegar moltes de les polítiques que són transcendents en el canvi de model productiu de la nostra comunitat.

667. Ara com ara i davant d'esta la situació, no podem ni devem acceptar per als valencians uns servicis bàsics per davall del nivell altres comunitats autònomes o acumular deute a l'espera que es produïsquen els transvasaments del fons de liquiditat autonòmica - FLA-, cosa que ens fa dependents de decisions arbitràries del ministre de torn d'Hisenda i fa augmentar el nostre endeutament acumulat.

668. El finançament autonòmic s'ha articulats fins al moment a través de dos sistemes: el de règim comú i el Foral. Els resultats d'ambdós sistemes són enormement desequilibrats, la qual cosa ha ocasionat una forta tensió estructural en un Estat autonòmic que ha de garantir un tractament equitatiu als ciutadans de tots i cada un dels territoris de l'Estat.
669. És imprescindible revisar el sistema de finançament de les comunitats autònomes per a assegurar els recursos suficients per a poder exercir eficaçment les nostres competències en un marc de coresponsabilitat fiscal.
670. Per tant, és necessari un plantejament global, al conjunt de l'Estat, per a determinar el nivell de servicis bàsics que volem amb finançament públic per a tots els espanyols, la fiscalitat que cal aplicar per a arregar els recursos que fan falta per a finançar-los, i la distribució dels fons entre les administracions segons les competències de cada una per a prestar-los als ciutadans, tenint en compte les prioritats dels uns i els altres servicis que democràticament es determinen.
671. Més enllà de l'exigència de visibilitat i d'un major finançament, la Via Valenciana només serà creïble si és capaç de proposar un model territorial per a l'Estat que modifique l'actual statu quo. Un model territorial, d'altra banda, que responga a primers de lleialtat mútua entre administracions, és a dir, el principi de convivència federal. Per tant, no comptem en estos moments amb una autonomia real perquè no tenim recursos i patim una discriminació constant per part de l'Estat.
672. En este sentit hem anat fent camí, aconseguint el consens dels agents institucionals i privats de la nostra societat a l'hora de reivindicar davant del govern espanyol una reformulació del model del finançament, amb l'objectiu d'aconseguir l'autonomia financera i econòmica que tant desitgem.

673. A més, cal destacar el treball dels experts valencians -tant els que han treballat per encàrrec de les Corts com al si de l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques- per a preparar i fonamentar la posició valenciana i per a organitzar fòrums de debat amb altres experts de referència a nivell estatal i internacional. S'ha començat a Madrid, al mateix temps, un debat conformat per una comissió d'experts de caràcter estatal per a aconseguir el nou sistema. Nosaltres, els i les socialistes valencians per descomptat que estem oberts al debat raonat -i justificat amb xifres- però entenem que mantindre el *statu quo* actual seria una manera de tancar en fals la reforma del finançament.

674. Així, volem avançar cap a una societat més igualitària, que des de la solidaritat i la diversitat supere les insuficiències i les insatisfaccions detectades. Un model capaç de donar resposta als nous reptes polítics que ens permeta millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones i ampliar els seus drets en condicions d'igualtat.

675. En definitiva, volem fer compatible la igualtat de les persones i la singularitat dels territoris. Un principi que apareix com una assignatura pendent en la democràcia lloc-franquista. Perquè s'han repartit les competències entre tres nivells d'administració -central, autonòmic i local- però no s'ha fet un repartiment de recursos que atenga les necessitats de la ciutadania, siga qui siga l'administració que les atenga. De manera, que les administracions més pròximes al ciutadà i que es responsabilitzen dels servicis que afecten més de prop a la seua vida quotidiana, com són l'autonòmica i la local, estan infrafinançats.

676. Defendre un millor finançament d'estes dos administracions és defensar un millor Estat del Benestar, a més de rescabalar els principis constitucionals de l'equitat i la suficiència per als servicis que es presta en una democràcia avançada. Com que la situació valenciana és la pitjor de totes les comunitats autònomes, els i les

677. Nosaltres, els i les socialistes valencians reivindicuem acabar immediatament este *statu quo*, profundament injustament i políticament inacceptable, perquè sense autonomia financera no hi ha autonomia política.

678. A més, la reivindicació per a un finançament just pot jugar un paper important en la consecució d'una societat valenciana més cohesionada i més activa en la defensa dels interessos comuns.

679. L'ESTAT ESPANYOL HA DE SER UN ESTAT FEDERAL

680. El federalisme deu de ser el marc per a assegurar la viabilitat del valencianisme i donar solucions reals als nostres problemes.

681. Hem d'abandonar la concepció centralista i culminar l'arquitectura institucional del nostre model territorial amb una visió federal i plural de les administracions públiques que integre al conjunt de l'Estat, a les comunitats autònomes, i en els governs locals en el marc de la Unió Europea.

682. Quan parlem de federalisme estem parlant de respectar identitats i de garantir la solidaritat i la cohesió. Però també de com organitzar l'Estat perquè els ciutadans tinguem el màxim possible de llibertat - compatible amb el respecte a la llibertat dels altres- i la màxima eficiència en el funcionament de l'administració pública.

683. El federalisme ofereix un marc teòric molt útil per a traslladar estes dos qüestions a la pràctica política. Perquè el seu plantejament descentralitzat permet situar tanta «quantitat d'Estat» com democràticament vullguem els ciutadans tan prop dels ciutadans com siga possible des del punt de vista de l'eficiència. Entenent «l'Estat» com el conjunt d'administracions que, en un grau o un altre i d'una manera o una altra, regulen la vida -aplicant, si és procedent, un poder coercitiu- i proveïxen servicis als ciutadans.

684. Per tant, el concepte «d'estat» ha de considerar tots els nivells de decisió i gestió d'assumptes des dels ajuntaments fins a la Unió Europea.

685. Es pot debatre si són molts o pocs nivells. Però més important que això és encertar que cada una de les funcions que els ciutadans encomanem o demanem de les administracions públiques com a conjunt estiga residenciada en el nivell on es pot fer de la manera més eficient. Funcions que, en definitiva, són de dos tipus:

686. Prestar una sèrie de servicis als ciutadans de manera igualitària segons les necessitats, no segons la seua capacitat econòmica com passa amb els servicis que proveïx el sector privat.
687. Demanar la solidaritat imprescindible per a poder atendre eixa prestació de servicis. I aplicar per a la qual cosa, òbviament, el poder coercitiu que democràticament se li atribuïska.
688. És evident que la gamma de «servicis» als ciutadans és molt variada i distints servicis tenen escales d'eficiència diferents: no és el mateix garantir que el ciutadà tinga neta la vorera del seu carrer, que tinga garantit el subministrament d'aigua dins d'una conca hidrogràfica, o fer possible que pugua, per exemple, vendre taronges a compradors d'un altre continent sense traves i pagant menys aranzels.
689. Com és evident també que el marc per a establir la solidaritat necessària per a prestar els servicis s'ha de situar en nivells administratius per damunt del nivell on es presta el servici i on poden no existir els recursos suficients per a fer-ho per a tindre una menor base de riquesa susceptible de recaptació fiscal.
690. La pluralitat administrativa no significa desordre ni «regnes de taifes» com alguns sectors pinten.
691. Tot el contrari: pot ser un signe de maduresa política i ciutadana i un marc perquè els ciutadans podem disfrutar de més llibertat - doblgant la divisió de poders en sentit funcional que va establir Montesquieu, amb una divisió també territorial del poder- i una més gran eficiència administrativa, sense que açò haja de portar a enfrontaments i comportaments insolidaris.
692. El que fa falta perquè «l'Estat» funcione bé no és reforçar els mecanismes de jerarquitxació de les administracions i d'imposició de dalt a baix, sinó afavorir el debat raonat entre iguals sobre bases de lleialtat, transparència i, per descomptat, honestedat. I tot açò ho afavorix la concepció federal.

693. L'ENCAIX VALENCIÀ EN CLAU FEDERAL

694. La desconfiança en la lleialtat dels altres ha induït comportaments poc transparents i poc respectuosos. I això -junt amb la corrupció i la crisi econòmica- ha deixat el camp lliure a la demagògia per a exacerbar enfrontaments als quals els i les socialistes valencians hem d'ajudar a trobar solució raonable.

695. En el País Valencià hem reunit a un alt grau de consens polític i cívic per a plantejar una evolució en clau federal dels mecanismes de solidaritat amb l'Estat Espanyol. D'esta manera, els i les socialistes valencians volem reafirmar- com ja vam fer a l'estiu del 2013- uns compromisos federalistes per a la millora del nostre model territorial i adequar un nou encaix amb l'estat espanyol, on les relacions es plantegen des de la coordinació i la concertació:

696. Adaptar l'Estat de les Autonomies a les necessitats que es deriven de la seua estructura i de les realitats històriques i actuals de l'estat espanyol. Aprofundir en una solució federal integradora pròpia i contrastada amb l'experiència molts altres estats que fa segles van optar per esta fórmula.

697. Reformar el text constitucional per a adequar-ho amb el consens més ampli possible a les necessitats de la societat actual i del nostre model territorial.

698. Establir constitucionalment el caràcter plurinacional de l'estat espanyol des del respecte a les identitats compartides i no excloents.

699. Reconéixer en la Constitució, l'asimetria estructural del federalisme espanyol en virtut dels fets diferencials d'algunes comunitats autònomes.

700. Assegurar amb caràcter preferent, la igualtat en l'exercici dels drets fonamentals i dels drets bàsics de tots els ciutadans i ciutadanes amb independència del seu lloc de residència o comunitat autònoma d'adscripció.

701. Aclarir, en el marc dels principis anteriors, el repartiment i l'articulació competencial, i assegurar l'eficàcia i eficiència del sistema d'articulació territorial, garantint les competències de cada nivell de govern enfront de les invasions abusives i desproporcionades
702. Reformar el Senat i assegurar la representació institucional dels governs i els parlaments de les comunitats autònomes i reforçar les seues funcions com a cambra de primera lectura de lleis amb especial incidència territorial, alhora que ha de ser un espai de codecisió en matèria de finançament autonòmic i com a fòrum permanent dels organismes de cooperació multilateral.
703. Enfortir l'autonomia local i ajustar la seua capacitat competencial a les necessitats de cada municipi i de cada territori, així com implantar i desenrotllar governs d'abast metropolità al voltant de les principals ciutats del nostre país, sempre des del respecte a les identitats locals prèvies.
704. Assegurar una inversió i un finançament just i adequat per a tots els nivells de govern. En este sentit, els i les socialistes valencians som coneixedors del maltractament històric que patix el nostre territori, per tant, apostem per un finançament basat en els principis de transparència, equitat, solidaritat, predicibilitat, coresponsabilitat, sostenibilitat, eficiència i suficiència financera.

705. **EL MODEL DE PARTIT DE LA VIA VALENCIANA. UN PSPV A LA VANGUARDIA DEL PSOE.**

706. **EL PSPV UN PARTIT ÚTIL I DE GOVERN LOCAL I AUTONÒMIC.**

707. La realitat de la nostra Comunitat no pot entendre's sense el paper que el socialisme valencià ha exercit en la construcció de l'espai social i de drets que hui compartim milions de valencians i valencianes.

708. Les grans transformacions, els grans avanços, la defensa de nous drets de les persones han tingut sempre en el socialisme una actitud pionera connectada amb els anhels i esperances de la ciutadania.

709. Sempre hem vinculat el nostre projecte polític autònom a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, a les demandes majoritàries de la societat.

710. La nostra Comunitat ha tingut un llarg període en què la dreta des del govern de les institucions autonòmiques i locals han posat a la nostra Comunitat en la cua de qualsevol dels indicadors de qualitat, desenvolupament, honestedat i creixement.

711. El PSPV regula la Generalitat Valenciana, juntament amb els partits polítics integrants del "Pacte del Botànic", després de 20 anys de successius governs del PP que van asolar la nostra Comunitat i han suposat un retroces en la democratització i la modernització de les nostres institucions, socavant els fonaments de l'estat de benestar a la nostra Comunitat i instal·lant una hipoteca reputacional que ens estigmatitzà davant la resta de comunitats

712. El context social i polític en què es desenrotlla el XIII Congrés Nacional està marcat per la nostra presència en el govern de la Generalitat i en la de centenars d'ajuntaments.

713. Les eleccions del 2015 inclús en un context de no recuperació del suport electoral va permetre que la majoria de valencians i valencianes optaran per deixar arrere l'època de la dreta i que les forces d'esquerra constituïren nous governs locals i autonòmics.

714. Després d'un llarg període en què els Congressos del PSPV se celebraven sent l'oposició hui tenim la responsabilitat de conduir el nostre congrés davall la mirada de milions de valencians i valencianes que saben que dels nostres encerts depén en gran manera la consolidació dels canvis que des de les institucions estem posant en marxa.
715. Els i les socialistes valencians no renunciem a ser la força política de l'esquerra que abast la majoria social i electoral. Som conscients del nou escenari polític que han decidit els ciutadans i de l'obligació de sumar esforços amb altres opcions polítiques que representen també amplis sectors de l'esquerra, per a poder actuar transformadorament des de les institucions, des de l'acció de govern.
716. El PSPV ha d'aprofitar este congrés per a modernitzar el partit com a instrument en què la ciutadania confie perquè es facen realitat els seus anhels de transformació, canvi i millora social.
717. El socialisme valencià té una profunda essència municipalista. La nostra acció transformadora s'inicia en el local, en l'àmbit en què es desenrotlla la vida de les persones, de les famílies. En principal àmbit socialitzador es troba en els nostres pobles i ciutats i en este espai és on el PSPV té major presència i confiança de la ciutadania.
718. És la nostra responsabilitat aprofundir en la millora i modernització de la nostra organització, des de l'àmbit local, per a incrementar el grau d'empatia i confiança, amb una societat que reclama noves formes d'acció política, tant des dels governs com des dels principals actors polítics com els partits.
719. Els i les socialistes valencians hem sigut pioners a posar en pràctica noves formes de participació ciutadana en la vida interna del partit. Hem defés en el si del socialisme espanyol les reformes que aprofundiren a donar major veu i participació a la militància.

720. La societat reclama que els canvis siguen veraders, que no siguen meres respostes a moments conjunturals. I eixa és una de les fortaleces que hui té el PSPV per a continuar introduint millores en el propi partit, perquè quan ens hem compromés hi ha obrir el nostre partit a la participació dels ciutadans i ciutadanes, com en l'elecció del nostre candidat a la Presidència de la Generalitat, ho fem profundament convençuts i facilitant la participació real.
721. De totes les eleccions primàries per a l'elecció de candidats les que va realitzar el PSPV per a la candidatura a la Presidència de la Generalitat Valenciana és la que major participació ciutadana ha atret.
722. El socialisme valencià està profundament compromés amb les demandes de noves formes i acció política, de major participació de la ciutadania en la política, en els assumptes públics i de major democratització i eficàcia del nostre partit.
723. Perquè només amb un partit que batega en la mateixa freqüència que la societat a què pertany pot oferir projectes i responsables que lideren els anhels de la majoria i puga rebre d'esta la confiança per a posar-les en pràctica des de l'acció del govern.
724. Un dels objectius que com partit hem de marcar-nos té 2019 com a referència. Al maig de 2019 tornarem a les urnes i hem d'aconseguir augmentar el respalder social i electoral i consolidar els governs que en l'actualitat tenim.
725. Per a això a més del nostre full de servicis hem de presentar-nos amb un projecte renovat, en el que s'identifiquen la majoria de les persones. Governar no consistix només a administrar la cosa pública, que en tot cas ha de realitzar-se impol-lutament. Governar és posar en marxa un projecte inclusiu que active totes les forces creatives de la societat i es posen al servici del bé comú.
726. Des de la Comissió Executiva Nacional es posarà en marxa un pla estratègic, la definició i elaboració del qual es realitze de forma integrada per totes les estructures del partit, des de les locals fins a la nacional, amb un procediment deliberatiu de tota la militància, en el que es marcaran els objectius de recuperació electoral, principalment de les grans ciutadans i dels sectors més actius i dinàmics de la societat, en especial dels jòvens.

727. La nostra acció de govern en els ajuntaments i en la Generalitat ens obliga a introduir mecanismes de coordinació i eficàcia per a es produísca una àmplia comunicació bidireccional amb la societat.

728. El partit ha d'implicar-se a fer arribar als ciutadans i ciutadanes les raons i motivacions de les polítiques que s'implementen des dels governs municipals i autonòmics així com fer arribar a estos les inquietuds i percepcions de la ciutadania.

729. Però a més el partit ha de dedicar una atenció especial a aquells grups municipals que estan en l'oposició perquè es convertisquen en l'alternativa preferida pels seus ciutadans i ciutadanes en les pròximes eleccions. Per això crearem una Secretaria de l'Alternativa.

730. UN PSPV FEDERALISTA I VALENCIANISTA.

731. El PSPV aposta per les reformes del model organitzatiu que han sigut aprovades en el 39 Congrés Federal. Els i les socialistes valencians ens sentim part del projecte federal del PSOE en què volem continuar contribuint des de la nostra visió valenciana.

732. La nostra aposta per una major participació de la militància en les decisions estratègiques del nostre partit, així com en l'elecció dels seus representants i càrrecs interns ha d'anar acompanyada d'una major participació de la Federació en la configuració de la política comuna de l'estat.

733. La Comunitat Valenciana necessita d'un PSOE fort, que avançe en el federalisme i combata les tendències centralitzadores que dificulten la participació activa de la ciutadania. Però els valencians i valencianes ens observen pendent que consagrem el nostre treball i compromís en la defensa dels seus interessos.

734. La discriminació que en els últims anys ha patit la nostra Comunitat i que ha repercutit en la qualitat de vida de milions de valencians i valencianes exigeix que el PSPV antepose l'agenda real dels problemes de la nostra gent en la seua acció política i partidària.

735. Els i les socialistes valencians contribuïm a la posada en marxa de l'autogovern els resultats de la qual han sigut beneficiosos per a la vida dels valencians i valencianes, alhora que contribuïem a la construcció d'un estat solidari amb la resta d'espanyols i espanyoles construint una imprescindible cohesió social.

736. Ara hem d'avançar en la consolidació d'un socialisme valencianista, que participa activament en la definició del model federal de l'estat i que posa en primera línia l'agenda real dels problemes i anhels dels valencians i valencianes. És per això que els representants del PSPV en qualsevol institució i òrgan executiu han de mantenir un compromís imprescindible amb l'agenda valenciana.

737. El PSPV ha d'adaptar el seu model organitzatiu a la seua pròpia realitat social i per això ha de revitalitzar l'estructura comarcal. Des d'esta òptica es procedirà a una remodelació profunda en el funcionament del Consell Territorial, com a òrgan de coordinació de l'acció política en les comarques. Este Consell es dotarà d'un reglament de funcionament propi i triarà d'entre els seus membres a un/a president/a d'entre els representants de les distintes comarques. Així mateix, defensem davant els òrgans federals la capacitat de les federacions per poder decidir la forma en què decideixen organitzar-se territorialment.

738. L'elecció dels/as secretaris/as generals de les distintes comarques haurà de realitzar-se amb els mateixos procediments pels quals es trien a la resta de secretaris/as generals federal, nacional i provincial, és a dir, per primàries obertes a la militància.

739. Els i les socialistes valencians hem sigut fermes defensors del vot directe dels militants per a l'elecció de les secretaries generals. Els militants tenen per tant dret a triar directament també els seus secretaris/as generals comarcals amb el mateix procediment i requisits amb què trien al secretari general federal, nacional o provincial.

740. MÉS PARTICIPACIÓ DE LA MILITÀNCIA.

741. La militància del PSPV, en les seues diverses modalitats, ha de transformar-se en una militància activista, ha de recuperar un protagonisme actiu en el seu entorn social, i s'ha de convertir en referents polítics, electorals i ètics en els àmbits relacionals en què estiga integrat.

742. El Partit Socialista ha sigut sempre el partit del canvi, el partit de la modernitat, del progrés i de l'avanç democràtic i social. La seua força radica en la seua connexió amb la realitat social a través dels seus militants, ciutadans i ciutadanes compromesos en el progrés i el benestar comú.

743. El PSPV ha de ser l'espill dels que reclamen major transparència i participació en tots els debats, no sols de les polítiques que es desenrotllen des de les institucions, sinó dels que es produïxen al si de l'organització. La ciutadania reclama una política i uns partits que els escolten, però sobretot que arrepleguen les seues aportacions.

744. El nostre compromís sempre ha estat amb els valencians i valencianes. Hem de reforçar la nostra aliança amb eixa àmplia majoria de progrés que veu en l'esquerra que defén el PSPV un projecte adaptat a les noves realitats, amb idees i propostes que donen respostes generadores de confiança i seguretat en el futur.
745. La nostra militància és la principal xarxa d'interconnexió amb la societat i per això ha d'estar degudament informada i formada per a poder transmetre i exposar les nostres idees i saber arregar les inquietuds socials.
746. El nou projecte del PSPV ha de pivotar necessàriament sobre el principi de democràcia deliberativa, i promoure el debat, el diàleg i la formació contínua de la militància perquè el partit siga una fàbrica de coneixement polític i una via de comunicació bidireccional entre la militància de base i els òrgans de direcció a tots els nivells.
747. La major participació de militants i simpatitzants ha de ser un objectiu continu pel que cal crear àmbits, canals de participació i dinàmiques que la fomenten, tant per a les eleccions internes com per a la presa de decisions polítiques. És per això, que en la configuració de les llistes electorals s'introduiran fórmules d'elecció oberta.
748. El debat i la participació en la presa de decisions han de suposar també que una vegada preses estes, tots i totes les assumim amb lleialtat i responsabilitat.
749. Els afiliats han de tindre un mecanisme ràpid i eficaç per a resoldre qualsevol qüestió orgànica que els afecte personalment o suggeriment que vullguen realitzar als diversos òrgans del partit. Per a això s'ha creat una Oficina d'Atenció a l'Afiliat que canalitza o resol les qüestions plantejades per estos.
750. Hem d'actualitzar la regulació de la figura del simpatitzant i impulsar-la. Per a ser simpatitzants del PSPV bastarà registrar-se com a tal en un cens electrònic i pagar una quantitat simbòlica en el moment de la seua inscripció.

751. Els simpatitzants, junt amb els militants, participaran de tota l'activitat i vida interna del partit, integrant-se en els grups de debat, estudi i treball, i tindran el dret a votar en la selecció de candidats per a les eleccions de les diferents institucions representatives a tots els nivells.

752. Hem d'establir sinergies amb la societat més dinàmiques i actives i afavorir la pluralitat i la riquesa de visions. Hem de crear canals de diàleg sincer amb els moviments cívics i organitzacions socials i en especial amb els sindicats de classe.

753. Hem d'ampliar la nostra base social i per a això hem d'entendre les noves formes amb què la ciutadania participa en la política. A més dels tres tipus d'afiliació que actualment disposem, militant, afiliació directa i simpatitzant, hem d'adaptar-nos als nous tipus de relació que els ciutadans estan disposats a mantindre amb el partit.

754. Des del reconeixement de la primacia de la nostra militància tradicional, vinculada al territori, és necessari regular altres figures de col·laboració i activisme en el nostre partit.

755. SECRETARIA DE LA MILITÀNCIA.

756. I més enllà, crearem la Secretaria de la Militància al si de la Comissió Executiva Nacional, perquè volem potenciar el paper del militant com a activista polític i social.

757. La funció principal d'esta nova Secretaria serà la d'atendre i canalitzar les propostes i iniciatives dels militants cap a les diferents secretaries d'Àrea.

758. A més, la nova Secretaria de la Militància impulsarà les consultes a la militància en les grans decisions que afronte el partit.

759. Els militants han d'estar formats i informats per a poder participar i realitzar una acció política útil i satisfactòria per a ells i per al Partit. Cal millorar la informació sobre la seua formació, treball i militància en moviments socials.

760. Els simpatitzants han de tindre una participació major en l'activitat del Partit, per la qual cosa caldrà revisar el cens perquè els que apareguen realment vullguen estar vinculats al partit. Una vegada actualitzat este cens tots els òrgans del partit han de comptar amb els simpatitzants perquè reben informació i participen en les activitats que es realitzen.

761. MÉS PARTICIPACIÓ DE LA CIUTADANIA PROGRESSISTA.

762. Garantir els majors nivells de participació dels nostres militants i simpatitzants ha de ser una prioritat en totes les nostres estructures de gestió i presa de decisions polítiques, i especialment en els processos d'elecció dels nostres càrrecs orgànics i dels nostres representants institucionals

763. Tan important com reforçar la participació dels nostres militants és incrementar la participació dels nostres simpatitzants, i desenvolupar un procés continu d'actualització del cens de simpatitzants a fi que reben informació puntual de les activitats, iniciatives i actuacions, tant de caràcter orgànic, com les derivades de la nostra activitat política en les institucions.

764. De la mateixa manera i en coherència amb el principi de solidaritat, entenem que és necessari introduir mecanismes que flexibilitzen i introduïsquen certs criteris de progressivitat en les quotes dels afiliats i afiliades.

765. En funció de la situació econòmica del PSPV s'eliminarà la quota addicional que paguen les i els militants (1,5 €).

766. Així mateix la nostra organització ha de reforçar les seues aliances amb el teixit social, tant en l'àmbit autonòmic com a local. En eixe sentit, les seues de les agrupacions han de servir per a les nostres reunions internes, però també com a instruments de col·laboració amb associacions, col·lectius i entitats de cada àmbit territorial. Les Cases del Poble han d'estar obertes a l'ús dels ciutadans i ciutadanes.

767. Una de les prioritats de la nostra organització és tindre bona sintonia amb la societat.

768. Les relacions amb organitzacions empresarials, sindicals, professionals, socials i culturals han d'intensificar-se, especialment en este moment en què exercim responsabilitats de govern en la Generalitat i en la majoria d'Ajuntaments valencians.

769. El contacte fluid amb estes ha de constituir una obligació de la funció política dels nostres dirigents orgànics i càrrecs públics que haurà de formar part de la corresponent rendició de comptes.

770. El PSPV regularà el dret d'Iniciativa Política dels militants i simpatitzants, perquè puguen articular-se propostes objecte de debat i discussió en òrgans superiors al local.

771. PRIMÀRIES OBERTES.

772. Una de les causes de la desafecció dels ciutadans és la percepció que els processos d'elecció dels candidats a càrrecs de representació es realitzen de manera endogàmica i al marge dels interessos dels ciutadans i ciutadanes.

773. El nostre partit va ser pioner en la implantació de primàries obertes per a l'elecció del nostre candidat o candidata a la Generalitat. El temps ha demostrat que va ser un encert que va permetre una major participació, i va obrir el partit als nostres simpatitzants, i una aprofundiment de la democràcia.

774. El PSPV ha de continuar aprofundint els mecanismes de participació de la ciutadania en l'elecció dels seus candidats, com a prova inequívoca del compromís del nostre partit a canviar la forma de fer i entendre la política.

775. Amb eixe objectiu, s'estendrà el sistema de primàries obertes a la ciutadania per a l'elecció del candidat o candidata a la Generalitat, a l'elecció dels candidats a alcalde/sa en els municipis de més de 20.000 habitants, i en aquells menors de 20.000 les assemblees dels quals majoritàriament ho sol·liciten.

776. El PSPV afavorirà la presentació de candidats, i vetlarà per la igualtat de mitjans i recursos, la imparcialitat de l'organització i la llibertat i transparència durant el procés, sense desqualificacions, convertint-les en una oportunitat única per al debat d'idees davant de la societat i per a reforçar l'organització.

777. Així mateix, s'introduiran mecanismes d'elecció oberta per a configurar les llistes autonòmiques i locals del PSPV.

778. DINAMITZACIÓ DE LES AGRUPACIONS LOCALS.

779. Les agrupacions municipals o de districte ens permeten tindre una presència en els municipis i una relació directa amb els ciutadans.

780. És indubtable que els profunds canvis socials, d'hàbits de comportament, de formes de socialització de la ciutadania, de mobilitat geogràfica i de formes de comunicació interpersonal i col·lectiva han produït un profund impacte en la vida de les Agrupacions.

781. És igualment indubtable que la velocitat i intensitat amb què s'han produït estos canvis no han anat acompanyades d'un procés igual de ràpid i intens en l'adaptació de la missió, la funció i els procediments en les nostres agrupacions.

782. Com a conseqüència, la vitalitat de les Agrupacions ha anat decreixent i, en l'actualitat, es necessita urgentment un projecte potent per a revitalitzar-les i que recuperen la gran importància que van tindre en el passat recent.

783. Secretaria de dinamització de les Agrupacions Locals.

784. Per a això es crearà la Secretaria de Dinamització de les Agrupacions Locals des de la que s'impulsarà l'organització de debats, consultes i servicis veïnals, campanyes d'activisme, activitats culturals, etc. Amb el doble objectiu de generar un major activisme entre la nostra militància i fer de les Cases del Poble un espai útil i atractiu per als veïns i veïnes.

785. PLA D'ACTIVACIÓ I MODERNITZACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS DE LES CASES DEL POBLE.

786. Des d'esta Secretaria s'impulsarà un Pla d'Activació i Modernització de les instal·lacions de les Cases del Poble, i es planificaran mesures per a activar i dinamitzar el funcionament de les Agrupacions Locals i es proposaran mitjans i instruments per a la seua modernització i adequació al segle XXI.

787. Això suposarà, des de tindre una imatge corporativa unificada a una millora dels instruments de gestió d'esstes, passant per la possibilitat d'assessorament i suport tècnic per a accions en la xarxa.

788. Les seus de les agrupacions han de servir per a les nostres reunions internes, però també com a instruments de col·laboració amb associacions, col·lectius i entitats de cada àmbit territorial. Les Cases del Poble han d'estar obertes a l'ús dels ciutadans i ciutadanes.

789. A les activitats internes de debat i formació les agrupacions han d'afegir activitats externes perquè s'establisca un contacte directe amb els ciutadans, amb la col·laboració inexcusable dels càrrecs públics.

790. Les agrupacions han de tindre uns protocols per a rebre els nous afiliats i els ciutadans que es dirigisquen a nosaltres per a plantejar algun suggeriment o problema.

791. Els debats que se susciten en les agrupacions i que pugen concretar-se en conclusions, han d'arribar als òrgans del partit corresponents.

792. Els càrrecs públics i orgànics de cada àmbit han d'acudir a les agrupacions, en actes interns o externs, periòdicament per a retre comptes de la seua actuació, respondre davant dels ciutadans i explicar les propostes del Partit.

793. L'organització de les Agrupacions Municipals de Grans Ciutats en Agrupacions de Districte es farà amb flexibilitat d'acord amb les decisions dels seus òrgans, però sempre buscant la coordinació i col·laboració entre els diversos òrgans per a realitzar una acció política eficaç i pròxima als ciutadans, d'acord amb els criteris de descentralització, participació, eficàcia i eficiència.

794. L'acció política ha de concretar-se en la secció electoral, com la unitat més xicoteta de caràcter electoral, creant grups de treball d'afiliats, simpatitzants i ciutadans que visquen en ella, així com el disseny d'actuacions concretes per part dels òrgans del partit i els grups institucionals.

795. Les agrupacions dels municipis més xicotets han de tindre una atenció especial tant dels òrgans del partit com dels grups institucionals.

796. REDEFINICIÓ DELS CONSELLS NACIONALS.

797. Les estructures sectorials han de servir per a incrementar i reforçar la participació i la vinculació dels nostres afiliats i simpatitzants, per a la qual cosa és necessari millorar els seus mecanismes d'actuació i els recursos a la seua disposició, així com potenciar les ja existents i crear-ne unes altres, de noves, que permeten ampliar els àmbits de participació i acció política sectorial.

798. Estes organitzacions, articulades a través dels Consells Nacionals del PSPV són un instrument, no sols perquè els afiliats i simpatitzants realitzen la seua acció política, sinó que han de servir com vincle de participació amb els ciutadans interessats en cada àmbit sectorial.

799. La proximitat als ciutadans i ciutadanes és el factor essencial que possibilita la coherència entre les propostes polítiques, l'acció quotidiana i els àmbits de creació del consens social.

800. La comunicació, la informació, la consulta i la coresponsabilitat són els àmbits de la participació ciutadana entre partit i ciutadania. Així, esta participació en el nostre Partit és una proposta ideològica i una ferramenta de treball, que incorpora la riquesa de la ciutadania junts a la dels nostres afiliats.

801. Una acció sectorial potent pot servir per a identificar als nostres afiliats en cada àmbit sectorial, i que estos puguen participar en el debat i les propostes posteriors que realitze el partit.

802. **Un PSPV en xarxa.**

803. El debat públic a través de les xarxes socials facilita la participació simultània i en temps real a milions de persones. Hem d'incorporar esta realitat al nostre model organitzatiu per a millorar la nostra interacció amb una ciutadania cada dia més i millor informada, que vol ser escoltada i comprovar que les seues aportacions són tingudes en compte.

804. El PSPV ha d'interactuar amb eixes xarxes socials i treballar de forma col·laborativa. Fem més fort el partit si participem activament en les organitzacions socials, en els moviments cívics. La ciutadania ha de sentir el PSPV a través de l'activisme dels seus militants en tots els àmbits d'actuació social.

805. En els últims anys, les TIC han passat de ser una ferramenta que aplicar a l'acció política a parir un nou paradigma relacional que posa en dubte la pròpia política i la concepció del poder. La societat no sols està més informada que mai, sinó que el seu nivell de relació i cooperació han transformat l'espai públic.

806. L'adveniment d'una tecnologia social, que relaciona persones, ha donat lloc a una nova ciutadania que no sols crea i compartix coneixement, sinó que fiscalitza, observa i monitoritza l'acció pública, a més de proposar-li a esta línies d'acció.

807. En este escenari és inútil que tant el partit com les institucions perseveren a cultivar els atributs del poder clàssics, o que tracten de complementar les velles estructures de comunicació sense abordar un canvi integral de cultura organitzativa; és necessari adoptar una nova filosofia política que impregne l'espai físic i el virtual, l'analògic i el digital.

808. No es tracta de simple aplicació de tecnologia als nostres mecanismes d'acció, no es tracta de ferramentes 2.0, sinó de mostrar l'estratègia i filosofia de la comunicació 2.0 en el desenvolupament de l'acció política.

809. Un canvi que ha de recolzar-se en tres pilars: transparència, participació i col·laboració. En definitiva es tracta de garantir que tots els processos orgànics del partit estiguen oberts a l'escrutini no sols de la militància sinó també del conjunt de la societat; que s'òbriguin i potencien espais de diàleg, participació i deliberació; i que s'òbriga el partit a la necessària col·laboració de tota la militància per a trobar solucions a problemes públics cada vegada més complexos. Tot això en un marc ampli en què s'incorporen totes les ferramentes i tecnologies de la informació i la comunicació.

810. Hui les noves tecnologies juguen un paper crucial en la participació de la ciutadania en els debats públics i la nostra organització ha d'adaptar-se a esta nova realitat. La política hui està en el carrer i també a l'altre costat de les pantalles dels dispositius que s'utilitzen com a instrument relacional.

811. A més, el nostre comportament en les xarxes socials ha de ser exemplar. Reivindiquem d'Internet un espai cívic i per consegüent el nostre comportament ha de regir-se per mateix civisme que usem en la resta d'àmbits en què actuem. Establirem un Codi de Conducta i Bon Ús de les Xarxes Socials a compartir i assumir per tota la militància i els simpatitzants.

812. SOCIALISME OBERT

813. Les accions que a continuació es detallen plantegen una forma oberta d'interactuar amb la militància, que incidix transversalment en tot el partit, tant en els responsables orgànics com en tota l'estructura organitzativa.

814. El Govern Obert és la metodologia de treball ideal per a dur a terme una política pròxima, amb valors com l'escolta activa de la militància i l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, d'una forma transparent i integral.

815. Moltes administracions públiques ja estan integrant el Govern Obert en el procés de creació de les seues polítiques públiques, principalment a través de les consultes ciutadanes i de les reunions amb agents socials.

816. Com a mesura fonamental a l'hora d'estendre el bon ús del Govern Obert, hem de tindre el compromís ferm de crear una regidoria de Govern Obert en els ajuntaments en què governem i una figura equiparable en la resta d'administracions en què estem presents.

817. Esta regidoria de Govern Obert serà l'encarregada de centralitzar tots els esforços en matèria de modernització, transparència i TIC de la institució, i liderar l'acostament entre la ciutadania i l'administració.

818. No cal oblidar que el Govern Obert pot ser aplicat als tres àmbits de la política: *Polity*, o marc polític; *Policy*, o les polítiques públiques; i *Politics*, o les interaccions polítiques, els partits polítics.

819. En l'àmbit de partit, hem de tendir a la creació d'agrupacions 3.0, adaptades a la nova era digital i a les noves necessitats dels ciutadans i de la militància. Una agrupació on l'escolta activa, la transparència i la participació oberta siguen els valors predominants per a lluitar contra la desafecció de la cosa política que vivim.

820. Per a dur a terme esta comesa, és necessària la implantació d'una secretaria específica en totes les Comissions Executives dels diferents nivells; la Secretaria de Socialisme Obert i en Xarxa.

821.LA IDENTITAT DIGITAL DEL PSPV-PSOE I LES AGRUPACIONS.

822. Els nous espais on es desenrotlla l'activisme digital rebutgen tota presència que no participe dels principis de proximitat, accessibilitat i transparència. Totes les iniciatives que representen al partit en la xarxa han d'orientar-se cap al diàleg i a afavorir el debat i han de construir la seua estratègia sobre la col·laboració de militants i simpatitzants

823. El partit ha de facilitar a les agrupacions els mitjans i la formació adequada per a desenrotllar una identitat digital d'acord amb la seua realitat i objectius polítics, havent de desenrotllar de manera integral l'acció física i virtual, sense permetre que es creuen dos espais diferents d'acció política.

824.ELS CÀRRECS PÚBLICS I ORGÀNICS EN LA XARXA.

825. La presència en xarxes socials ha d'incorporar-se al compromís polític dels nostres càrrecs públics i orgànics com una peça més d'un nou model de relació entre les administracions, els governs i la societat; transparent, multidireccional, col·laboratiu i orientat a la participació dels ciutadans, tant en el seguiment com en la presa de decisions públiques.

826. El Partit facilitarà els mitjans i la formació perquè tots els càrrecs públics i orgànics s'incorporen a les xarxes socials i desenrotllen els espais de comunicació digitals adequats en atenció a l'àmbit on desenrotllen la seua labor. La seua presència en la xarxa participarà del principi de proximitat havent de reflectir un compromís per la transparència en tots els temes de govern i administració pública; i no es podrà limitar-se a una mera presència estètica o formal.

827. Tots els càrrecs públics del PSPV hauran d'obrir-se comptes de correu electrònic perquè qualsevol militant i simpatitzant puga dirigir-se a ells a fi de consultar i fer arribar la seua opinió sobre qualsevol aspecte de la seua gestió; i estos estaran obligats a correspondre en la major brevetat possible.

828. **Cibermilitància.**

829. Ha de ser objectiu del PSPV la incorporació de tota la militància a l'activisme digital, en tots els seus graus d'intensitat i compromís. L'alfabetització digital de la militància ha de donar pas a la formació per a la millora i perfeccionament de competències digitals en tots els afiliats. El partit ha de facilitar a militants i simpatitzants els mitjans i la formació, i generar els escenaris més propicis que els permeten generar contactes, aliances i llaços entre ells per a millorar la visibilitat del partit en la xarxa.

830. El Partit ha de deixar de tractar als afiliats com a mers transmissors de missatges preestablits, com a portaveus d'eslògans. La nova realitat digital suposa llibertat d'acció i creació; per això el partit ha de ser capaç de proporcionar continguts i idees perquè el missatge cresca i arribe molt més lluny gràcies als que desitgen utilitzar-los. El Partit ha de generar materials i missatges, però ha de reconèixer i fomentar que hi ha molt talent en la societat i no hem de desaprofitar-ho, sinó tot al contrari.

831. La presència del PSPV en la xarxa ha d'estar impregnada dels principis de la filosofia 2.0, tractant de generar nous debats enriquits per la intel·ligència col·lectiva i comproment-se, no sols a donar protagonisme a la militància i als simpatitzants, sinó a tornar a generar compromís entre els sectors més dinàmics i creatius de la societat.

832. El PSPV impulsarà fórmules i instruments per a possibilitar i facilitar la participació política dels militants *OnLine*, inclús en els processos electorals interns.

833. Es construirà la Casa del Poble Virtual del PSPV com a un espai de debat i decisió de la militància.

834. El PSPV es dotarà d'un panell *on line* per a mantindre consultes no vinculants als militants i simpatitzants, permetent conèixer en tot moment el sentir dels mateixos sobre l'activitat institucional i orgànica.

835. De la mateixa manera, s'establirà un codi de bones pràctiques que exigisca el respecte entre companys/as i al propi partit en l'activitat en xarxes socials i prohibisca la publicitat negativa en els processos electorals interns.

836. UN PSPV COMPROMÉS AMB LA IGUALTAT I LA DIVERSITAT.

837. La societat és cada dia més diversa. Els socialistes hem de ser exemplars en la garantia de la convivència i el respecte a la diversitat i referents en polítiques de diversitat sexual, ètnica i racial, migracions, polítiques intergeneracionals, persones amb discapacitat i laïcitat. Crearem la Secretaria de Diversitat i Polítiques LGTBI, per a impulsar i realitzar polítiques de gestió de la diversitat i per a impulsar la seua incorporació en àmbits de responsabilitat orgànica i institucional.

838. Ser socialista és ser feminista. Sempre hem estat a l'avantguarda en la defensa dels drets de les dones i la igualtat real i efectiva. Hui més que mai hem d'alçar-nos en defensa de la protecció de les dones enfront de la violència masclista.

839. Les nostres seus han de ser espais actius en pro de la igualtat i de tolerància zero ant qualsevol expressió de discriminació per raó de gènere.

840. Es potenciarà la Secretaria d'Igualtat i es crearan mecanismes que garantisquen l'efectivitat de la nostra aposta per la paritat en qualsevol òrgan executiu o deliberatiu del nostre partit. Les llistes cremallera ha suposat una conquesta de vital transcendència, però hem de continuar potenciant la paritat al si de la nostra organització.

841. Hem d'intensificar el treball per al PSPV resulte atractiu i útil als i les jòvens. Per a això hem de potenciar la renovació i el canvi generacional. Hem de traslladar al si del partit els nous debats generacionals i enfortir a Joves Socialistes i els mecanismes de col·laboració i cooperació amb el partit en tots els nivells territorials de manera permanent.

842. UN PSPV QUE APROFUNDIX EN LA QUALITAT DEMOCRÀTICA.

843. Obrir el PSPV és fer-ho més transparent, compromés amb la rendició de comptes i el desenvolupament d'instruments de "bon govern" que garantisquen el comportament honest de tots els seus membres, l'assumpció col·lectiva i individual dels principis de l'ètica pública i el compromís institucional per a previndre i sancionar qualsevol acció irregular, i impossibilitar la impunitat.

844. Tots els càrrecs públics electes del PSPV estaran obligats a donar comptes de la seua actuació davant de la ciutadania una vegada a l'any, a l'inici de cada exercici polític, per mitjà de l'obertura de processos públics i participatius. S'utilitzaran les potencialitats que ofereixen les TIC per a crear espais permanents de transparència i dació de comptes de tots els nostres càrrecs públics

845. Els càrrecs públics del PSPV es comprometran a observar un codi ètic rigorós, basat en els principis d'honestedat, honradesa personal, austeritat, compromís amb els electors, transparència en les activitats, exemplaritat i lluita contra el clientelisme i la corrupció.

846. El nostre compromís amb la qualitat democràtica comporta una aposta decidida per l'establiment de la limitació de mandats. En tots els nivells territorials del PSPV cap persona podrà ocupar el mateix càrrec orgànic durant més de dos mandats.

847. Així mateix un militant només podrà tindre un càrrec orgànic executiu i serà incompatible simultaniejar un càrrec orgànic federal, nacional, provincial i comarcal

848. TRANSPARÈNCIA

849. Un Govern transparent fomenta i promou la rendició de comptes de l'Administració davant de la ciutadania i proporciona informació sobre el que està realitzant i sobre els seus plans d'actuació. Per tant, caldria traslladar eixa filosofia i metodologia de treball al nostre partit, i atorgar un paper protagonista a la militància, i fer-la coneixedora i particip.

850. En este context la informació del sector públic, es presenta com una matèria primera de gran potencial, atés que les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències i de la missió que el servici públic té encomanada, són les majors productores, recol·lectores i difusores d'informació en tot tipus de matèries: medi ambient, economia, demografia, cultura, turisme, tecnologia...

851. La transparència en les administracions públiques no té sentit si no va acompanyada de la incorporació de dades obertes. Les dades obertes suposen un pas més allà de la simple publicació d'informació, suposen la possibilitat de reutilitzar eixes dades per a ser tractats i analitzats, la qual cosa repercutix en beneficis directes per a l'administració que els genera, així com per a altres administracions i organismes.

852. Per això, seria de vital importància incloure mesures relacionades amb la transparència en les regidories de Govern Obert que creem en els municipis on governem, així com l'obertura de dades i el seu posterior reutilització.

853. L'obertura de dades públiques afavorix la transparència i la rendició de comptes: els ciutadans coneixerem millor com funciona l'Administració i en què s'invertixen els impostos recaptats, entre altres dades. Això també permet que l'Administració tinga una millor imatge davant de la ciutadania.

854. En l'àmbit orgànic, hem d'incloure també mesures relacionades amb la gestió transparent i oberta. No podem obviar els greus esdeveniments que s'han desenrotllat en el nostre territori, per tant, si volem ser un partit del segle XXI hem d'adaptar-nos a les noves polítiques de transparència i per a això es convertix en prioritari la creació **del portal de transparència del PSPV-PSOE** en què tots els membres dels equips de govern de les nombroses administracions on tenim representació facen una rendició de comptes aportant informació sobre les seues nòmines, declaració de béns, aportacions al partit i concepte de tots els ingressos derivats de la seua activitat política.

855. Eixe portal és com una ferramenta fonamental per a entrar de ple en els nous temps que corren per a la política espanyola en general, i la valenciana en particular.

856. La ciutadania demana cada dia més conèixer eixes dades. Eixe portal millorarà la nostra imatge, transparent i pròxima, i també servirà de plataforma per a publicar un altre tipus de dades oberts que es puguen generar, o d'informació que vullguem difondre de forma transparent.

857. Així mateix, s'impulsaran tres auditories en el PSPV. Una auditoria de compliment dels estatuts, una pel que fa al compliment del programa electoral i una última de caràcter econòmic.

858. FORMACIÓ.

859. El PSPV necessita una militància, en les seues diverses modalitats, activa, formada i informada. Per a això es potenciarà l'Escola Ernest Lluch, la direcció del qual serà triada en el Comitè Nacional, a proposta del secretari general.

860. En el primer Comitè Nacional de cada any la direcció de l'Escola Ernest Lluch presentarà l'informe de la formació realitzada i el pla anual de formació que inclourà un protocol d'acollida i formació bàsica, una formació ideològica, una formació instrumental, una formació institucional i una formació superior.

861. La labor de formació política, que no sols aporta aptituds sinó també el coneixement de la nostra història, permet afirmar la nostra identitat, els nostres valors i el nostre sentit de pertinença.

862. La formació ha de servir per a dinamitzar el Partit, però també perquè tots els afiliats el coneguen i es preparen per a la seua acció política.

863. La Fundació Societat i Progres ha d'organitzar una àrea de documentació i anàlisi on s'arreglen experiències i bones pràctiques sobre els diversos àmbits de l'acció política per a la seua difusió en el Partit.

864. Els socialistes som artífexs d'una important producció de pensament, d'idees i propostes polítiques. Així mateix, la nostra acció política, la del moviment obrer i els progressistes jalonem fets històrics rellevants. Els documents que donen compte de l'anterior no poden desapropiar-se i per això convé que el PSPV dispose d'un arxiu documental i biblioteca per a l'estudi i la investigació, integrat per fons propis i aportacions de particulars interessats a garantir la seua preservació.

865. La labor de recuperació de la memòria històrica ha de servir d'identificació entorn dels valors que van inspirar la creació del Partit i que han de valdre i orientar la nostra actuació política.

866. L'OBSERVATORI DEL PSPV.

867. A fi de procurar una alternativa per a la participació de determinats afiliats, aprofitant el seu talent i especialització, de manera que puguen contribuir a la formulació de polítiques públiques, facilitar una major comprensió de l'entorn i millorar la nostra intervenció política i social, s'estudiarà la creació d'una sèrie d'instituts dirigits a l'estudi, la reflexió i la formulació de propostes polítiques en àrees com ara el municipalisme, la sostenibilitat, la investigació i innovació social i la comunicació.

868. El PSPV impulsarà un *Think Tank* o Laboratori d'Idees participat per la militància, amb experts de l'àmbit associatiu, acadèmic o laboral en funció dels objectius i les problemàtiques concretes. Este organisme promourà debats i polítiques públiques innovadores que ens permeten estar en l'avantguarda programàtica de la socialdemocràcia europea.

869. Hem d'aprofundir en nous enfocaments organitzatius i en nous dissenys de campanyes, cada vegada més creatives, participatives i de proximitat. Hem d'ampliar la nostra capacitat de mobilitzar activistes.

870. La modernització de la nostra organització i model de partit en la senda de revitalitzar la militància i donar-li el paper protagonista que li correspon ha d'anar acompanyada d'una adequació de la nostra forma d'afrontar els processos electorals i la forma de fer les campanyes electorals.

